Sebt Okulu
Çalışma Kitapçığı

Nisan | Mayıs | Haziran 2017

"Koyunlarımı Otlat":
1. ve 2. Petrus

Yedinci Gün
Adventist
Kilisesi

İçindekiler

1 **Petrus'un Şahsı** — *25–31 Mart* — 4

2 **Çürümez Bir Miras** — *1–7 Nisan* — 11

3 **Soylu Rahiplik** — *8–14 Nisan* — 18

4 **Sosyal İlişkiler** — *15–21 Nisan* — 25

5 **Allah İçin Yaşamak** — *22–28 Nisan* — 32

6 **Mesih İçin Acı Çekmek** — *29 Nisan–5 Mayıs* — 39

7 **Hizmetçi Önderlik** — *6–12 Mayıs* — 46

8 **Petrus'un Yazılarında İsa** — *13–19 Mayıs* — 53

9 **Kendin Ol** — *20–26 Mayıs* — 60

10 **Peygamberlik Sözü ve Kutsal Yazılar** — *27 Mayıs–2 Haziran* — 67

11 **Sahte Öğretmenler** — *3-9 Haziran* — 74

12 **Rabb'in Günü** — *10–16 Haziran* — 81

13 **1. ve 2. Petrus'taki Ana Konular** — *17–23 Haziran* — 88

Editör Ofisi 12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904
Web sayfamızı ziyaret edin: http://www.menapa.com

Yazar
Robert McIver

Editör (English)
Clifford R. Goldstein

Kapak ve Sayfa Tasarımı
Lars Justinen

Sayfa Tasarım
Marisa Ferreira

Çeviri
Şahin Kama

Redaksiyon
Bilek Güler

Kutsal Kitap Çevirileri Tablosu
Bu çalışma rehberinde, Standart Versiyon 2017 Yılı İkinci Çeyreği için izinle kullanılan Kutsal Kitap alıntıları, aşağıdaki gibidir: (Aksi belirtilmedikçe tüm alıntılar Yeni Çeviri'den yapılmıştır.)
YÇ. Yeni Çeviri: Kutsal Kitap: Eski ve Yeni Antlaşma (Tevrat, Zebur, İncil). Eski Antlaşma ©2001, 2009 Kitabı Mukaddes Şirketi; Yeni Antlaşma ©1987, 1994, 2001, 2009 Yeni Yaşam Yayınları. Bütün Hakları Saklıdır.
KM. Kitabı Mukaddes: Kitabı Mukaddes, Eski ve Yeni Ahit (Tevrat ve İncil): İbrani, Kildani ve Yunani dillerinden son tashih edilmiş tercümedir. ©1941 Kitabı Mukaddes Şirketi.
Candemir. Bünyamin Candemir: Kutsal İncil ©2003 Lütuf Yayıncılık, ©2013 Gerçeğe Doğru Kitapları.
Cosmades. Thomas Cosmades: İncil (Sevinç Getirici Haber) - İncil'in Yunanca Aslından Çağdaş Türkçe'ye Çevirisi. ©2010 Kutsal Söz Yayınları.

© 2017 Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®. Her hakkı saklıdır. *Yetişkinler İçin Sebt Okulu Çalışma Kitapçığı* (Standart Versiyon)'un hiçbir bölümü, Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®'nın yazılı izni olmadan hiçbir kişi ya da kurum tarafından düzenlenemez, değiştirilemez, uyarlanamaz, tercüme edilemez, çoğaltılamaz ve yayınlanamaz. Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®'nın bölüm ofisleri, belirli ilkelere göre, *Yetişkinler İçin Sebt Okulu Çalışma Kitapçığı*'nın tercüme ettirilmesine yetkilidirler. Bu tercümelerin telif ve yayın hakları Genel Konferans'ta kalacaktır. "Yedinci Gün Adventist," "Adventist" ifadeleri ve alevli logo Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®'nın tescilli markalarıdır ve Genel Konferans'ın izni olmadan kullanılamazlar.

Bu kitapçık Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı® Yetişkinler İçin Sebt Okulu Çalışma Kitapçığı Ofisi tarafından hazırlanmıştır. Bu kitapçığın hazırlanması, Genel Konferans Yönetim Komisyonu (ADCOM)'un bir alt komisyonu olan Sebt Okulu Yayın Kurulu'nun yönetimi altında olmuştur. Yayınlanan bu kitapçık dünya çapında bir değerlendirme kurulunun katkılarını ve Sebt Okulu Yayın Kurulu'nun onayını yansıtmakta olup, sadece veya mutlaka yazarın (veya yazarların) görüşleriyle sınırlı değildir.

İstek Adresi Web: www.menapa.com | E–mail: info@menapa.com

Koyunları Otlatmak

Bu çeyrekteki konumuz 1. ve 2. Petrus kitapçıkları olduğundan, İsa'nın hizmetinin en önemli anlarında O'nunla birlikte olan birinin sözlerini okuyacağız. Ayrıca Petrus ilk Hristiyanlar arasında önde gelen bir lider olmuştu. Yalnızca bu gerçekler bile onun mektuplarını okumaya değer hale getiriyor. Fakat bu mektuplar zor zamanlardan geçen kiliselere yazıldığı için ayrıca önem taşıyorlar: kiliseler dışarıda zulümle, içeride ise içlerinden sahte öğretmenler çıkması tehlikesiyle karşılaştılar.

Petrus, bu sahte öğretmenlerin yayacağı şeyler arasında İsa'nın ikinci gelişi hakkında şüphelerin de olacağı konusunda uyarıyor. Bunlar "Rabb'in gelişiyle ilgili vaat ne oldu? Atalarımızın ölümünden beri her şey yaratılışın başlangıcında olduğu gibi duruyor" diyecekler *(2Pe. 3:4)*. Bugün, neredeyse iki bin yıl sonra, bu uyarının gerçekliğini biliyoruz, öyle değil mi?

Sahte öğretmenler hakkındaki uyarısının yanı sıra, kiliselerin çektikleri sıkıntılar Petrus'un defalarca tekrarladığı bir konudur. Bu sıkıntıların, çarmıhta öldüğü zaman günahlarımızı Kendi bedeninde yüklenen İsa'nın acılarının yansıttığını söylüyor *(1Pe. 2:24)*. Ancak iyi haber şudur: İsa'nın ölümü, günahın sebep olduğu sonsuz ölümden kurtuluşu ve aynı şekilde O'na güvenenler için burada ve şimdi doğrulukla dolu bir yaşamı, hatta daha fazlasını getirdi *(1Pe. 2:24)*.

Petrus İsa'nın günahlarımız için ölmekle kalmadığını, ayrıca yeryüzüne geri dönerek Allah'ın yargısını başlatacağını söylüyor *(2Pe. 3:10–12)*. Yargı beklentisinin imanlının yaşamında uygulamaya yönelik önemli sonuçları olması gerektiğini vurguluyor. İsa döndüğünde, günahı bütünüyle yok edecek ve yeryüzünü ateşle temizleyecek *(2Pe. 3:7)*. Bundan sonra Hristiyanlar Allah'ın

kendileri için göklerde sakladığı mirası alacaklar *(1Pe. 1:4)*.

Petrus'un Hristiyanların nasıl yaşaması gerektiği konusunda çok tatbikî sözleri var. Öncelikle ve en önemlisi, Hristiyanlar birbirlerini sevmeliler *(1Pe. 4:8)*. Görüşlerini şu sözlerle özetliyor: "Sonuç olarak hepiniz aynı düşüncede birleşin. Başkalarının duygularını paylaşın. Birbirinizi kardeşçe sevin. Şefkatli, alçakgönüllü olun" *(1Pe. 3:8)*.

Petrus'un mektupları ayrıca Kutsal Kitap'ın ana mesajı olan müjdenin coşkun bir ilânıdır. Ne de olsa, Rabb'in kurtaran lütfunu bilmesi gereken biri varsa, o da Petrus'tur. "O adamı tanımıyorum" *(Matta 26:74)* diyerek (hatta lânet okuyarak) Rabbini açıkça ve kaba bir şekilde inkâr eden bu Petrus, daha sonra İsa'nın kendisine "Koyunlarımı otlat" *(Yuhanna 21:17)* dediği aynı Petrus'tur. Bu iki mektup Petrus'un tam da bunu yaparak Rabb'in koyunlarını otlatmasının örnekleridir.

Tabi ki bu otlatmanın tüm kısımları, yoldaşı Pavlus'un çok güçlü bir şekilde ilân ettiği bir konu olan Mesih'e iman yoluyla kurtuluş muazzam gerçeğini içermeliydi. Bu Allah'ın lütfunun gerçeğidir. Petrus bunu, yalnızca teoride ya da doktrin olarak değil, fakat bu lütfun gücünü ve gerçekliğini bizzat tecrübe etmiş olduğu için biliyordu.

Martin Luther'in Petrus üzerine yorumunda yazdığı gibi: "Sonuç olarak, Aziz Petrus'un yazdığı bu mektup Yeni Ahit'in en muhteşem kitapçıklarından biridir, gerçek ve saf Müjde'dir. Zira Petrus da gerçek iman doktrinini, günahlarımızı üzerine alarak bizi kurtaran Mesih'in nasıl bize verildiğini öğreterek, Pavlus ile tüm Müjde yazarlarının yaptıklarının aynısını yapıyor."—*Commentary on the Epistles of Peter and Jude [Petrus ve Yahudanın Mektupları Üzerine Yorum]* (Grand Rapids: Kregel Publications, 1982), s. 2, 3.

İsa Petrus'a Kendi koyunlarını otlatmasını söyledi. Biz de bu koyunlar arasındayız. Haydi beslenelim.

Robert K. Mclver *Yeni Zelanda'da büyüdü ve kariyerinin büyük kısmında Avondale Yüksekokulu'nda çalıştı, burada Kutsal Kitap ve arkeoloji dersleri vermektedir. Yazdığı kitaplardan bazıları: The Four Faces of Jesus (İsa'nın Dört Yüzü) ve Beyond the Da Vinci Code (Da Vinci Şifresinin Ötesinde).*

1. DERS *25–31 Mart*

Petrus'un Şahsı

SEBT GÜNÜ

KONUYLA İLGİLİ METİNLER: *Luka 5:1–11; Mat. 16:13–17; Mat. 14:22-33; Luk. 22:31–33, 54–62; Gal. 2:11–14.*

HATIRLAMA METNİ: **"Ama rüzgarın ne kadar güçlü estiğini görünce korktu, batmaya başladı. Ya Rab, beni kurtar! diye bağırdı. İsa hemen elini uzatıp onu tuttu. Ona Ey kıt imanlı, neden kuşku duydun? dedi"** *(Matta 14:30, 31).*

Petrus, adını taşıyan iki kitapçığın (1. ve 2. Petrus) yazarıdır. İsa'nın ilk öğrencilerinden biriydi; Rabb'in yeryüzündeki hizmeti boyunca İsa'yla birlikte kaldı; ayrıca boş mezarı gören ilk öğrencilerden birisiydi. Dolayısıyla Petrus'un Kutsal Ruh'un esinlemesiyle bu güçlü mektupları yazmak için yararlanabileceği pek çok tecrübesi oldu. "Rabbimiz İsa Mesih'in kudretini ve gelişini size bildirirken uydurma masallara başvurmadık. O'nun görkemini gözlerimizle gördük" (2Pe. 1:16).

Petrus Müjdeler'de hem başarıları hem de başarısızlıkları gösterilerek sık sık karşımıza çıkıyor. İsa'yla ilişkilerinde o çoğunlukla öğrencilerin sözcüsü konumundaydı. İsa'nın dirilişinden ve göğe yükselişinden sonra, Petrus ilk kilisenin önemli bir önderi haline geldi. Elçilerin İşleri kitapçığı gibi, Galatyalılar kitapçığında da ondan bahsediliyor.

En önemlisi, Petrus hata yapmanın, affedilmenin ve imanla ve alçakgönüllülükle ilerlemenin ne demek olduğunu biliyordu. Allah'ın lütfunu bizzat tecrübe etmiş birisi olarak, aynı lütfu tecrübe etmesi gereken hepimiz için güçlü bir ses olmayı sürdürüyor.

**1 Nisan Sebt Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

Benden Uzak Dur!

Petrus'la ilk karşılaştığımızda, Celile Gölü'nde balıkçıdır *(Matta 4:18, Markos 1:16 ve Luka 5:1–11)*. Tüm gece çalışmış, fakat hiç balık tutamamıştı. Yine de arkadaşlarıyla birlikte İsa'nın göle dönüp tekrar deneme emrine itaat etti. Petrus ve arkadaşları teknelerini batıracak kadar çok balık tuttuklarında ne kadar da şaşırmış olmalılar. Bu mucizeden sonra akıllarından neler geçmiştir?

Luka 5:1–9 ayetlerini oku. Luka 5:8 ayetindeki Petrus'un İsa'ya söylediği sözler bize Petrus hakkında ne bildiriyor? Yani, ruhsal olarak ne durumda olduğu hakkında bize ne anlatıyorlar?

Petrus İsa hakkında bildiklerinden etkilenmiş olmalı. Daha bu mucizeden önce, İsa gruba ağlarını atmalarını söylediğinde Petrus (hiçbir şey tutamadıklarından dolayı kuşkucu olmasına rağmen) şöyle dedi: "Yine de senin sözün üzerine ağları atacağım." Anlaşılan Petrus İsa hakkında zaten bir şeyler biliyordu ve bu bilgi onu itaat etmeye yöneltmişti. Gerçekten de, kanıtlar Petrus'un bu olaydan önce bir süredir İsa'yla birlikte olduğunu gösteriyor.

Belki kilit noktaların biri, balık mucizesinden önce neler olduğunu anlatan Luka 5:3 ayetindedir. "İki tekneden Simun'a ait olanına binen İsa, ona kıyıdan biraz açılmasını rica etti. Sonra oturdu, teknenin içinden halka öğretmeye devam etti." Belki de Petrus'u en başta böyle derinden etkileyen, İsa'nın buradaki sözüydü.

Fakat Petrus mucizeden sonra İsa'da daha fazlasının, kendi günahkârlığının aksine kutsal olan bir şeyin olduğunu fark etti. Petrus'un günahkârlığını fark etmesi ve bunu herkesin önünde itiraf etmeye istekli oluşu, onun Rabb'e karşı ne kadar açık yürekli olduğunu gösteriyor. Onun çağrılmış olmasına şaşmamalı. Hataları her ne idiyse, ki çok fazlaydı, Petrus neye mal olursa olsun Rabb'i izlemeye hazır olan ruhsal bir adamdı.

Luka 5:11 ayetini oku. Buradaki çok önemli ilke nedir? Bu ayet bize İsa'nın nasıl bir bağlılık istediğine dair ne söylüyor? Ayrıca, bu balıkçıların ağları balıkla doluyken her şeyi bırakma istekleri bize ne söylemeli?

Mesih'i İkrar Etmek

İsa'nın hikâyesindeki önemli anlardan biri, Petrus'la konuşmasında meydana geldi. İsa, kim olduğunu kanıtlaması için O'nu mucize göstermeye zorlayan bazı Ferisiler ve Sadukilerle uğraşıyordu *(bkz. Matta 16:1–4)*. Daha sonra, öğrencileriyle baş başayken, İsa daha önce iki kez binlerce kişiyi birkaç ekmek ve balıkla beslediği iki mucizeden bahsetti. Bunu, öğrencileri "Ferisiler'in ve Sadukiler'in mayasına" *(Matta 16:11)* dair uyarmak için yaptı.

Matta 16:13–17 ayetlerini oku. Burada ne oluyor? Petrus'un İsa'ya söylediği sözlerin önemi neydi?

Petrus burada İsa'ya imanını cesaretle söylüyor. Matta 16:20 ayetinden de açıkça anlaşıldığı üzere, İsa'nın Mesih olduğuna ilişkin ikrarı diğerleri tarafından da paylaşılmıştı. Petrus dâhil tüm öğrencilerin öğrenmeleri gereken daha çok şey olmasına rağmen, bu İsa'nın hizmetinde bir dönüm noktasıydı.

"Öğrenciler hâlâ Mesih'in dünyasal bir kral olarak hüküm sürmesini bekliyorlardı. Amacını uzun süre gizlemiş olmasına rağmen, O'nun sürekli olarak fakir ve gözlerden uzak kalmayacağına inanıyorlardı; O'nun göksel krallığını kuracağı zaman yakındı. Rahiplerin ve hahamların nefretinin asla dinmeyeceği, Mesih'in kendi ulusu tarafından reddedileceği, bir aldatıcı olarak suçlanıp mahkûm edileceği ve bir suçlu gibi çarmıha gerileceği öğrencilerin akıllarından bile geçmemişti."—Ellen G. White, *Çağların Arzusu*, s. 415 [Sevgi Öğretmeni, s.404].

Öğrenciler İsa'yı Mesih olarak tanımasının hemen ardından, İsa acı çekmesi ve ölmesi gerektiğini öğretmeye başladı *(bkz. Matta 16:21–23)*, fakat bu Petrus'un kabul edebileceği bir şey değildi. Petrus İsa'yı "azarlayacak" kadar ileri gitti. Böylece İsa Petrus'a dönerek "Çekil önümden, Şeytan!" *(Matta 16:23)* dedi. Bu, İsa'nın hizmeti boyunca herhangi birine söylediği en acımasız sözlerden biridir; ancak bunu da Petrus'un kendi iyiliği için yaptı. Petrus'un sözleri onun kendi arzularını, istediği şeyle ilgili kendi bencil tavrını yansıtıyordu. İsa onu hemen orada durdurmalı ve izlediği yolu kesmeliydi (ve İsa gerçekte Şeytan'a hitap ediyor olmasına rağmen, Petrus mesajı aldı). Petrus'un Rabb'e hizmet etmenin acı çekmeyi de içereceğini öğrenmesi gerekiyordu. Onun bu dersi aldığı sonraki yazılarından açıkça belli oluyor *(bkz. 1Pe. 4:12)*.

Kendi kişisel arzuların ne kadar sıklıkla Allah'ın senden yapmanı istediği şeylerle çakışıyor? Bu durumlarda ne yapman gerektiğine nasıl karar veriyorsun?

Su Üstünde Yürümek

Öğrenciler İsa'yla birlikte oldukları zamanda pek çok olağanüstü şey gördüler, ancak bunların çok azı *Matta 14:13–33, Markos 6:30–52* ve *Yuhanna 6:1–21* ayetlerinde anlatılan olaylara benzer. İsa beş küçük ekmek ve iki balıkla beş binin üzerinde kişiyi doyurdu. Tekrar soralım, böyle bir şey gördükten sonra akıllarından neler geçmiştir?

Matta 14:22–33 ayetlerini oku. Rab'le yürüyüşümüzde bize yardımcı olması için bu hikâyeden alabileceğimiz en önemli mesaj nedir?

Kalabalıkların doyurulmasıyla, bu adamlar İsa'nın gücüne çarpıcı bir şekilde tanık olmuşlardı. O gerçekten de doğayı denetimi altında tutuyordu. Petrus'un oldukça cüretkâr, hatta hadsizce sayılabilecek "Ya Rab, eğer sen isen, buyruk ver suyun üstünden yürüyerek sana geleyim" *(Matta 14:28)* isteğinde bulunmasını sağlayan şey muhtemelen budur.

Nasıl bir iman ifadesi!

Bundan sonra İsa bu imanı kabul ederek Petrus'a gelmesini söyledi, Petrus da imanının başka bir ifadesini göstererek bunu yaptı. Hava sakinken dahi su üstünde yürümek önemli bir şeydi, fakat Petrus bunu bir de fırtınanın ortasında yaptı.

Hikâyenin ana fikri gözlerimizi İsa'dan ayırmamak hakkında. Fakat dahası da var. Petrus muhakkak İsa'ya güvenmiş olmalı, aksi halde bu ricayı asla yapmaz ve ardından eyleme geçmezdi. Ne var ki, bir kez eyleme geçtiğinde korkmaya ve bu korku yüzünden suya batmaya başladı.

Neden? İsa Petrus'u korkusuna rağmen su üstünde tutamaz mıydı? Aksine İsa Petrus'un çaresizlik içinde "Ya Rab, beni kurtar!" *(Matta 14:30)* diye bağırmaktan başka çaresi kalmayana kadar batmasına izin verdi. Bundan sonra İsa elini uzattı ve Petrus'un istediğini yaptı. İsa'nın Petrus'u fiziksel bir temas olmadan su üstünde tutabilecek olmasına rağmen "elini uzatıp onu tutması" *(Matta 14:31)*, muhakkak ki Petrus'un İsa'ya güvenmek için daha ne kadar öğreneceği şey olduğunu anlamasına yardım etti.

Rabbimiz'in gücüne güvenerek büyük bir imanla işe başlayabiliriz, fakat durum korkutucu bir hal aldığında İsa'nın Petrus'a söylediği sözleri hatırlamalıyız: "Ey kıt imanlı, neden kuşku duydun?" *(Matta 14:31)*.

Rabbini İnkâr Etmek

Luka 22:31–34, 54–62 ayetlerini oku. Petrus'un hatalarından neler öğrenebiliriz?

Petrus iyi niyetliydi. Hatta o diğer öğrencilerden daha fazla cesaret gösterdi. İsa'ya ne olacağını görmek için O'nu takip dahi etti. Fakat bunu yaparken gerçek kimliğini gizlemeye karar verdi. Bu taviz, doğru ve iyi olan yoldan bu sapma, tam da İsa'nın kendisini uyarmış olduğu gibi, Rabbini üç kez inkâr etmesine yol açtı.

Petrus'un buradaki hikâyesi, ödün vermenin sonuçlarının ne kadar yıkıcı olabileceği konusunda üzücü bir şekilde öğretici.

Bildiğimiz üzere Hristiyanlık tarihi, Hristiyanlar önemli doğrulardan taviz verdiğinde ortaya çıkan korkunç sonuçlarla lekelenmiştir. Her ne kadar hayatın kendisi sıklıkla taviz vermeyi gerektirse ve bazen taviz vermeye veya almaya razı olmamız gerekse de, hayatî hakikatlerde tavizsiz bir duruş sergilemeliyiz. Bir halk olarak, şartlar ne olursa olsun asla taviz vermememiz gereken şeylerin ne olduğunu öğrenmeliyiz *(örneğin bkz. Vahiy 14:12)*.

Ellen G. White'a göre Petrus'un tavizi ve düşüşü Getsemani bahçesinde dua etmek yerine uyumasıyla başladı, bu yüzden başına geleceklere ruhsal olarak hazır değildi. Petrus duaya bağlı kalmış olsaydı, "Rabbini inkâr etmezdi"—*Çağların Arzusu*, s.714 [Sevgi Öğretmeni, s. 701].

Evet, Petrus korkunç bir şekilde düştü. Fakat düşüşü ne kadar büyük olsa da Allah'ın lütfu daha büyüktü. "Ama günahın çoğaldığı yerde Tanrı'nın lütfu daha da çoğaldı" *(Rom. 5:20)*. Petrus'u ilk Hristiyan kilisesinin başlıca önderlerinden biri yapan İsa'nın bağışlayıcılığıydı. Allah'ın lütfunun gerçekliği hakkında hepimiz için ne kadar da etkili bir ders. Hepimize, düşüşlerimize rağmen imanda kararlılıkla ilerlememiz için ne harika bir ders!

Evet, Petrus affedilmenin ne demek olduğunu biliyordu. O yalnızca kendi insanî günahkârlığının gerçekliğini değil, Allah'ın günahkârlara karşı sevgisiyle lütfunun büyüklüğünü ve derinliğini de tecrübe ettiği için, müjdenin ne demek olduğunu bizzat biliyordu.

Petrus'un burada İsa'yı hayal kırıklığına uğrattığı gibi bizi çok büyük hayal kırıklığına uğratanları bağışlamayı nasıl öğrenebiliriz?

Kilise Önderi Olarak Petrus

İsa'nın hizmeti süresince, Petrus sıklıkla 12 öğrencinin önderi gibi davranıyordu. Çoğunlukla onların sözcülüğünü üsleniyordu. Matta öğrencileri sıralarken "Birincisi Petrus" diyor *(Matta 10:2)*. Petrus ayrıca ilk kilisede önemli bir rol oynadı. Öğrencilerin İsa'ya ihanet eden Yahuda İskariot yerine başka birini seçmelerine önayak olan Petrus'tu *(Elç. 1:15–25)*. Pentikost gününde kalabalığa gördükleri şeyin Allah halkı üzerine O'nun tarafından dökülen vaat edilmiş Ruh armağanı olduğunu açıklayan Petrus'tu *(Elç. 2:14–36)*. Ölülerin dirilişi hakkında konuştuğu için tutuklandığında, başrahibe ve toplanan Yahudi önderlere hitap eden Petrus'tu *(Elç. 4:1–12)*. Yahudi olmayanlardan İsa'nın izleyicisi olarak kabul edilen ilk kişi olan Kornelius'u yönlendiren Petrus'tu *(Elç. 10:1–48)*. Pavlus'un, ihtidasından sonra Yeruşalim'e ilk geldiğinde 15 gün boyunca ziyaret ettiği kişi Petrus'tu *(Gal. 1:18)*. Gerçekten de, Pavlus o günlerde Yeruşalim'de bulunan İsa'nın izleyicilerini tanımlarken, topluluğun üç "direğini" Petrus, İsa'nın kardeşi Yakup ve sevilen öğrenci Yuhanna olarak sayıyor *(Gal. 2:9)*.

Galatyalılar 1:18, 19; 2:9, 11–14 ayetlerini oku. Petrus'un ilk kilisede çok önemli bir işleve sahip olduğu zamanda bile, bu ayetler onun hakkında bize hakkında ne söylüyor?

Bir kilise önderi de olsa, Rab tarafından açıkça çağrılmış biri olarak da olsa (İsa Petrus'a "koyunlarımı otlat" *[Yu. 21:17]* demişti), "hiç kimseye bayağı ya da murdar" dememesi hakkında görüm görmüş biri de olsa *(Elç. 10:28)*, Petrus'un büyümesi için hâlâ öğrenmesi gereken bazı önemli şeyler vardı.

Kilisenin ilk zamanlarında Hristiyanların neredeyse tamamı Yahudilerden oluşuyordu, bunların da çoğu "Yasa'nın candan savunucusu"ydu *(Elç. 21:20)*. Onların yasa yorumlarına göre, Uluslardan olanlar kirli sayıldığı için onlarla yemek yemek sorunluydu. Yeruşalim'deki Yakup'un yanından bazı Yahudi Hristiyanlar Antakya'ya geldiği zaman, Petrus Uluslardan olanlarla birlikte yemeyi kesti.

Pavlus'a göre, böyle bir hareket müjdeye karşı bir saldırıydı. O Petrus'un bu davranışını açıkça ikiyüzlülük olarak gördü ve bunu eleştirmekten çekinmedi. Hatta Pavlus bu fırsatı Hristiyan inancının kilit öğretisini ifade etmek için kullandı: yalnızca iman yoluyla aklanma *(bkz. Gal. 2:14–16)*.

Allah tarafından çağrılmış olsa da, Petrus'un düzeltilmesi gereken kör noktaları vardı. Başkaları bizim "kör noktalarımızı" göstermek istediğinde nasıl tepki veriyoruz?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Çağların Arzusu* [Sevgi Öğretmeni], "Göl Kenarındaki Çağrı" (s. 223–228), "Göl Kıyısında Bir Gece" (s. 357–363).

Petrus, bir balıkçı olarak kendi günahkârlığını daha ilk zamanlarda itiraf etmesinden, İsa'ya cesurca "Sen, yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin" demesine *(Matta 16:16)*, Rabbini korkunç bir şekilde inkâr etmesine, hatta kilisede bir önder olarak başarılarına ve hatalarına kadar, kesinlikle kilit bir oyuncu olmuştur. Böylece, Kutsal Ruh'un kusursuz ilhamı altında, yazdıklarını sadece teorik bilgiye değil, kendi tecrübelerine de dayanarak yazabilmiştir. O Mesih'in yalnızca kurtaran lütfunu değil, dönüştürücü lütfunu da biliyordu: "[Petrus] büyük düşüşünden önce her zaman cüretkâr ve emredici, anlık güdüyle düşüncesizce konuşan birisiydi. Her zaman başkalarını düzeltmeye ve daha kendi kendisini veya söyleyeceklerini bütünüyle kavramadan zihnindekileri ifade etmeye hazırdı. Fakat Petrus dönüşmüştü ve dönüşmüş olan Petrus, düşüncesiz ve tez canlı Petrus'tan çok farklıydı. Bir yandan eski ateşliliğini korurken, Mesih'in lütfu onun coşkusunu düzene soktu. Tez canlı, kendine fazla güvenen ve büyüklenen biri yerine sakin, kendine hâkim ve öğrenmeye açık biri oldu. Bundan sonra da Mesih'in sürüsündeki koyunları ve kuzuları besleyebildi"—Ellen G. White, *Testimonies for the Church [Kilise İçin Tanıklıklar]*, 5. cilt, s. 334, 335.

Aramızda kim kendini bir ölçüde Petrus'un yerine koyamaz ki? Kim imanını çeşitli zamanlarda cesaretle savunmamıştır ki? Kim zaman zaman korkunç bir başarısızlığa uğramamıştır ki?

TARTIŞMA SORULARI:

❶ Petrus'un, bu kadar utanç verici bir şekilde İsa'yı reddettikten sonra bile, sadece ilk kilisede değil tüm Hristiyan inancı içinde böyle belirgin ve önemli bir rol oynaması bize Allah'ın lütfu hakkında ne söylüyor? (Ne de olsa Yeni Ahit'in bir kısmını yazdı.) Onun iyileştirilmesinden, Rabb'i kendilerince hayal kırıklığına uğratanlara nasıl davranmamız gerektiği konusunda ne gibi dersler alabiliriz?

❷ Tavizin kiliseye tehlikeleri hakkında derste biraz daha konuşun. Hangi konularda karşılıklı fedakârlıkta bulunmamız gerektiğini ve hangi konularda hiçbir koşulda taviz veremeyeceğimizi nasıl bilebiliriz? Kilise tarihinde felâkete yol açan hangi taviz örneklerini bulabiliriz? Bu olaylardan hangi dersleri çıkarabiliriz?

❸ Petrus bazı dersleri zor yoldan öğrendi. Onun hatalarını görerek, almamız gereken dersleri Petrus'un öğrendiğinden daha kolay bir şekilde nasıl alabiliriz?

Çürümez Bir Miras

SEBT GÜNÜ

KONUYLA İLGİLİ METİNLER: *1Pe. 1:1, 2; Yu. 3:16; Hez. 33:11; 1Pe. 1:3–21; Lev. 11:44, 45; 1Pe. 1:22–25.*

HATIRLAMA METNİ: **"Gerçeğe uymakla kendinizi arıttınız, kardeşler için içten bir sevgiye sahip oldunuz. Onun için birbirinizi candan, yürekten sevin"** *(1. Petrus 1:22).*

Kutsal Kitap'ı, özellikle bir kitapçığa ya da kitapçığın bir bölümüne odaklanarak çalıştığımızda, mümkünse birkaç sorunun cevaplanması gerekir.

İlk olarak, bölümün kime hitaben yazıldığını bilmek iyi olacaktır. İkincisi, belki daha da önemli olmak üzere, bölümün yazılış nedenini tam olarak bilmek iyi olacaktır. Yazarın bilhassa değinmek istediği sorun (varsa) neydi? (Pavlus'un Galatyalılara kurtuluş ve yasa hakkında öğretilen teolojik yanlışlardan dolayı yazması gibi.) Bildiğimiz üzere Yeni Ahit'in büyük bir bölümü mektuplar olarak yazılmıştı ve insanlar mektupları çoğunlukla alıcılara özel mesajlar iletmek için yazarlar.

Başka bir deyişle, Petrus'u okurken mektubunun tarihsel bağlamını mümkün olduğunca bilmek iyi olur. Ne diyordu ve bunu neden diyordu? Tabi ki, hepsinden önemlisi: *Bu mektuptan biz (ilham altında kendisine yazılan kişi gibi) nasıl bir mesaj alabiliriz?*

Birazdan göreceğimiz üzere ilk birkaç ayette bile, yazdığı zamanın üstünden yüzyıllar geçmesine rağmen, Petrus'un bugün bize açıkladığı birçok önemli gerçek var.

**8 Nisan Sebt Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

Sürgünlere

Size "Sayın Beyefendi" diye başlayan bir kâğıt verilse, bir mektup okuduğunuzu fark ederdiniz. Ayrıca bu mektubun muhtemelen yakın olmadığınız birisinden geldiğini de tahmin ederdiniz.

Günümüzde mektupların standart girişleri olduğu gibi, eski çağdaki mektupların da vardı. Öncelikle, Petrus herhangi bir eski çağ mektubunda olduğu gibi söze başlıyor. Mektubun girişi, yazarını ve kime gönderildiğini belirtiyor.

1. Petrus 1:1 ayetini oku. Bu bir ayetten, bize içeriğe dair biraz bilgi veren ne öğrenebiliriz?

Petrus kendini açıkça tanıtıyor. Adı mektubun [orijinal metninin] ilk sözcüğü. Yine de en başta kendisini "Mesih İsa'nın elçisi" olarak tanımlıyor. Böylece, Pavlus'un da sıkça yaptığı gibi *(Gal. 1:1, Rom. 1:1, Ef. 1:1)*, Petrus almış olduğu ilahî çağrıya vurgu yaparak "referanslarını" en başta ortaya koyuyor. O bir "elçi" yani "gönderilmiş kişi"ydi, onu gönderen ise Rab İsa Mesih'in Kendisiydi.

Petrus mektubunun alıcısı olan bir bölge tanımlıyor: Pontus, Galatya, Kapadokya, Asya, ve Bitinya. Bunların tümü o zamanlar Küçük Asya denilen, yaklaşık olarak modern Türkiye'nin İstanbul Boğazı'nın doğusuna düşen kısmında (Anadolu'da) yer alan bölgeler.

Petrus'un Yahudi imanlılara mı yoksa Uluslardan olan imanlılara mı yazdığı tartışmalıdır. Petrus'un 1. *Petrus 1:1* ayetinde kullandığı, Türkçe çevirilerde "yabancı olarak yaşayanlar (KK)," "dağılmış olan... misafirler (Candemir)," ve "göçmenler (Cosmades)" olarak ifade edilen "diaspora" kavramı, temel anlam olarak ilk yüzyılda Kutsal Toprakların dışında yaşamakta olan Yahudilere işaret eder. *1 Petrus 1:2* ayetindeki kutsal kılınarak seçildiniz sözcükleri hem Yahudilere hem de Hristiyanlara uygundur. Topluluğun dışında kalanların "Uluslar" (Candemir, Cosmades) ve "Milletler" (KM) *(1Pe. 2:12, 4:3)* olarak tanımlanmaları da Petrus'un yazdığı kişilerin Yahudi olduklarının altını çizmektedir.

Bazı yorumcular buna karşılık olarak, Petrus'un 1. *Petrus 1:18 ve 4:3* ayetlerinde söylediği sözlerin Yahudilerden çok Uluslardan olup Hristiyanlığa dönenlere söylenmiş olabileceğini belirtiyorlar. Ne de olsa, Petrus gerçekten de Yahudilere "atalarınızdan kalma boş yaşayışınızdan ..." diye yazar mıydı? Ya da Yahudi okurlara "İnanmayanların hoşlandıklarını yaparak sefahat, şehvet, sarhoşluk, çılgın eğlenceler, içki alemleri ve ilke tanımayan putperestlik içinde yaşayarak geçmişte harcadığınız günler yeter!" *(1Pe. 4:3)* der miydi?

Yine de, bizim için okurların kim olduğundan çok, mesajın ne söylediği daha önemlidir.

Seçilmiş

1. Petrus 1:2 ayetini oku. Bu bize Petrus'un yazdığı kişiler hakkında başka ne söylüyor? Onları nasıl adlandırıyor?

Petrus ister bilhassa Yahudilere ister Uluslara yazıyor olsun, bir şeyden emindi: onlar "Baba Tanrı'nın öngörüsü uyarınca" seçilmişlerdi *(1Pe. 1:2)*.

Yine de burada dikkatli olmak gerekir. Bu Allah'ın bazı kişileri kurtulmak, bazılarınıysa kaybolmak üzere önceden belirlediği, Petrus'un kendilerine yazdığı kişilerin şans eseri Allah tarafından kurtuluş için seçilmiş olanlardan bazıları oldukları, diğerlerininse Allah tarafından kaybolmaları için seçildikleri anlamına gelmez. Kutsal Kitap bunu öğretmez.

1. Timoteos 2:4, 2. Petrus 3:9, Yuhanna 3:16 ve Hezekiel 33:11 ayetlerini oku. Bu ayetler Petrus'un bu insanları "seçilmişler" olarak adlandırırken ne demek istediğini anlamamıza nasıl yardımcı olurlar?

Kutsal Yazı Allah'ın tasarısının herkesin kurtulması olduğunu açıkça belirtir. Hatta bu tasarı insanların yararına dünyanın yaratılışından önce başlatılmıştı: "O... dünyanın kuruluşundan önce bizi Mesih'te seçti" *(Ef. 1:4)*. Allah'ın başlangıçtaki amacının herkesin kurtulmuş olması ve hiç kimsenin kaybolmaması olduğu anlamında, "herkes" "seçilmiş"tir. O tüm insanlık için sonsuz hayat öngörmüştü. Herkes kefaretin kendilerine sağladıklarını kabul etmese de, bu kurtuluş tasarısının herkesin kefarete dâhil olması için yeterli olduğu anlamına gelir.

Allah'ın seçilmişler konusundaki öngörüsü, kısacası kurtuluş konusunda kişilerin özgür seçimlerinin ne olacağını önceden bilmesidir. Bu öngörü, tıpkı bir annenin çocuğunun yeşil fasulye yerine çikolatalı pastayı seçeceğini bilmesinin çocuğu bu seçimi yapmaya zorladığı anlamına gelmediği gibi, hiçbir şekilde onların seçiminin zorlandığı anlamına gelmez.

Allah'ın seni kurtulmuş olman için seçtiği şeklindeki bu cesaret verici gerçekten ne gibi bir güvence alabilirsin?

Kilit Konular

1. Petrus 1:3–12 ayetlerini oku. Petrus'un bu ayetlerdeki ana mesajı nedir?

Petrus, 1. *Petrus 1:1, 2* ayetlerinde, okurlarını selamlarken Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'tan bahsetmişti *(1Pe. 1:2)*. Tanrısallığın üç üyesi 1. *Petrus 1:3–12* ayetlerinin konusudur. Baba ve Oğul 1. Petrus 1:3–9 ayetlerinin konusudur, Kutsal Ruh ise 1. *Petrus 1:10–12* ayetlerinde belirgindir.

Petrus, Baba ile Oğul ve Kutsal Ruh'un işi hakkında yazarken, daha sonra yeniden ele alacağı birçok konuya giriş yapıyor.

Hristiyanların yeniden doğmuş olmalarıyla başlıyor *(1Pe. 1:3, ayrıca bkz. Yu. 3:7)*. Onların hayatları İsa'nın dirilmesiyle tümden değiştirilmiştir ve Hristiyanları gökte olağanüstü bir miras beklemektedir *(1Pe. 1:3, 4)*. Burada, Yeni Ahit'in diğer bir çok yerinde olduğu gibi, İsa'nın dirilişi Hristiyan umudu için kilit noktadır.

1. Petrus'u okuyanların çoğunun sıkıntı çekiyor olmalarına rağmen, bu umut Hristiyanlara sevinmeleri için sebep verir. Bu sıkıntılar, tıpkı ateşin altını deneyip arıttığı gibi, onların imanlarını dener ve arıtır. Petrus'un okurları İsa'yı dünyadaki hizmeti sırasında görmemiş olmalarına rağmen O'nu severler ve O'na inanırlar. Onların Mesih'e imanlarının sonucuysa kurtuluş ve "çürümez ve lekesiz ve solmaz, göklerde sizin için saklı bulunan bir mirasa" ilişkin vaattir *(1Pe. 1:4–Candemir)*.

Petrus onlara ayrıca eski zaman peygamberlerinin "size bağışlanacak lütuftan söz etmiş" olduklarını bildiriyor *(1Pe. 1:10)*. Eski Ahit peygamberleri bu insanların şu anda İsa'da tecrübe ettikleri kurtuluş hakkında "dikkatli incelemeler, araştırmalar yaptılar" *(1Pe. 1:10)*.

Onlar imanları yüzünden zulüm görürken, Petrus onların iyi ile kötü arasındaki çok daha büyük bir çatışmanın parçası olduklarına işaret ediyor. Sonuç olarak, denemelerin arasında bile gerçeğe bağlı kalmalarına yardımcı olmaya çalışıyor.

1. Petrus 1:4 ayeti "bu miras sizin için göklerde saklıdır" diyor. Bunu kişisel bir seviyede düşün; gökte sadece senin için ayrılmış özel bir yer var. Öyleyse bu harika vaade kişisel olarak nasıl karşılık vermelisin?

Kurtuluş Yaşamını Sürmek

1. Petrus 1:13–21 ayetlerini oku. Bu ayetlere göre Hristiyan davranışlarını harekete geçirmesi gereken şey nedir?

---

1. Petrus 1:13 ayetinin *"bu nedenle"* diye başlaması Petrus'un daha önce söylemiş olduğu şeylere ek yapacağını gösteriyor. Dünkü çalışmada gördüğümüz üzere, Petrus Allah'ın lütfu ve Hristiyanların Mesih İsa'da sahip olduğu umut hakkında konuşuyordu *(1Pe. 1:3–12)*.

Bu lütfun ve umudun sonucu olarak, Petrus okuyucularına "zihinlerinizi eyleme hazırlayın" diyor *(1Pe. 1:13)*. Yani İsa'da sahip oldukları kurtuluşa cevaben zihinlerini sağlam durmaya ve imanda kalmaya hazırlamalılar *(1Pe. 1:13)*.

1. Petrus 1:13 ayetini oku. Umudunu tümüyle İsa'da açıklanan lütfa bağlamak ne demektir?

Şüphesiz, Petrus onlara umutlarının sadece İsa'ya bağlı olduğunu söylüyor. Fakat bundan sonra Hristiyanlardan kurtuluşlarının sonucu olarak belli bir davranış seviyesinin beklendiğini vurguluyor. Hristiyan davranışının arkasında yatan üç büyük teşvi ke dikkat çekiyor: Allah'ı n karakteri *(1Pe.1:15, 16)*, gelecek yargı *(1Pe. 1:17)*, ve kurtuluşun pahası *(1Pe. 1:17–21)*.

Hristiyan davranışını teşvik edecek ilk şey Allah'ın karakteridir. Bu karakter şu şekilde özetlenebilir: Allah kutsaldır. Petrus "Kutsal olun, çünkü ben kutsalım" *(1Pe. 1:16)* derken *Levililer 11:44, 45* ayetlerinden alıntı yapıyor. Bu nedenle İsa'yı izleyenler de kutsal olmalıdır *(1Pe.1:15–17)*.

Hristiyan davranışı için ikinci bir teşvik, kutsal olan Allah'ın herkesi yaptıklarına göre tarafsız bir biçimde yargılayacağını bilmekte bulunur *(1Pe. 1:17)*.

Üçüncü bir teşvikse Hristiyanların kurtulmuş oldukları muhteşem gerçeğinden kaynaklanır. Bu onların bir bedel karşılığında, çok yüksek bir bedel karşılığında satın alındıkları anlamına gelir: Mesih'in değerli kanıyla *(1Pe. 1:19)*. Petrus İsa'nın ölümünün tarihin bir kazası olmadığının, fakat dünyanın kuruluşundan önce planlandığının altını çiziyor *(1Pe. 1:20)*.

Seni Hristiyan olmaya teşvik eden nedir? Biri sana Neden Hristiyansın diye sorsaydı, cevabın ne olurdu, neden? Cevaplarını Sebt günü derste söyle.

Birbirinizi Sevin

Petrus bundan sonra Hristiyanları kutsal ve imanlı bir yaşam sürmenin nihaî ifadesine yönlendiriyor.

1. Petrus 1:22–25 ayetlerini oku. Hristiyan olmanın ne anlama geldiği konusunda hangi çok önemli noktaya değiniyor?

Petrus'un başlangıç noktası Hristiyanların zaten arınmış oldukları ("kendinizi arıttınız...") ve gerçeğe itaat ederek yaşadıklarıdır *(1Pe. 1:22)*. "Arıtma" veya "paklama" fiili ***kutsal*** ve ***kutsallık*** sözcükleriyle yakından ilgilidir, bu da Petrus'un birkaç ayet önce yazdıklarına bağlanır *(1Pe. 1:15)*. Hristiyanlar İsa'ya adanmalarıyla ve vaftizleri aracılığıyla *(1Pe. 3:21, 22 ayetleriyle karşılaştır)* kendilerini Allah'a ayırarak kendilerini arıtmışlardır, bunu da gerçeğe itaat ederek yaparlar.

Yaşamlarındaki bu değişimin doğal sonucu olarak, şimdi kendilerini benzer bir dünya görüşünü paylaşan diğer insanlarla yakın bir ilişki içinde bulurlar. Bu ilişkiler çok yakın olduğundan Petrus bunları tanımlamak için aile dilini kullanıyor. Hristiyanlar kardeşlik sevgisinden kaynaklı olarak hareket ederler. Petrus'un 1. Petrus 1:22 ayetinde "kardeşler için içten bir sevgi"den bahsederken kullandığı Grekçe sözcük *filadelfiya*'nın sözlük anlamı "kardeş sevgisi"dir. Bu, ailelerin birbirlerine karşı duyduğu sevgidir.

"Sevgi" olarak tercüme edilen birkaç Grekçe sözcük vardır: *filiya* (arkadaşlık), *eros* (karı koca arasındaki tutkulu aşk), *agape* (başkalarının iyiliğini amaçlayan saf sevgi). Petrus'un "birbirinizi candan, yürekten sevin" *(1Pe. 1:22)* yazarken kullandığı sözcük, genelde başkalarının iyiliğini amaçlayan saf sevgi anlamına gelen *agape* sözcüğüyle bağlantılıdır. Petrus muhakkak bu nedenle birbirini sevmeye, çürümez Allah'ın Sözü'nden kaynaklanan, "yeniden doğuş"un *(1Pe. 1:23; ayrıca bkz. 1Pe. 1:3)* sonucu olan "candan, yürekten" *(1Pe. 1:22)* ifadesini ekliyor. Böyle bir sevgi ancak Allah'tan gelir; bu bencil, benmerkezci ve yenilenmemiş bir kalbin ortaya koyacağı bir sevgi değildir, işte bu nedenle Petrus arınmış olmayı ve "gerçeğe uyma"yı bu kadar vurguluyor *(1Pe. 1:22)*. Gerçek sadece inanılan bir şey değildir; yaşanmalıdır.

Daha fazla sevgi dolu olmayı nasıl öğrenebiliriz? "Temiz bir kalp"ten kaynaklanan bir sevgiyi ortaya koyabilmek için hangi seçimleri yapmalıyız?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Selected Messages [Seçme Mesajlar]*, 1. kitap, 374 ve 375. sayfalardaki "Perfect Obedience Through Christ (Mesih Aracılığıyla Mükemmel İtaat)" bölümünü oku. Ayrıca, Ellen G. White, *Selected Messages [Seçme Mesajlar]*, 1. kitap, 365–368. sayfalardaki "Christ the Way of Life (Hayat Yolu Mesih)" ve 373–376. sayfalardaki "Perfect Obedience Through Christ (Mesih Aracılığıyla Mükemmel İtaat)" bölümlerine bak.

Petrus'un ilk bölümünün bu kadar zengin ve derin olması ve bu kadar çok konuyu kapsaması hayret vericidir. Petrus mektubuna, Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'u sunarak, Üçlübirlik'in karakteri üzerine tefekkürle başlıyor. Baba, Oğlu İsa Mesih olarak bir Kurtarıcı sundu ve bizler kutsanma ve itaat için Mesih'te seçildik. O'nun ölümü ve dirilişi aracılığıyla göklerde "çürümez bir mirasa" sahip olduğumuz için biz de İsa'yı seviyoruz ve O'nda büyük bir sevinçle seviniyoruz. Öyleyse denemelerin arasında bile, bize Mesih'te sunulan kurtuluşla çokça sevinebiliriz. "[Petrus'un] mektupları, denenmelerle ve sıkıntılarla yüz yüze gelenlerin cesaretini yenilemek ve imanlarını güçlendirmek, ve çok çeşitli ayartılar nedeniyle Allah'a güvenlerini kaybetme tehlikesi içinde bulunanları yeniden iyi işlere yöneltmek için birer araçtı."—Ellen G. White, *Elçilerin İşleri*, s. 479, 480. Bu arada, Kutsal Ruh Petrus ve okurlarının yaşadığı günleri özetlemek için peygamberler aracılığıyla çalıştı. Sonuç olarak, Hristiyanlar "temiz bir kalp"ten gelen sevgiyle şekillenmiş topluluklarda, gerçeğe itaatle dolu kutsal hayatlar yaşamalıdırlar.

TARTIŞMA SORULARI:

❶ Derste, Çarşamba çalışmasının sonundaki soruya cevaplarınızı gözden geçirin: Bizi Hristiyan olmaya teşvik eden şeyler neler? Cevaplarınızdaki ortak noktalar neler? Farklılıklar neler?

❷ Bu bölümde iki kez *(1Pe. 1:3, 21)* **Petrus sözü İsa'nın dirilişine getiriyor. Diriliş'i imanımız açısından bu kadar önemli yapan şey nedir?**

❸ Petrus "çürümez bir miras"tan bahsetti *(ayrıca bkz. Dan. 7:18)***. Bunun anlamı nedir? Bu dünyadaki ve bu hayattaki solup giden veya hemen yok edilebilen tüm şeyleri düşün. Bu, bize vaat edilen mirasın gerçekten ne kadar harika olduğu hakkında ne söylemeli?**

❹ Denemelerin arasında imanımız nasıl büyüyebilir? Yani, acı çektiğimiz olaylardan ders çıkarmamıza yardım etmesi için ne tür seçimler yapabiliriz?

3. DERS **8–14 Nisan*

Soylu Rahiplik

SEBT GÜNÜ

KONUYLA İLGİLİ METİNLER: *1Pe. 2:1–3; İbr. 4:12, 1Pe. 2:4–8; Yşa. 28:16; Çık. 19:3–6; 1Pe. 2:5, 9, 10.*

HATIRLAMA METNİ: **"Ama siz 'seçilmiş kuşaksınız, soylu rahiplik, kutsal ulus, gözbebeği sayılan halk...' Tanrı sizleri karanlıktan şaşırtıcı ışığına çağırmış bulunuyor. Öyle ki, O'nun erdemli işlerini ilan edesiniz"** *(1Pe. 2:9,* COSMADES*).*

Yahudi kültürü, dini ve tarihiyle yoğrulmuş olan Petrus, Hristiyanlardan "kutsal ulus, Tanrı'nın öz halkı" olarak söz ediyor. Bunu yaparken, Eski Ahit'te kadim İsrail'i tanımlamak için kullanılan antlaşma dilini alarak, burada Yeni Ahit kilisesine uyguluyor.

Boşuna değil: Uluslardan olan İsa imanlıları Allah'ın antlaşma halkına aşılanmışlardır. Şimdi onlar da antlaşmanın vaatlerine ortaktırlar. "Ama zeytin ağacının bazı dalları kesildiyse ve sen yabanıl bir zeytin filiziyken onların yerine aşılanıp ağacın semiz köküne ortak oldunsa, o dallara karşı övünme. Eğer övünüyorsan, unutma ki, sen kökü taşımıyorsun, kök seni taşıyor" *(Rom. 11:17, 18)*.

Bu hafta işleyeceğimiz ayetlerde, Petrus okurlarına kutsal sorumluluğu ve (Pavlus'un diliyle) zeytin ağacına aşılanmış, Allah'ın antlaşma halkı olarak sahip oldukları yüce çağrıyı işaret ediyor. Bu sorumluluklar arasında, aynı eski İsrail'in sahip olduğu gibi, Rab'de sunulan kurtuluşun harika gerçeğini duyurmak vardır.

**15 Nisan Sebt Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

Hristiyan Olarak Yaşamak

1. Petrus 2:1 ayeti, bundan sonra yazılacakların daha önce yazılanların sonucu olduğu anlamında "bu nedenle" sözüyle başlar. Gördüğümüz gibi, 1. Petrus 1. bölüm Mesih'in bizim için ne yaptığını ve O'nun yaptığına karşı bizim cevabınızın nasıl olması gerektiğini büyük bir beceriyle anlatıyor. Bir sonraki bölümde, Petrus bu konuyu ele alarak devam ettiriyor.

1. Petrus 2:1–3 ayetlerini oku. Petrus bize nasıl yaşamamız gerektiği konusunda ne söylüyor?

Petrus Hristiyanların yerine getirmesi gereken iki görevi göstermek için iki ayrı tasvir kullanıyor. Birisi olumsuz, terk edilmesi gereken bazı şeyleri içeriyor; diğeri olumlu, bir şeyler yapmaya çalışmamızı gerektiriyor.

Petrus ilk tasvirinde Hristiyanlara kendilerini her türlü kötülükten, hileden, ikiyüzlülükten, kıskançlıktan ve her türlü kötü sözlerden sıyırmalarını salık veriyor *(1Pe. 2:1)*. Hristiyanlar bunu yaparak etraflarındaki birçok kişiden farklı davranacaklar. Kötülüğü attıkları için, başkalarını incitmeyi istemeyecek, aksine onların iyiliğini amaçlayacaklar. Hristiyanlar ikiyüzlülüğü terk ettiklerinden, başkalarını aldatacak işler yapmayacak, fakat açık sözlü ve dürüst olacaklar. Hristiyanlar kendilerinden daha fazla şeye sahip olanları kıskanmayacaklar. Kendi hayatlarından memnun olacaklar ve Allah onları nereye yerleştirirse orada zenginleşecekler. Kasten başka birinin itibarını zedeleyecek ifadelerde de bulunmayacaklar.

Petrus'un kullandığı ikinci tasvir olan sütü özleyen bebek benzetmesi *(1Pe. 2:2)*, öğretisinin olumlu yanını meydana getiriyor. Hristiyan yaşamı sadece kötü şeylerden vazgeçme meselesi değildir. Böylesi bir hayat boş olurdu. Aksine, aç bir bebeğin süt için şiddetli bir şekilde ağlaması gibi, aynı şiddetle ruhsal besini arama meselesidir. Petrus okuyucularına ruhsal beslenmenin kaynağı olan Allah'ın Sözü'nü, Kutsal Kitap'ı işaret ediyor *(ayrıca bkz. İbr. 4:12, Mat. 22:29, 2Ti. 3:15–17)*. İçinde İsa Mesih'in (en azından bizim için) mümkün olan en mükemmel açıklaması bulunduğu için, Allah'ın Sözü'yle ruhsal ve ahlâki olarak büyüyebiliriz. Ayrıca İsa'da, sevmemiz ve kulluk etmemiz gereken Kutsal Allah'ın karakterinin ve doğasının en büyük temsiline sahibiz.

Bu iki fikir birbiriyle nasıl bağlantılıdır; yani, Söz'den ruhsal beslenmeyi aramamız Petrus'un bizi hakkında uyardığı kötü davranış ve tavırları bir kenara koymamıza neden yardım eder?

Diri Taş

1. Petrus 2:4–8 ayetlerini oku *(ayrıca bkz. Yşa. 28:16; Mez. 118:22; Yşa. 8:14, 15)***. Petrus burada hangi önemli gerçeğe atıfta bulunuyor? İsa'ya cevap olarak nasıl davranmamız gerektiği konusunda bize ne söylüyor?**

Petrus okurlarına ruhsal besini aramalarını söyledikten sonra, büyük ihtimalle Yeruşalim'deki tapınağa atıfta bulunarak, onların dikkatlerini Diri Taş İsa Mesih'e yönlendiriyor. 1. Petrus 2:4–8 ayetlerinde Eski Ahit'te temel taşlarının önemini vurgulayan bölümlerden üç alıntı yapıyor; temel taşı İsa'nın Kendi kilisesindeki rolünü temsil etmektedir. Bu ayetleri İsa'yla bağdaştıran yalnızca Petrus değil. İsa'nın Kendisi de, benzetmelerinin birinin sonunda Mezmur 118:22 ayetini kullanıyor *(Mat. 21:42)*. Elçilerin İşleri 4:11 ayetinde, Petrus Yahudi önderlere konuşurken aynı şeyi yapıyor. Pavlus da Romalılar 9:33 ayetinde Yeşaya 28:16 ayetini kullanıyor.

Petrus, İsa'nın reddedilmesine ve çarmıha gerilmiş olmasına rağmen, Allah'ın ruhsal evinin temel taşı olması için Allah tarafından seçilmiş olduğunu vurguluyor. Öyleyse Hristiyanlar da bu ruhsal evin inşasında kullanılan diri taşlardır. Petrus temel taşı ve yapı taşları terimlerini kullanarak kilisenin bir resmini sunuyor. Kilise İsa'nın üzerine kurulmuştur ama O'nu izleyenlerden meydana gelir.

Hristiyan olmanın Hristiyan topluluğunun veya yerel kilisenin bir parçası olmanız demek olduğuna dikkat edin. Aynı tuğlanın daha büyük bir yapının inşasında kullanıldığı gibi, Hristiyanlar da başkalarından soyutlanarak İsa'nın izleyicileri olmak için çağrılmadılar. Allah'ın krallığını geliştirmek için diğer Hristiyanlarla birlikte ibadet etmeyen ve çalışmayan bir Hristiyan, kendi içinde bir çelişkidir. Hristiyanlar Mesih'e vaftiz edilirler ve Mesih'e vaftiz edilerek O'nun kilisesine vaftiz edilirler (girerler).

Petrus ayrıca kilisenin işlevinden de bahsediyor. Bu, "ruhsal sunular" veren bir "Kutsal rahiplik" yapısı oluşturmaktır *(1Pe. 2:5, Candemir)*. İbrani Kutsal Kitabı'nda rahipler Allah'la O'nun halkı arasında aracılık yaparlar. Petrus ve diğer Yeni Ahit yazarları sıklıkla tapınak ve rahiplik dilini kullanarak, kiliseyi Allah'ın yaşayan tapınağı ve O'nun halkını bu tapınağın rahipleri olarak sunarlar. Petrus Hristiyanların bugün nasıl yaşamaları ve davranmaları gerektiği hakkındaki gerçekleri açıklamak için Eski Ahit ibadet sistemine işaret ediyor.

1. Petrus 2:5 ayetini tekrar oku. "Ruhsal kurbanlar sunmak" ne demektir? Hristiyanlar, ibadet eden topluluğun bir parçası olarak, bunu nasıl yaparlar?

Allah'ın Antlaşma Halkı

Petrus büyük ölçüde Eski Ahit penceresinden yazıyor. Bu bakış açısının merkezinde Yahudi ve Hristiyan ilahiyatı için esasî bir tema olan antlaşma fikri vardır.

Antlaşma nedir?

"Antlaşma" (İbranice berit) iki taraf arasındaki bir akdi ya da resmi bir anlaşmayı tanımlayan bir sözdür. Bu antlaşma iki şahıs arasında (örneğin, *Yaratılış 31:44* ayetinde Lavan ve Yakup) veya iki kral arasında olabilir (örneğin, 1. Krallar 5:12 ayetinde Süleyman ve Hiram; bu ayetteki berit sözcüğü KK'ta "antlaşma yaptılar," KM'te ise "ahdettiler" olarak çevrilmiştir). Ayrıca bir kralla halkı arasında da yapılabilir, Davut'la İsrail'in ileri gelenleri arasında olduğu gibi *(2Sa. 5:3)*.

Bu temalar arasında, Allah ile O'nun seçilmiş halkı olan İbrahim'in soyu arasındaki özel antlaşma ilişkisi göze çarpmaktadır.

***Yaratılış 17:1–4*, Mısır'dan *Çıkış 2:24* ve *24:3–8* ayetlerini oku. Bu ayetler Allah'ın İsrail'le yaptığı antlaşma hakkında bize ne söylüyorlar?**

Kutsal Kitap'ın ilk kitapçığı olan Yaratılış, Allah'ın İbrahim'le nasıl bir antlaşma yaptığını anlatıyor *(Yar. 15:9–21, 17:1–26)*. Allah Kendi halkını Mısır'daki zulümden kurtarırken bu antlaşmayı "anımsadı" (Çık. 2:24). Allah bu antlaşmayı Musa zamanında İsrailoğullarına On Emir'i ve diğer yasaları verirken yeniledi *(Çık. 19:1–24:8; özellikle 24:3–8)*.

Fakat antlaşma vaatleri koşulsuz değildi. "Rab, O'nun emirlerini sadakatle yerine getirirlerse, onları çoğalmaları için ve ellerinin yaptığı her işte bereketlemeye ahdetti."—Ellen G. White, *Testimonies for the Church [Kilise İçin Tanıklıklar]*, 2. cilt, s. 574.

Gerçekten de, peygamberler çoğunlukla antlaşmayı hatırlatıcı dili kullanarak İsrail'i Allah'ın yasasına uymamanın tehlikeleri hakkında tekrar tekrar uyardılar. Daniel ve Vahiy'deki peygamberlikler muhtemelen hariç olmak üzere, Kutsal Kitap'taki birçok peygamberliğin şartlı olduğu öne sürülmüştür. İtaat fikri antlaşma vaatleri için işte bu kadar merkezîdir. Antlaşmaya ilişkin bereket peygamberlikleri, Allah'ın yasasına itaat etme şartına bağlanmıştı, felâket peygamberlikleriyse sadece itaat etmeyenlere yönelikti.

Allah'la antlaşma ilişkisi içinde bulunmak senin için ne anlama geliyor? Bu antlaşma ilişkisi sana hangi yükümlülükleri getiriyor?

Soylu Rahiplik

Çıkış kitapçığı 19. bölümde, Rab Musa'ya şöyle dedi: "Yakup soyuna, İsrail halkına şöyle diyeceksin: Mısırlılar'a ne yaptığımı, sizi nasıl kartal kanatları üzerinde taşıyarak yanıma getirdiğimi gördünüz. Şimdi sözümü dikkatle dinler, antlaşmama uyarsanız bütün uluslar içinde öz halkım olursunuz. Çünkü yeryüzünün tümü benimdir. Siz benim için kahinler krallığı, kutsal ulus olacaksınız" *(Çık. 19:3–6)*.

Burada, Çarmıhtan bin yıl önce açıklanmış olan müjde mesajı bulunmaktadır: Allah halkını günahtan ve günahın esaretinden özgür kılarak kurtarır ve onlara Kendi önünde ve dünya önünde özel bir antlaşma halkı olarak Kendisini sevmeyi ve Kendisine itaat etmeyi emreder.

1. Petrus 2:5, 9, 10 ve Mısır'dan Çıkış 19:6 ayetlerini oku. Petrus Hristiyanları "soylu rahiplik" ve "kutsal ulus" olarak adlandırırken ne demek istiyor *(1Pe. 2:9, Cosmades)***? Bu dil Yedinci Gün Adventisti Hristiyanlar olarak bize yükümlülüklerimiz hakkında ne diyor?**

_____

_____

_____

"Ruhsal ev," "seçilmiş soy," "soylu rahiplik" ve "Allah'ın öz halkı" kavramları, Kutsal Kitap'ta Allah'la İbrahim'in soyu arasındaki özel ilişkiyi tanımlayan şeref isimleridir. Şimdi, Yeni Ahit bağlamında, İsa ve Çarmıh bağlamında, Petrus aynı antlaşma dilini kullanarak kilisenin üyelerine uyguluyor. İsrail'e verilen antlaşma vaatleri şimdi yalnızca İsa'ya iman eden Yahudileri değil, aynı şekilde Uluslardan imanlıları da içerecek şekilde genişletilmiştir. Evet, İsa aracılığıyla Uluslar da İbrahim'in çocukları olduklarını iddia edebilirler. "Eğer Mesih'e aitseniz, İbrahim'in soyundansınız, vaade göre de mirasçısınız" *(Gal. 3:29)*. Mesih aracılığıyla herkes, hangi toplumda doğmuş olursa olsun, bu "soylu rahiplik"in bir parçası olabilir.

Kutsal bir ulus mu? Soylu rahiplik mi? Bu gibi kavramları kendimize uyguladığımızda, birey olarak ve toplum olarak nasıl bir yaşam sürdüğümüze dair ne anlama gelmeliler? Bu yüce çağrıya nasıl daha uygun yaşayabiliriz?

Erdemleri Duyurmak

Eski Ahit kilisesiyle benzerlikler sadece kurtuluş ve Allah tarafından çağrılmış ve seçilmiş olmamızla bitmiyordu. Soru şu: Ne için çağrıldık ve seçildik? Petrus cevabı hemen veriyor.

Petrus bu özel ilişkinin bir amacı olduğuna işaret ediyor. Hristiyanlar kendilerini "karanlıktan şaşılası ışığına çağıran Tanrı'nın erdemlerini duyurmalıdırlar" *(1Pe. 2:9)*. Eski İsrail'in yapması gereken buydu. Allah onları Kendisine ilişkin dünyaya tanıklık etmeleri için çağırdı. Allah'ın amacı Kendi antlaşma halkı İsrail aracılığıyla tüm dünyayı bereketlemekti.

Aşağıdaki ayetleri oku. Hepsinin ortak noktası nedir? *Yas. 4:6; 26:18, 19: Yşa. 60:1–3; Zek. 8:23.*

_____

_____

Eski İsrail antlaşma halkı olarak müjdeyi, yani Rab tarafından sağlanan kurtuluşu dünyaya duyurmakla görevliydi. Hristiyanlar aynı ilahî göreve sahipler. Onlar Allah'a ilişkin bilgilerini ve tecrübelerini ve O'nun Mesih aracılığıyla dünya için ne yaptığını başkalarıyla paylaşmak için çağrıldılar.

1. Petrus 2:10 ayetini oku. Bu ayet Hristiyanların tüm görevi ve amacı için neden bu kadar merkezi önemdedir?

_____

_____

Dünya günaha, ölüme ve yaklaşan kötü sona batmıştır. Fakat İsa herkesi bu yıkımdan kurtarmak için Kendi canını verdi. Eski zaman İsrail'inde olduğu gibi, şeref isimleri aynı zamanda sorumluluk kavramlarıdır. Hristiyanlar olağanüstü yüksek bir mevkidedirler: Allah'ın halkı. Fakat bu, başkalarını da bu yüksek mevkii paylaşmak üzere davet etme sorumluluğunu birlikte getirir. 1. Petrus 2:10 ayetinde ifade edildiği gibi, Hristiyanlar şimdi kendi halklarını oluşturuyorlar. Bir zamanlar halk değildiler, fakat şimdi *kutsal* bir ulus olma lütfuna eriştiler *(bkz. Hoşea 1, 2)*. Kutsal Kitap'ta "kutsal" sözcüğü genelde ibadet amacı için ayrılmış anlamına gelir. Böylece Hristiyanlar "kutsal" bir ulus olarak dünyadan ayrılmalıdırlar. Farkları yaşadıkları hayatta görülür. Onlar ayrıca soğuk bir gecede başkalarını kendi sıcağına çeken bir ateş gibi olmalıdırlar. Hristiyanlara pay aldıkları yüce kurtuluşu başkalarıyla paylaşma sorumluluğu verilmiştir.

EK ÇALIŞMA: "Kilise Allah'ın gözünde çok değerlidir. O ona harici üstünlüklerinden ötürü değil, onu dünyadan ayıran samimi takvasından ötürü değer vermektedir. O onu, üyelerinin Mesih'in bilgisindeki gelişmelerine ve ruhsal deneyimlerindeki ilerlemelerine göre takdir eder."

"Mesih Kendi Bağından kutsallık ve özveri meyveleri almaya can atmaktadır. O, sevgi ve iyilik ilkelerini aramaktadır. Sanatın tüm güzelliği dahi, Mesih'in temsilcileri olanlarda sergilenen mizaç ve karakter güzelliği ile kıyaslanamaz. İmanlıyı hayata götüren hayat kokusu yapan ve Allah'ın onun işini bereketlemesini sağlayan şey, onun canını kuşatan bu lütuf ortamıdır, zihin ve kalp üzerinde çalışan Kutsal Ruh'tur."—Ellen G. White, *Christ's Object Lessons [Mesih'in Örnek Dersleri]*, s. 298.

TARTIŞMA SORULARI:

❶ Karanlıktan "O'nun şaşılası ışığına" çağrılmak nasıl bir duygudur? Bunun anlamı nedir? Bu fikri İsa imanlısı olmayan birine açıklayacak olsaydın, ne derdin? Karanlık nedir? Işık nedir? Petrus'un konuştuğu bağlamda, bu ikisi arasındaki fark nedir?

❷ "İşte, Tanrım RABB'in buyruğu uyarınca size kurallar, ilkeler verdim. Öyle ki, mülk edinmek için gideceğiniz ülkede bunlara uyasınız. Onlara sımsıkı bağlanın. Çünkü ne denli bilge ve anlayışlı olduğunuzu uluslara bunlar gösterecek. Bu kuralları duyunca, uluslar, 'Bu büyük ulus gerçekten bilge ve anlayışlı bir halk!' diyecek. Tanrımız RAB her çağırdığımızda bize yakın olur. Tanrısı kendisine böylesine yakın olan başka bir büyük ulus var mı? Bugün size verdiğim bu yasa gibi adil kuralları, ilkeleri olan başka bir büyük ulus var mı?" *(Yas. 4:5–8)*. Bu sözler Yedinci Gün Adventistleri olarak bizim için ve bize verilen tüm şeylerden ötürü Allah tarafından yapmaya çağrıldığımız görev için hangi şekillerde geçerli?

❸ 1. Petrus 2:3 ayetini oku. Petrus "Çünkü Rabb'in iyiliğini tattınız" derken ne demek istiyor? O'nun lütfunu nasıl "tattın"?

❹ Çevrendeki yerel kiliseye bak. Kiliseni veya onun üyeleri olan sizi, Yedinci Gün Adventistleri ya da inançlarımız hakkında hiçbir şey bilmeyenlere çekici kılacak bir şey var mı?

4. DERS **15–21 Nisan*

Sosyal İlişkiler

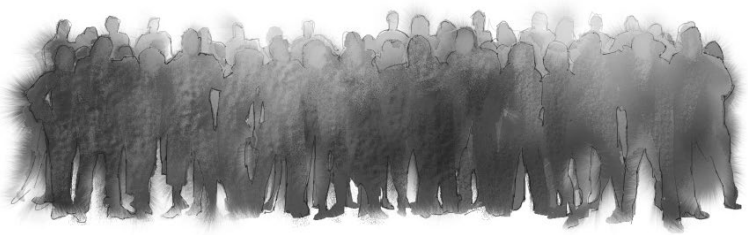

SEBT GÜNÜ

KONUYLA İLGİLİ METİNLER: *1Pe. 2:13–23; 1Pe. 3:1–7, 1Ko. 7:12–16; Gal. 3:27, 28; Elç. 5:27–32; Lev. 19:18.*

HATIRLAMA METNİ: **"Her şeyden önce birbirinizi candan sevin. Çünkü sevgi birçok günahı örter"** *(1. Petrus 4:8).*

Petrus'un mektubu ayrıca kendi zamanındaki bazı zor sosyal soruları doğrudan ele alıyor. Örneğin, Hristiyanlar (o günlerde çoğunun tecrübe ettiği putperest Roma İmparatorluğu gibi) baskıcı ve yozlaşmış bir yönetimle nasıl birlikte yaşamalı? Petrus okuyucularına ne söyledi ve bu sözler bugün bizim için ne anlama geliyor?

Hristiyan köleler, efendileri onlara sert ve adaletsizce davrandığında nasıl karşılık vermeli? Modern işveren–işçi ilişkileri birinci yüzyıldaki efendi–köle ilişkisinden farklı olsa da, Petrus'un söyledikleri şüphesiz makul olmayan patronlarla birlikte çalışanlar için anlam ifade edecektir. Petrus'un Hristiyanların aynı şeylerle karşılaştıklarında nasıl davranmaları gerektiği konusunda İsa'yı ve O'nun kötü davranışlar karşısındaki davranışlarını örnek olarak göstermesi ne kadar da etkileyici *(1Pe. 2:21–24)*.

Özellikle dini inançlar gibi temel konularda birbirlerinden farklı düşünüyorlarsa, kocalar ve karılar nasıl bir ilişki sürdürmeliler?

Son olarak, toplumsal ve/veya politik düzenin aslında tamamen yozlaşmış ve Hristiyan imanına aykırı olduğu zamanlarda, Hristiyanlar toplumsal düzenle nasıl bir ilişki içinde olmalılar?

**22 Nisan Sebt Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

Kilise ve Devlet

Kutsal Kitap çok uzun süre önce yazılmış olsa da, Hristiyanlar ve yöneticileri arasındaki ilişkiler gibi bugün halen geçerli olan konulara değinir.

Bazı durumlarda oldukça açık. Vahiy 13. bölüm politik güçlere boyun eğmenin Allah'a itaatsizlik etmek anlamına geleceği bir zamandan bahsetmektedir. Böyle bir durumda bizim seçimiz çok açıktır. *(Perşembe gününün dersine bak.)*

1. Petrus 2:13–17 ayetlerini oku. Kutsal Söz burada bize devletle nasıl ilişki kurmak gerektiği konusunda genel olarak ne diyor?

Roma İmparatorluğunun kötülükleri sınırları içersinde yaşayanlar tarafından çok iyi biliniyordu. İmparatorluk, kaprisli istekleri olan bir grup hırslı adamın askeri gücü acımasızca kullanmasıyla büyümüştü. Her türlü direnişi şiddetle karşılıyordu. Sistematik işkence ve çarmıha gerilerek ölüm, onun cezalandırdıklarına uyguladığı dehşetlerden sadece ikisiydi. Roma hükümeti yolsuzluk ve adam kayırma yüzünden delik deşik olmuştu. Yönetici seçkinler gücü mutlak bir kibir ve gaddarlıkla kullanıyorlardı. Tüm bunlara rağmen, Petrus okurlarına imparatordan valiye kadar imparatorluktaki *tüm* insanî kurumların yetkisine bağımlı olmalarını salık veriyor *(1Pe. 2:13, 14)*.

Petrus imparatorların ve valilerin yanlış yapanları cezalandırdığını ve doğru yapanları övdüğünü söylüyor *(1Pe. 2:14)*. Bunu yaparak toplumu şekillendirmede önemli bir rol oynuyorlar.

Aslında tüm hatalarına karşın Roma İmparatorluğu istikrar sağladı. Savaştan kurtardı. Katı bir adalet dağıttı, ama bu yine de yasal kurallar üzerine kurulu bir adaletti. Askerî ihtiyaçlarını karşılamak için yollar inşa etti ve bir para sistemi kurdu. Roma bunu yaparak toplumun büyüyebildiği ve birçok durumda geliştiği bir çevre yarattı. Bu açıdan bakıldığında, Petrus'un yönetim hakkındaki yorumları mantıklı geliyor. Hiçbir hükümet mükemmel değildir, Petrus'un ve yazdığı kiliselerin yönetimi altında yaşadıkları hükümet de kesinlikle mükemmel değildi. Öyleyse Petrus'tan Hristiyanların, yönetimi altında yaşadıkları hükümet mükemmel olmasa da, iyi vatandaşlar olmaya çalışmaları gerektiğini ve ülkenin yasalarına mümkün olduğunca uymaları gerektiğini öğrenebiliriz.

Politik durumlar ideal olmasa da, Hristiyanların mümkün olduğunca iyi vatandaşlar olmaya çalışmaları neden önemlidir? Ufak bir şekilde de olsa, toplumunu daha iyi hale getirmek için ne yapabilirsin?

Efendiler ve Köleler

1. Petrus 2:18–23 ayetlerini oku. Bu ayetlerin zor içeriğini bugün nasıl anlıyoruz? Bunlardan kendimiz için hangi ilkeleri çıkarabiliriz?

---

1. Petrus 2:18–23 ayetlerini dikkatli bir şekilde okursak, köleliği destekleyici olmaktan ziyade, o günlerde değiştirilmesi mümkün olmayan zor durumlarda nasıl düşünülmesi konusunda ruhsal tavsiye verdiklerini görürüz.

1. Petrus 2:18 ayetinde "hizmetkâr" veya "köle" olarak tercüme edilen *oiketes* sözcüğü bilhassa ev hizmetkârları için kullanılır. Kölelere benzer tavsiyeler veren Efesliler 6:5 ayetinde, köle anlamında daha yaygın olan *doulos* sözcüğü kullanılmıştır.

Ziyadesiyle sınıflara ayrılmış Roma İmparatorluğu'nda köleler, kendilerine iyi veya gaddarca davranabilecek efendilerinin kesin kontrolü altında yasal bir mülk sayılıyorlardı. Köleler birçok kaynaktan geliyordu: yenilmiş ordulardan, kölelerin çocuklarından, veya borçlarına karşılık "satılmış" olanlardan. Bazı kölelere büyük sorumluluk veriliyordu. Bazıları sahiplerinin büyük mal varlıklarını yönetiyordu. Diğerleri sahiplerinin mülklerini ve iş kazançlarını yönetiyordu, hatta bazıları sahiplerinin çocuklarını eğitiyordu.

Bir kölenin özgürlüğü satın alınabilirdi, bu durumda köle "kurtarılmış" olarak tanımlanıyordu. Pavlus bu dili İsa'nın bizim için yaptıklarını tanımlamak amacıyla kullanıyor *(Ef. 1:7, Rom. 3:24, Kol. 1:14, 1Pe. 1:18, 19)*.

İlk Hristiyanların bir kısmının köle olduğunu hatırlamak önemli. Hal böyle olunca, kendilerini değiştiremeyecekleri bir sistem içinde buldular. Talihsiz bir şekilde sert ve insafsız efendilere sahip olanlar özellikle zor durumdaydılar; efendileri iyi olanlar bile sıkıntılı durumlarla karşılaşabiliyorlardı. Petrus'un köle olan tüm Hristiyanlara verdiği talimatlar Yeni Ahit'teki diğer ifadelerle uyumludur. Onlar aynı Mesih'in boyun eğdiği ve dayandığı gibi boyun eğmeli ve dayanmalıydılar *(1Pe. 2:18–20)*. Yanlış yaptıkları için ceza görenlere itibar edilmiyor. Hayır, gerçek Mesih ruhu haksız yere acı çektiklerinde açığa çıkar. Böyle zamanlarda İsa gibi Hristiyanlar da kötü sözler veya tehditlerle cevap vermemeli, adaletle yargılayacak olan Allah'a kendilerini teslim etmeliler *(1Pe. 2:23)*.

Petrus'un burada yazdıklarından hangi pratik uygulamaları alabiliriz? Yani bu hiçbir zaman haklarımızı savunmayacağımız anlamına mı geliyor? Cevabını Sebt günü derste söyle.

Karılar ve Kocalar

1. Petrus 3:1–7 ayetlerini oku. Bu kısımda Petrus hangi özel durumlara değiniyor? Söylenenler bugünün toplumundaki evlilikler için ne kadar geçerli?

1. Petrus 3:1–7 ayetlerinde Petrus'un işlediği konuyu dikkatli okuyucuların çözmesine yardımcı olacak önemli bir ipucu var. 3. bölümün başında Petrus "Tanrı sözüne inanmayan" kocalardan bahsettiğini söylüyor. Başka bir deyişle, Petrus Hristiyan bir kadınla Hristiyan olmayan bir adam evlendiğinde (inanmayanların sayıları az da olsa) ne olması gerektiği hakkında konuşuyor.

Hristiyan bir kadın aynı imanı paylaşmayan bir kocayla evlendiğinde birçok zorlukla karşılaşacaktı. Bu gibi durumlarda ne olması gerekiyordu? Kocasından ayrılmalı mıydı? Petrus, Pavlus'un başka bir yerde aynı şekilde dediği gibi, Hristiyan kadınların inanmayan kocalarını terk etmelerini önermiyor *(bkz. 1Ko. 7:12–16)*. Petrus bunun yerine inanmayan bir kocayla evli olan kadınlara örnek bir yaşam sürmeleri gerektiğini söylüyor.

Roma İmparatorluğu'nda birinci yüzyılda kadınlar için mümkün olan roller büyük ölçüde münferit toplum tarafından belirlenmişti. Örneğin, Romalı eşler mülk ve yasal tazminat konularındaki yasalara göre Petrus'un yazdığı kadınların birçoğundan daha fazla haklara sahipti. Fakat birinci yüzyıldaki bazı toplumlarda kadınlar politikanın ve yönetimin dışında bırakılıyor, pek çok dinde önderlik yapamıyorlardı. Petrus Hristiyan kadınları bulundukları topluma göre takdir edilecek standartlarda yaşamaya teşvik ediyor. Onlara paklığı ve saygınlığı salık veriyor *(1Pe. 3:2)*. Hristiyan bir kadının moda olan süslü saç şekillerinden, takılardan, ve pahalı giysilerden çok iç güzellikle ilgilenmesini tavsiye ediyor *(1Pe. 3:3–5)*. Hristiyan bir kadın kendisine en yakın yaşayan kişiye, yani kocasını Hristiyanlığa özendirecek şekilde davranmalı.

Petrus'un sözleri kocalar tarafından hiçbir şekilde karılarını suistimal etmek için ruhsat olarak düşünülmemelidir. Petrus'un da belirttiği gibi, kocalar karılarına anlayış göstermeli *(1Pe. 3:7)*.

Petrus özel bir konuya değiniyor olsa da (Hristiyan kadınların inanmayanlarla evlenmesi), ideal Hristiyan evliliğine dair bazı şeyler de görebiliriz: Hristiyan eşler günlük işlerinde Allah'a ibadet ettikleri gibi, hayatlarını da şeffaf bir içtenlikle, karşılıklı destek içinde yaşamalılar.

Gerçeğin Ruhu

Romalılar 13:1–7; Efesliler 5:22–33; 1. Korintliler 7:12–16 ve Galatyalılar 3:27, 28 ayetlerini oku. Pavlus'un söyledikleri 1. Petrus 2:11–3:7 ayetlerinde Petrus'un söyledikleriyle nasıl benzeşiyor?

Pavlus, 1. Petrus 2:11–3:7 ayetlerinde birkaç yerde geçen konuların bazılarına değiniyor. Söyledikleri 1. Petrus'ta yazanlarla dikkat çekici bir biçimde uyuşuyor. Örneğin Pavlus, Petrus'un yaptığı gibi, okuyucularını "baştaki yönetime" bağlı olmaya teşvik ediyor *(Rom. 13:1)*. Yöneticiler Allah tarafından atanmışlardır ve iyilik edenlerin değil kötülük edenlerin korkusudurlar *(Rom. 13:3)*. Öyleyse, bir Hristiyan "Herkese hakkını vermelidir: Vergi hakkı olana vergi, gümrük hakkı olana gümrük, saygı hakkı olana saygı, onur hakkı olan onur" *(Rom. 13:7)*.

Pavlus ayrıca inanmayan kocalarla evli kadınların örnek bir yaşam sürmesini, bunun sonucunda kocalarının kiliseye katılabileceğini vurguluyor *(1Ko. 7:12–16)*. Pavlus'un Hristiyan evliliği modeli ayrıca karşılıklı ilişki modellerinden biridir. Kocalar karılarını Mesih'in kiliseyi sevdiği gibi sevmeli *(Ef. 5:25)*. Dahası, kölelerin dünyasal efendilerine Mesih'e itaat eder gibi itaat etmelerini salık veriyor *(Ef. 6:5)*.

Öyleyse Pavlus yasal olarak belirlenmiş kültürel sınırlar içinde çalışmaya istekliydi. İçinde yaşadığı kültürde neyin değişebileceğini, neyin değişemeyeceğini anlamıştı. Ancak Hristiyanlık içinde toplumun insanlar hakkındaki düşüncelerini değiştirecek bir şey görmüştü. Aynı İsa'nın toplumsal düzeni değiştirmek için herhangi bir politik devrim yapmayı amaçlamadığı gibi, Petrus ve Pavlus da böyle bir şey amaçlamadılar. Aksine, değişim inançlı insanların bulundukları toplumlarda yaydıkları etkileriyle gelebilirdi.

Galatyalılar 3:27–29 ayetlerini oku. Açıkça ilahiyatla ilgili bir ifade olsa da, İsa'nın kendileri için yaptıklarından dolayı Hristiyanların birbirleriyle nasıl ilişki kuracakları konusunda bu ayetler hangi güçlü toplumsal sonuçlara neden olabilirler?

Hristiyanlık ve Toplumsal Düzen

İnsanî kurumların ve yönetimlerin kusurlu ve bazen günahkâr olduklarını bilseler de, yönetimler ve din önderleriyle kötü tecrübeler yaşamış olsalar da, hem Pavlus hem de Petrus ilk Hristiyanların insanî otoritelere boyun eğmelerini salık verdiler *(1Pe. 2:13–17, Rom. 13:1–10)*. Hristiyanların vergi ödemelerini ve mecburi çalışma yükümlülüklerine katılmalarını söylüyorlar. Hristiyanlar mümkün olduğunca örnek vatandaşlar olmalılar.

Elçilerin İşleri 5:27–32 ayetlerini oku. Petrus'un yetkililere itaat edilmesini söylediği *(1Pe. 2:13–17)* ayetlerle, Petrus ve diğer elçilerin bu olayda gerçekte yaptıkları arasındaki ilişki nedir?

Hristiyan topluluğunun ilk başarıları Petrus ve Yuhanna'nın tutuklanmasına yol açmıştı *(Elç. 4:1–4)*. Yöneticiler, ileri gelenler ve yazıcılar tarafından sorgulanmış ve vaaz etmekten vazgeçmeleri gerektiği konusunda sert bir şekilde uyarılarak salıverilmişlerdi *(Elç. 4:5–23)*. Hemen ardından tekrar tutuklandılar ve yetkililerin kendilerine söylediklerine neden uymadıkları soruldu *(Elç. 5:28)*. Petrus şöyle cevapladı: "İnsanlardan çok, Tanrı'nın sözünü dinlemek gerek" *(Elç. 5:29)*.

Bu sözlerden hangi önemli gerçeği almalıyız?

Petrus bir şey söyleyip başka bir şey yaparak ikiyüzlülük etmiyordu. Mesele Allah'ı veya insanları dinlemeye geldiğinde seçim çok açıktı. O zamana dek, Hristiyanlar toplumsal değişiklik getirmek için çalışıyor olsalar bile, hükümete yardımcı olmalı ve itaat etmelidirler. Ahlâki değerler tehlikede olduğunda, Hristiyanlar İsa'nın öğretilerini ve değerlerini yansıtan yasal değişikliklere dâhil oldular ve halen dâhil olmalılar. Bunun nasıl yapılacağı birçok faktöre bağlıdır, fakat sadık ve bağlı bir vatandaş olmak bir Hristiyanın toplumun gelişmesini isteyemeyeceği veya istememesi gerektiği anlamına gelmez.

Levililer 19:18 ve Matta 22:39 ayetlerini oku. Bir değişim komşuların için gerçekten daha iyi ve daha adil bir yaşam getirecekse, bu değişiklik için çalışma gerekliliği komşumuzu kendimiz gibi sevmemiz emri içinde nasıl yer alabilir?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, Büyük Mücadele kitabında 582–592. sayfalardaki [*Sevginin Zaferi*, s. 80–90] "Yaklaşmakta Olan Çatışma;" 593–602. sayfalardaki [*Sevginin Zaferi*, s. 91–100] "Kutsal Yazılar'ın Koruyuculuğu" ve 613–634. sayfalardaki "Sıkıntı Zamanı" [*Sevginin Zaferi*, s. 101–120] bölümlerini oku.

Ellen G. White Yedinci Gün Adventistleri'nin iyi vatandaş olmalarını ve ülkenin yasalarına uymalarını savundu. Hatta insanlara Pazar yasalarını açıkça ve göstere göstere *çiğnememelerini*; yani Allah'ın emrettiği gibi yedinci gün Sebtini kutsal tutmaları gerekse de, Pazar günü çalışmayı yasaklayan yasaları kasten çiğnemeleri gerekmediğini söyledi. Fakat özellikle bir konuda Adventistlerin yasaya uymamalarını açıkça söylüyordu. Bir köle sahibinden kaçarsa, yasa kölenin sahibine geri verilmesini emrediyordu. Ellen G. White bu yasaya karşıydı ve getireceği sonuçlara rağmen, Adventistlere uymamalarını söyledi. "İnsanların yasası Allah'ın sözüyle ve yasasıyla çatıştığı zaman, sonuçları ne olursa olsun biz Allah'ın yasasına uymalıyız. Ülkemizin yasası bir köleyi sahibine teslim etmemizi emrediyor. Bu yasaya uymamalıyız ve çiğnemenin getireceği sonuçlara katlanmalıyız. Köle kimsenin malı değildir. Onun gerçek efendisi Allah'tır ve insanın Allah'ın Kendi eliyle yarattığı eseri alıp kendisinin olduğunu iddia etme hakkı yoktur."—*Testimonies for the Church [Kilise İçin Tanıklıklar]*, 1. cilt, s.201, 202.

TARTIŞMA SORULARI:

❶ Pazartesi dersinin sonundaki şu soruya verdiğiniz cevabı sınıfta tartışın: Hristiyanlar hakları için *hiçbir zaman* mücadele etmemeli mi? Bunu tartışırken şu soruyu da düşünün: Peki haklarımız nelerdir?

❷ Hristiyanların toplumdaki etkileri sayesinde o toplumu kalıcı olarak değiştirmede önemli bir kuvvet olduğu örnekler nelerdir? Bu olaylardan ne gibi dersler alabiliriz?

❸ Hristiyanların toplumdaki bozuklukları değiştirmeye çalışmak yerine bunlara razı oldukları ve hatta aklamaya çalıştıkları örnekler nelerdir? Aynı şekilde, bu hikâyelerden ne dersler alabiliriz?

❹ 1. Petrus 2:17 ayetinde "krala saygı gösterin" diyor. O zamanki kral muhtemelen, zaten alçak ve yozlaşmış adamlardan oluşan bir silsilenin en alçak ve en yozlaşmışlarından biri olan, imparator Nero'ydu. Bu durum bugün bizim için nasıl bir mesaj içeriyor? Petrus'un ayetin başında yazdığı "Herkese saygı gösterin" ifadesi, söylediklerini anlamamıza nasıl yardımcı olabilir?

❺ Derste 1. Petrus 2:21–25 ayetlerini okuyun. Müjde mesajı bu ayetlerde nasıl özetlenmiştir? Bize nasıl bir umut veriyorlar? Bizi ne yapmaya çağırıyorlar? Burada yapmamız istenen şeyi ne kadar iyi yerine getiriyoruz?

5. DERS **22–28 Nisan*

Allah İçin Yaşamak

SEBT GÜNÜ

KONUYLA İLGİLİ METİNLER: *1Pe. 3:8–12; Gal. 2:20; 1Pe. 4:1, 2; Rom. 6:1–11; 1Pe. 4:3–11; 2Sa. 11:4.*

HATIRLAMA METNİ: **"Çünkü Rabb'in gözleri doğru kişilerin üzerindedir. Kulakları onların yakarışına açıktır. Ama Rab kötülük yapanlara karşıdır."** *(1. Petrus 3:12).*

Kutsal Kitap yazarları insanın günahkâr olduğu gerçekliğini biliyorlardı. Nasıl bilmesinler? Dünya günahın kötü kokusunu yayıyor. Üstelik, onlar kendi günahkârlıklarını da biliyorlardı (bkz. 1Ti. 1:15). Bunun ne kadar ciddi olduğunu da biliyorlardı; sonuçta, günah sorununun çözümünün neye mal olduğuna bakabiliriz (İsa'nın çarmıhına). İşte günahın ne kadar derin ve nüfuz edici olduğu gerçeği.

Fakat Kutsal Kitap yazarları, Mesih'in yaşamlarımızı değiştiren ve bizi O'nda yeni insanlar yapan gücünün de büyük ölçüde farkındaydılar.

Bu hafta Petrus aynı yoldan devam ediyor: Hristiyanların kendilerini İsa'ya verdikten ve vaftiz olduktan sonra Mesih'te sahip olacakları yeni yaşam. Hatta bu değişim diğerlerinin fark edeceği kadar büyük olacak. Petrus bu değişimin her zaman kolay olacağını söylemiyor; aksine, bize vaat edilen zafere ulaşmamız için bedence acı çekme gerekliliğinden söz ediyor (1Pe. 4:1).

Petrus tüm Kutsal Kitap'ta karşımıza çıkan bir temayı, İsa'ya iman eden kişinin yaşamındaki sevgi gerçekliği konusunu sürdürüyor. "Sevgi birçok günahı örter" diye yazıyor (1Pe. 4:8). Sevdiğimiz zaman, affettiğimiz zaman, İsa'nın bizim için yapmış olduğu ve halen yapmakta olduğu şeyleri yansıtırız.

**29 Nisan Sebt Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

"Aynı Düşüncede" Olmak

1. Petrus 3:8–12 ayetlerini oku. Petrus'un burada Hristiyanların nasıl yaşaması gerektiği konusunda vurguladığı husus nedir? Daha önce 1 Petrus 2:20, 21 ayetlerinde yazmış olduğu hangi konuyu tekrarlıyor?

Petrus, okuyucularının hepsinin "aynı düşüncede" (homofrones) olmalarını söyleyerek söze başlıyor. Herkesin tamamen aynı şekilde düşündüğü, davrandığı ve inandığı bir tekbiçimlilikten söz etmiyor. Bu fikrin en güzel örneği, Pavlus'un tıpkı bedenin eller ve gözler gibi ayrı uzuvlardan meydana geldiği fakat özünde bir olduğu gibi, kilisenin de farklı ruhsal armağanlara sahip bireylerden meydana geldiğine dikkat çektiği *1. Korintliler 12:1–26* ayetlerinde bulunur. Fakat bu farklılıklara rağmen, birleşik bir toplumu oluşturmak için birlikte işlev görme anlamında amaçta ve ruhta birliğe sahiptirler.

Tabi ki Hristiyan kilisesi tarihinin bolca örnekle (ve üzücü bir şekilde) gösterdiği gibi, böylesi bir birlik her zaman kolay değildir. Ancak bu tavsiyeden hemen sonra, okurlarına bu Hristiyan ilkesini nasıl ortaya koyabileceklerini ve ifade edebileceklerini söylüyor.

Örneğin, Hristiyanlar duygudaşlıkla davranmalı *(1Pe. 3:8)*. Duygudaşlık (başkasının duygularını paylaşmak) demek, bir Hristiyan acı çektiğinde diğerlerinin de onunla birlikte acı çekmesi; başka bir Hristiyan sevindiğinde diğer Hristiyanların onunla birlikte sevinmesi demektir *(1Ko. 12:26 ayetiyle karşılaştır)*. Duygudaşlık başkalarının bakış açısından bakmamızı sağlar, bu da birliğe giden yolda önemli bir adımdır. Petrus bundan sonra "birbirinizi kardeşçe sevin" diyor *(1Pe. 3:8)*. Bizzat İsa, Kendisinin gerçek öğrencilerinin birbirlerini sevmelerinden anlaşılacağını söyledi *(Yuhanna 13:35)*. Bundan başka, Petrus Hristiyanların şefkatli olacaklarını söylüyor (1Pe. 3:8). Onlar karşılaştıkları zorluklarda ve başarısızlıklarında birbirlerine karşı merhametli olacaklardır.

"Benliği çarmıha gerin; başkalarına kendinizden daha çok değer verin. Böylece Mesih'le bir olacaksınız. Göksel evrenin, kilisenin ve dünyanın huzurunda, Allah'ın oğulları ve kızları olduğunuza dair açık bir kanıta sahip olacaksınız. Ortaya koyduğunuz örneklikle Allah yüceltilecektir."—Ellen G. White, Testimonies for the Church [Kilise İçin Tanıklıklar], 9. cilt, s.188.

Petrus'un burada söylediklerini, bilhassa "kötülüğe kötülükle karşılık vermeme" *(1Pe. 3:9)* kısmını ne sıklıkla yerine getiriyoruz? Bu sözleri yerine getirmek için benliğe karşı ne türden bir ölümü tecrübe etmemiz gerekir? Nasıl bu şekilde ölebiliriz? *(Bkz. Gal. 2:20.)*

Bedence Acı Çekmek

Evet, İsa bizim günahlarımız için öldü ve bizim kurtuluş umudumuz yalnızca O'nda, O'nun bizi örten ve Allah'ın gözünde doğru sayılmamızı sağlayan doğruluğunda bulunmaktadır. İsa sayesinde "siz Allah'ın önünde sanki günah işlememişsiniz gibi kabul edilirsiniz."—Ellen G. White, *Yol, Gerçek ve Yaşam*, s. 53.

Fakat Allah'ın lütfu sadece bir duyuruyla, günahlarımızın bağışlandığının ilânıyla bitmiyor. Allah ayrıca günahlarımızın üstesinden gelebilmemiz için bize güç veriyor.

1. Petrus 3:18, 21; 1. Petrus 4:1, 2, ayrıca Romalılar 6:1–11 ayetlerini oku. Acı çekmekle günaha karşı zafer kazanmak arasındaki bağlantı nedir?

---

1. Petrus 3:18 ayetinde İsa'nın kurbanlığının kapsamlı niteliğini vurgulayan küçük bir Grekçe sözcük kullanılmış. Bu, "ilk ve son defa olarak" anlamına gelen hapaks sözcüğüdür. Petrus hapaks sözcüğünü İsa'nın acılarının ve bizim için ölümünün kapsamlı niteliğini vurgulamak için kullanıyor.

1. Petrus 4:1 ayetindeki "–e göre" ifadesi, bundan hemen önce 3:18–22 ayetlerinde söylenenleri 4. bölümün ilk iki ayetlerine bağlar. Önceki ayetlerde, Petrus Mesih'in bizi Allah'a ulaştırabilmek için günahlarımıza karşılık acı çektiğini *(1Pe. 3:18)*, ayrıca vaftizin şimdi bizi de kurtardığını *(1Pe. 3:21)* belirtiyor.

Öyleyse vaftiz, Petrus'un "... çünkü bedence acı çekmiş olan, günaha sırt çevirmiştir" *(1Pe. 4:1)* sözlerini anlamak için belki de en uygun bağlamı oluşturmaktadır. Vaftiz aracılığıyla Hristiyan kişi İsa'nın acılarına, ölümüne ve dirilişine ortak olur; Hristiyan "dünyadaki yaşamının geri kalan bölümünü artık insan tutkularına göre değil, Tanrı'nın isteğine göre sürdürme" *(1Pe. 4:2)* kararı almıştır. Bu ancak benliği günden güne Rabb'e teslim ederek ve "bedeni ihtiras ve arzularıyla birlikte" çarmıha gererek başarılabilir *(Gal. 5:24, Candemir)*.

Pavlus, Romalılar 6:1–11 ayetlerinde Hristiyanların vaftiz yoluyla İsa'nın ölümünde ve dirilişinde O'nunla birleştiklerini söylüyor. Vaftizde günaha karşı öldük. Şimdi günaha karşı bu ölümü hayatlarımızda gerçek hale getirmeliyiz. Pavlus'un "kendinizi günah karşısında ölü, Mesih İsa'da Tanrı karşısında diri sayın" (Rom. 6:11) sözleri Hristiyan'ın yaşamının sırrını veriyor.

En son ne zaman kendini günaha karşı savaşmak amacıyla "bedence acı çekerken" buldun? Cevabın sana kendi Hristiyan yaşamın hakkında ne söylüyor?

Yeniden Doğmak

Mesih'te yeni bir yaşama, yeni bir başlangıca sahibiz. Yeniden doğarız. Bunun bir anlamı varsa, bilhassa Mesih'i çocukluk çağından sonra kabul edenler için, daha önce yaşadıklarından farklı bir yaşam sürecekleri anlamına geliyor olmalıdır. Kim dünyada olup da, İsa ve O'nun kurtarıcı lütfu sayesinde köklü bir dönüşümü tecrübe etmiş olanlar hakkında bazı inanılmaz hikâyeler duymamıştır ki?

Gerçekten de, Petrus benliğe ölümden ve İsa'da (O'nun ölümüne ve dirilişine vaftiz olarak) sahip olduğumuz yeni yaşamdan söz ettikten sonra, kişinin tecrübe edeceği değişimlerin türünden bahsediyor.

1. Petrus 4:3–6 ayetlerini oku. Kişinin hayatında hangi değişiklikler olacak ve diğerleri bu değişikliklere nasıl karşılık verecekler?

Petrus'un burada alkol istismarıyla ilgili olarak kullandığı üç kavram "aşırı şarap içme" (Candemir) yani "sarhoşluk" (KK), "çılgın eğlenceler" ve "içki alemleri" (KK) kavramları. Günümüzün diliyle söylenecek olursa, kişinin parti günlerinin bitmesidir. Hatta Petrus'a göre, bir Hristiyanın tecrübe ettiği değişim, önceki yaşamını bilenlerin onun bu sefahatlere artık dâhil olmamasını "yadırgayacakları" kadar büyük olmalıdır (1Pe. 4:4). Böylece, burada inanmayanlara vaaz etmeden tanıklıkta bulunma fırsatını görebiliriz. Allah'a adanmış Hristiyanca bir yaşam dünyadaki tüm vaazlardan daha etkili bir tanıklık olabilir.

Petrus bu ayetlerde yargı hakkında ne diyor?

Burada, Kutsal Kitap'ın başka yerlerinde olduğu gibi *(Yuhanna 5:29, 2Ko. 5:10, İbr. 9:27)*, Petrus "bedende" yapılanlar için bir gün bir yargılama olacağını açıkça bildiriyor (*1Pe. 4:2, Candemir, KM)*. Petrus müjdenin ölülere de duyurulduğunu söylerken *(1Pe. 4:6)*, geçmişte dahi, şu anda ölü olanların yaşadıkları zamanda Allah'ın kurtarıcı lütfunu öğrenme şansına sahip olduklarını bildiriyordu. Böylece Allah onları da adaletle yargılayabilir.

İsa'ya iman eden biri olarak, şimdiki yaşantın O'na inanmadan önceki yaşantından nasıl farklı? İsa senin yaşamında nasıl bir fark meydana getirdi?

Bedenin Günahları

Petrus insanların geçmişte yaptıkları ve İsa imanlısı olduktan sonra terk ettikleri yanlış şeyleri sıralarken, "cinsellikle ilgili günahlar" denebilecek günahları da sayıyor.

1. Petrus 4:3 ayetini tekrar oku. Petrus burada başka neleri sayıyor?

İki sözcük cinsellikle ilgili belirgin çağrışımlara sahip: "sefahat" ("şehvet düşkünlüğü" anlamındaki Grekçe sözcük aselgia), ve "şehvet" ("arzu" veya "şehevî duygular" anlamındaki Grekçe sözcük epitumia).

Ancak Hristiyanların cinsellik hakkında yanlış intiba uyandırmaları fazlasıyla kolay. Kutsal Kitap cinselliğe karşı değildir. Aksine, cinselliği Allah yaratmış ve onu insanlığa büyük bir bereket olarak vermiştir. Başlangıçta, Aden bahçesinde cinsellik vardı. "Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak. Adem de karısı da çıplaktılar, henüz utanç nedir bilmiyorlardı" *(Yar. 2:24, 25)*. Bu, karı ve kocayı çocuk yetiştirmek için gereken en mükemmel altyapıyı şekillendiren bir hayat boyu bağlılıkta birleştirecek temel unsurlardan biri olacaktı. Ayrıca, bu yakınlık ve samimiyet Allah'ın Kendi halkından beklentisini yansıtacaktı *(bkz. Yeremya 3, Hezekiel 16, Hoşea 1–3)*.

Cinsellik ait olduğu yerde, yani evli bir kadınla erkek arasında büyük bir berekettir; ait olmadığı yerde, yanlış bağlamda ise, dünyadaki en büyük yıkıcı güçlerden biri olabilir. Bu günahların derhal ortaya çıkan yıkıcı sonuçları insanın tahmin edebileceğinin ötesindedir. Aramızda kim bu harika armağanın suistimal edilmesinden dolayı mahvolan hayatları duymamıştır ki?

Aşağıdaki ayetlerin ortak noktası nedir? 2Sa. 11:4, 1Ko. 5:1, Yar. 19:5, 1Ko. 10:8.

Tabi ki, bu günahların sebep olduğu acı ve ızdırap öykülerini bilmek için Kutsal Kitap'a ihtiyacımız yok.

Fakat biz de dikkatli olmalıyız. Elbette bu nitelikteki günahlar insanları güçlü bir şekilde olumsuz etkiler ve toplum bunları uygun görmeme eğilimindedir. Fakat günah günahtır ve Mesih'in ölümü cinsel günahları da kapsar. Bir Hristiyan olarak, bilhassa bu hassas alanda dikkatli olarak, şu ilkeyi unutmamalısın: "Önce kendi gözündeki merteği çıkar, o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görürsün" *(Luka 6:42)*.

Sevgi Her Şeyi Örter

Petrus'un zamanında dahi, Hristiyanlar İsa'nın yakında döneceği ve bu dünyanın sonunun geleceği beklentisiyle yaşadılar. Bunu biliyoruz, çünkü *1. Petrus 4:7* ayetinde şunları yazıyor: "Her şeyin sonu yakındır. Bu nedenle, sağduyulu olun ve dua etmek için ayık durun." Başka bir deyişle, son için hazır olun. Aslında çok gerçekçi bir bakış açısıyla, her birimiz için "son," ölümden sonraki ilk andan başka bir şey değildir. Ölümde gözümüzü kaparız ve ister binlerce yıl, isterse bir kaç gün geçsin, bundan sonra algılayacağımız ilk şey İsa'nın ikinci gelişi ve bu dünyanın sonu olacaktır.

Petrus'a göre, "her şeyin sonu" yakın olduğu için, Hristiyanlar nasıl yaşamalıdır? Bkz. 1Pe. 4:7–11.

_____

_____

_____

Hristiyanlar, sağduyulu olmanın ve dua etmek için ayık durmanın yanı sıra "birbirini candan sevmelidir, çünkü sevgi birçok günahı örter" *(1Pe. 4:8)*.

Bunun anlamı nedir? Sevgi günahı nasıl örter? Cevap Petrus'un alıntı yaptığı Süleyman'ın *Özdeyişleri 10:12* ayetinde bulunmaktadır: "Nefret çekişmeyi azdırır, sevgi her suçu bağışlar." Birbirimizi sevdiğimiz zaman, bizi yaralayanları ve incitenleri daha gönülden ve kolayca affederiz. Mesih'in sevgisi O'nu bizi affetmeye yönlendirdi; bizim sevgimiz de bizi başkalarını affetmeye yönlendirmelidir. Sevginin çoğaldığı yerde küçük, hatta bazı büyük kırgınlıklar daha kolay göz ardı edilir ve unutulur.

Petrus, tüm yasanın Allah'ı bütün yüreğimizle sevmemiz ve komşumuzu kendimiz gibi sevmemiz emirlerinde özetlendiğini söyleyen İsa ve Pavlus'la şüphesiz aynı fikri ifade ediyordu *(Mat. 22:34–39, Rom. 13:8–10)*.

Petrus ayrıca Hristiyanları konuksever olmaya sevk ediyor. İsa'nın ikinci gelişi yakın olabilir, ama Hristiyanlar bundan dolayı sosyal ilişkilerden çekilmemeliler. Son olarak, Hristiyanlar konuştukları zaman Allah'ın sözlerini söyleyenler gibi konuşmalılar. Başka bir deyişle, zamanın ciddiyeti ruhsal gerçeklerin ciddi bir şekilde aktarılmasını gerektiriyor.

"Sevgi birçok günahı örter." Kim sana karşı günah işledi? O günahı "örtmek" için gereken sevgiyi nasıl gösterebilirsin? Bunu yapmak neden senin yararınadır?

EK ÇALIŞMA: "Sabırlı ve şefkatli olan sevgi, düşüncesiz bir davranışı abartarak affedilmez bir günaha dönüştürmez, ya da başkalarının yanlışlarını istismar etmez. Kutsal Yazılar hata yapanlara karşı müsamahayla ve anlayışla davranılmasını açıkça öğretir. Doğru yol izlenirse, katı gözüken kalp Mesih'e kazanılabilir. İsa'nın sevgisi birçok günahı örter. O'nun lütfu, mutlak bir gereklilik olmadığı sürece, asla başkalarının hatalarını teşhir etmeye yönlendirmez."—Ellen G. White, *Counsels to Parents, Teachers, and Students [Anne–Babalara, Öğretmenlere ve Öğrencilere Öğütler]*, s. 267. İsa ve zinada yakalanan kadın örneğini düşünün (Yuhanna 8:1–11). Bu olaya çoğunlukla Mesih'in düşmüş bir kadına lütfunun bir hikâyesi olarak bakarız, bu doğrudur da. Fakat burada daha derin bir unsur da var. İsa kadını Kendisine getiren din önderleriyle yüzleştiğinde, "kendi yaşamlarındaki gizli günahları" (Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 450) neden sözlerin hemen ortadan kaldırılabileceği bir yere, toprağa yazdı? Onların belki o kadının günahları kadar, hatta daha da kötü olabilecek kendi günahları hakkında bildiklerini herkesin önünde ilân ederek, onları neden açıkça suçlamadı? Aksine, İsa onlara ikiyüzlülüklerini ve kötülüklerini bildiğini, fakat bunu başkalarına ifşa etmeyeceğini gösterdi. Belki de bu İsa'nın onların amaçlarını bildiğini göstererek, böylece onlara kurtulma şansı vererek, bu adamlara ulaşma yoluydu. Günah işlemiş insanlarla yüzleşmemiz gerektiğinde, bizim için ne kadar da etkili bir ders.

TARTIŞMA SORULARI:

❶ Tekbiçimliliğe karşı olarak birlik sorusu üzerinde biraz daha düşün. Kilise olarak işlev görmemiz için tam bir düşünce birliğinde olmamızı gerektiren bazı alanlar var mı? Varsa bunlar neler ve bu gerekli tekbiçimliliği nasıl bulabiliriz? Bunun aksine, fikir çeşitliliğinin zararlı değil, bilakis faydalı olabileceği alanlar neler?

❷ Günahtan vazgeçmek için "bedence acı çekme" gerekliliği konusunda kişisel tecrübelerin neler? Bunun anlamı nedir? Allah'ın hayatlarımızdaki değiştirme gücü, başlı başına, zafere ulaşmamız için bedence acı çekmemiz gerekmediği anlamına mı geliyor? Değilse, neden?

❸ Çevrende alkolün harap ettiği çok sayıdaki yaşama bak. Bu uyuşturucunun tehlikesini başkalarının görmelerine yardımcı olmak üzere kilise olarak neler yapabiliriz? Gençlerimizi kendilerine böyle korkunç zararlar verebilecek bir maddeyi denemenin dahi ne kadar büyük bir hata olacağı konusunda bilinçlendirmek için ne yapabiliriz?

6. DERS **29 Nisan–5 Mayıs*

Mesih Uğruna Acı Çekmek

SEBT GÜNÜ

KONUYLA İLGİLİ METİNLER: *1Pe. 1:6, 3:13–22, 2Ti. 3:12, 1Pe. 4:12–14, Va. 12:17, 1Pe. 4:17–19*

HATIRLAMA METNİ: **"Nitekim bunun için çağrıldınız. Mesih, izinden gidesiniz diye uğrunuza acı çekerek size örnek oldu"** *(1. Petrus 2:21).*

Hristiyanlığın ilk birkaç yüzyılındaki zulmün tarihi iyi bilinir. Kutsal Kitap'ın kendisi, özellikle Elçilerin İşleri kitapçığı, kiliseyi neler beklediği hakkında ipuçları veriyor. Zulüm, getirdiği acılarla birlikte, Petrus'un mektuplarını yazdığı Hristiyanların hayatlarında da mevcut bir gerçek olarak açıkça görülüyor.

Petrus birinci bölümde "şimdi kısa bir süre çeşitli denemeler sonucu acı çekmeniz gerekiyorsa da, sevinçle coşmaktasınız. Böylelikle içtenliği kanıtlanan imanınız, İsa Mesih göründüğünde size övgü, yücelik, onur kazandıracak. İmanınız, ateşle arıtıldığı halde yok olup giden altından daha değerlidir" diyor *(1Pe. 1:6–7)*. Mektuptaki neredeyse son yorum da aynı fikirle ilgili: "Sizleri Mesih'te sonsuz yüceliğine çağıran ve bütün lütfun kaynağı olan Tanrı'nın Kendisi kısa bir süre acı çekmenizden sonra sizi yetkinleştirip pekiştirecek, güçlendirip temellendirecektir" *(1Pe. 5:10)*.

Bu kısa mektupta, Petrus'un okurlarının Mesih uğruna çektikleri acılardan söz eden en az üç uzun kısım var *(1Pe. 2:18–25, 3:13–21, 4:12–19)*. Öyleyse, nereden bakarsak bakalım, zulmün yol açtığı acılar 1. Petrus'un ana konularından biridir ve bu konuya dönüyoruz.

**6 Mayıs Sebt Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

İlk Hristiyanlara Yapılan Zulümler

1. Petrus 1:6 ve 5:10 ayetlerini oku. Petrus ne hakkında konuşuyor ve okuyucularına karşılaştıkları acılara nasıl tepki vermelerini söylüyor?

_____

_____

_____

İlk birkaç yüzyılda, Hristiyan olmak başlı başına korkunç bir ölüme yol açabilirdi. Roma İmparatoru Trayan'a yazılmış bir mektup ilk Hristiyanların güvenliğinin ne kadar tehlikede olduğunu gösteriyor. Mektup, yazıldığı dönemde *1. Petrus 1:1* ayetinde adı geçen bölgelerden ikisi Pontus ve Bitinya'nın valisi (MS 111–113) olan Plinius tarafından yazılmıştı.

Plinius, Trayan'a Hristiyan olmakla suçlananlara ne yapmak gerektiği konusunda danışmak için yazmıştı. Hristiyan olmakta ısrar edenleri infaz ettiğini açıkladı. Diğerleri, daha önce Hristiyan olsalar da artık olmadıklarını söylediler. Plinius onlardan masumiyetlerini kanıtlamaları için Trayan'ın heykellerine ve diğer tanrılara buhur sunmalarını ve İsa'ya küfretmelerini istedi.

1. Petrus mektubunun gönderildiği Roma İmparatorluğu'nun doğu bölgesinde imparatorlar adlarına tapınaklar yapılmasını izin verip kimi zaman bunu teşvik etseler de, yaşayan bir imparatora tapınma Roma'da nadiren görülürdü. Bu tapınakların bazılarının görevli rahipleri ve üzerinde kurban sunulan sunakları vardı. Plinius Hristiyanların İmparatora olan bağlılıklarını göstermeleri için buhur sunmalarını ve imparatorun heykeline tapmalarını istediğinde, Anadolu'da uzun zamandır süren bir uygulamayı yerine getiriyordu.

İlk yüzyılda Hristiyanların sırf Hristiyan oldukları için ciddi tehlikelerle karşılaştığı zamanlar oldu. Bilhassa imparatorlar Nero (MS 54–68) ve Domitian (MS 81–96) zamanlarında bu had safhadaydı.

Fakat 1. Petrus'ta tasvir edilen zulüm daha yerel bir nitelikteydi. Mektupta Petrus'un verdiği birkaç belirli zulüm örneği var, fakat bunlar büyük ihtimalle iftiraları *(1Pe. 2:12)* ve hakaretlerle kınamaları da *(1Pe. 3:9, 4:14)* içeriyor. Denenmeler zor olsa da, en azından o zaman için imanlıların yaygın olarak hapse atılmalarına veya öldürülmelerine varmıyordu. Öyle olsa bile, Hristiyan olarak yaşamak imanlıları birinci yüzyıl toplumunun önemli unsurlarına aykırı bir duruma düşürüyor, inançlarından dolayı sıkıntı çekebiliyorlardı. Bu nedenle Petrus ilk mektubunu yazarken ciddi bir kaygıya değiniyordu.

Acı Çekmek ve Mesih'in Örneği

1. Petrus 3:13–22 ayetlerini oku. Hristiyanlar imanlarından ötürü kendilerine acı çektirenlere nasıl karşılık vermelidir? İsa'nın acılarıyla imanlıların imanlarından dolayı çektikleri acılar arasındaki bağlantı nedir?

Petrus "doğruluk uğruna acı çekseniz bile, ne mutlu size" *(1Pe. 3:14)* derken yalnızca İsa'nın "Ne mutlu doğruluk uğruna zulüm görenlere" sözlerini yansıtıyordu *(Mat. 5:10)*. Bundan sonra Hristiyanların kendilerine saldıranlardan korkmamalarını, fakat Mesih'i Rab olarak yüreklerinde kutsamalarını (O'na büyük saygı göstermelerini) söylüyor *(1Pe. 3:15)*. İsa'yı kendi kalplerinde ikrarları, kendilerine karşı olanlara duydukları korkularını durdurmaya yardım edecek.

Bundan sonra, Hristiyanların her zaman sahip oldukları umudu açıklayabilmeleri gerektiğini, fakat bunu hoş bir tavırla, "alçakgönüllülükle ve korkuyla" (Candemir) yapmalarını söylüyor ("korku" bazen "saygı" olarak tercüme edilir; bkz. *1Pe. 3:15, 16–KK, Cosmades)*.

Petrus Hristiyanların başkalarına kendilerini suçlamalarına yol açacak sebepler vermemeye dikkat etmeleri üzerinde duruyor. Vicdanlarını temiz tutmalılar *(1Pe. 3:16)*. Bu önemli, çünkü böylece bir Hristiyanı suçlayanlar, suçladıkları Hristiyanın kusursuz yaşamı karşısında mahcup olurlar.

Şüphesiz, kötülük yapıp bunun için acı çekmenin övülecek bir yanı yok *(1Pe. 3:17)*. İyilik yapmak için, doğru olanı yapmak için acı çekmek, önemli fark yaratan budur. "İyilik edip acı çekmek –eğer Tanrı'nın isteği buysa– kötülük yapıp acı çekmekten daha iyidir" *(1Pe. 3:17)*.

Petrus bundan sonra İsa örneğini kullanıyor. Mesih'in Kendisi Kendi doğruluğu için acı çekti; O'nun yaşamının kutsallığı ve paklığı O'ndan nefret edenler için sürekli bir azar niteliğindeydi. Bir kimse yanlış olanı değil doğru olanı yaptığı için acı çektiyse, bu İsa'ydı.

Fakat O'nun acıları tek kurtuluş yolunu da getirdi. O, Kendisine iman edenlerin sonsuz yaşam vaadine sahip olmaları için, günahkârların yerine öldü ("doğru kişi olarak doğru olmayanlar için," *1Pe. 3:18*).

Hayatında hiç yanlış yaptığın için değil, doğru yaptığın için acı çektin mi? Tecrüben neydi ve Hristiyan olmanın ve Mesih'in karakterini yansıtmanın ne demek olduğu hakkında ne öğrendin?

Ateşli Sıkıntı

1. Petrus 4:12–14 ayetlerini oku. Petrus onların çektikleri acılara neden şaşmamaları gerektiğini söylüyor? Ayrıca bkz. 2Ti. 3:12, Yuhanna 15:18.

Petrus, Hristiyan olmaktan ötürü acı çekmenin Mesih'in acılarına ortak olmak olduğunu açıkça belirtiyor. Bu beklenmeyen bir şey değil. Aksine, Pavlus'un da yazacağı gibi: "Mesih İsa'ya ait olup Tanrı yoluna yaraşır bir yaşam sürmek isteyenlerin hepsi zulüm görecek" *(2Ti. 3:12)*. Bizzat İsa, izleyicilerini karşılaşacakları şeyler hakkında uyardı: "O zaman sizi sıkıntıya sokacak, öldürecekler. Benim adımdan ötürü bütün uluslar sizden nefret edecek.

O zaman birçok kişi imandan sapacak, birbirlerini ele verecek ve birbirlerinden nefret edecekler" *(Mat. 24:9, 10)*.

Ellen G. White'a göre: "Mesih İsa'da Allah'a adanmışlıkla yaşayanların hepsi için de öyle olacaktır. Kendisine Mesih'in ruhu aşılanmış olan herkesi baskı ve zulüm beklemektedir. Zulmün niteliği zamana göre değişir, ancak temel ilkesi –altında yatan ruh– Habil'in zamanında Rabb'in seçilmişini öldürenin aynısıdır."—*Elçilerin İşleri*, s.534.

Vahiy 12:17 ayetini okuyun. Hristiyanların son günlerde karşılaşacağı zulüm gerçeği hakkında ne diyor?

Şüphesiz, Petrus'un burada okuyucularını karşılaştıkları "ateşli sıkıntı"yla ilgili uyararak bahsettiği zulüm, imanlı Hristiyanlar için her zaman mevcut bir gerçek olabilir.

Ateş iyi bir mecazdı. Ateş yok edici olabilir, fakat kirliliği de temizleyebilir. Bu, ateşe neyin maruz kaldığına bağlıdır. Ateşle evler yok edilir; gümüş ve altınsa arıtılır. Bir kimse asla bilerek zulme neden olmamalıysa da, Allah zulümden iyilik çıkarabilir. Bu nedenle, Petrus okuyucularına (ve bize) şöyle diyor: *Evet, zulüm kötüdür, fakat beklenmeyen bir şeymiş gibi onun yüzünden cesaretinizi yitirmeyin. İmanda kararlılıkla ilerleyin.*

İmanları yüzünden acı çekenlere moral vermek, cesaretlendirmek ve hatta yardım etmek için neler yapabiliriz?

Yargı ve Allah'ın Halkı

1. Petrus 4:17–19 ile Yeşaya 10:11, 12 ve Malaki 3:1–6 ayetlerini karşılaştır. Bahsettikleri ortak nokta nedir?

Tüm bu bölümlerde, yargı sürecinin Allah'ın halkından başlayacağı resmediliyor. Hatta Petrus okuyucularının acılarını Allah'ın yargısına bağlıyor. Ona göre, Hristiyan okuyucularının çektiği acılar Allah'ın halkından başlayan Allah'ın yargısından başka bir şey olmamalı. "Bunun için, Tanrı'nın isteği uyarınca acı çekenler, iyilik ederek canlarını güvenilir Yaradan'a emanet etsinler" *(1Pe. 4:19)*.

Luka 18:1–8 ayetlerini oku. Bu ayetler Allah'ın yargısını anlamamıza nasıl yardımcı olur?

Kutsal Kitap zamanında yargı genellikle çok istenen bir şeydi. Luka 18:1–8 ayetlerindeki fakir dul kadın resmi, yargıya karşı yaygın olan tavrı yansıtmaktadır. Dul kadın yalnızca davasına bakacak bir hâkim bulursa davayı kazanacağını biliyordu. Davasına baktıracak yeterli parası ve mevkii yoktu, fakat sonunda hâkimi davasını dinlemeye ve hak ettiğini vermeye ikna etti. İsa'nın dediği gibi, "Tanrı da, gece gündüz kendisine yakaran seçilmişlerinin hakkını almayacak mı? *(Luka 18:7)*. Günah dünyaya kötülük getirdi ve Allah'ın halkı çağlar boyunca O'nun işleri tekrar yoluna koymasını sabırla bekledi.

"Ya Rab, Senden kim korkmaz, adını kim yüceltmez? Çünkü kutsal olan yalnız Sensin. Bütün uluslar gelip Sana tapınacaklar. Çünkü adil işlerin açıkça görüldü" *(Va. 15:4)*.

Dünyada olmuş ve hâlâ olan, cezalandırılmamış tüm kötülükleri düşün. O halde adalet kavramı ve Allah'ın adil yargısı Hristiyanlar olarak bizim için neden çok önemli? Adaletin yerine getirileceği vaadinde nasıl bir umut bulabilirsin?

Denemelerin Arasında İman

Gördüğümüz üzere, Petrus imanlarından dolayı acı çeken imanlılara yazıyordu. Hristiyanlık tarihinin de gösterdiği gibi, işler en azından bir süre için sadece kötüye gitti. Sonraki yıllarda birçok Hristiyan Petrus'un yazdıklarında teselli ve rahatlık buldu. Şüphesiz, bugün de birçoğu buluyor.

Acı neden var? Tabi ki bu çok eski bir soru. Kutsal Kitap'ın ilk yazılan kitaplarından biri olan Eyüp kitabının ana temalarından biri acılardır. Gerçekten de, "katil, hırsız, kötülük yapan ya da başkalarının işine karışan biri" *(1Pe. 4:15)* olmadığı halde acı çeken biri varsa (İsa'nın dışında), o da Eyüp'tü. Ne de olsa, Allah bile Eyüp için şöyle dedi: "Kulum Eyüp'e bakıp da düşündün mü? Çünkü dünyada onun gibisi yoktur. Kusursuz, doğru bir adamdır. Tanrı'dan korkar, kötülükten kaçınır" *(Eyüp 1:8)*. Buna rağmen, zavallı Eyüp kötü olduğu için değil iyi olduğu için bakın neler çekti!

Aşağıdaki ayetler acının kaynağı sorusunu cevaplamaya nasıl yardımcı oluyor? *1Pe. 5:8, Va. 12:9, Va. 2:10.*

_____

_____

Kısa cevap: Acı çekiyoruz, çünkü Mesih'le Şeytan arasındaki büyük mücadelenin ortasında bulunuyoruz. Bu salt bir mecaz, yalnızca doğamızdaki iyi ve kötünün bir simgesi değil. Gerçek bir iblis ve insanlar için gerçek bir savaş sürdüren gerçek bir İsa var.

1. Petrus 4:19 ayetini oku. Petrus'un burada yazdıkları şu anda mücadele etmekte olduğumuz konuda bize nasıl yardımcı olabilir?

_____

Sıkıntı çektiğimizde, bilhassa da kendi yaptığımız kötülüklerin doğruda sonucu *olmayan* sıkıntılarda, doğal olarak Eyüp'ün tekrar tekrar sorduğu soruyu sorarız: Neden? Çoğunlukla da bir cevabımız yoktur. Petrus'un da dediği gibi, acıların arasında olsak bile, yapabileceğimiz tek şey canlarımızı Allah'a, "sadık olan Yaradan'a" emanet etmek ve "iyilik işlemeye" devam etmektir *(1Pe. 4:19, CANDEMİR)*.

Allah'ın karakterini bizzat bilmen, O'nun iyiliğini ve sana karşı olan kişisel sevgisini bilmen, bir Hristiyan, bilhassa da acı çeken bir Hristiyan için neden çok önemli bir öğe? Hepimiz Allah'ı ve O'nun sevgisinin gerçekliğini daha iyi bilmeyi nasıl öğrenebiliriz?

EK ÇALIŞMA: Pazar gününün dersi Hristiyanların karşılaştığı zulüm hakkındaydı. İşte Hristiyanların ilk yüzyıllarda karşılaştığı zulümler hakkında, imparatora yazılan mektuptan daha kapsamlı bir alıntı: "... bana Hristiyan oldukları ihbar edilenlere karşı izlediğim yöntem şudur: Onları sorgulayarak Hristiyan olup olmadıklarını sordum. Kabul ederlerse ölüm cezası tehdidini de ekleyerek soruyu iki kez tekrarladım. Yine de direnmeleri halinde infaz edilmelerini emrettim. İmanlarının mahiyeti ne olursa olsun, en azından şüphesiz bir şekilde bu inatçılığın ve katı dikbaşlılığın mutlaka cezayı hak ettiğini düşünüyordum.

"Hristiyan olduklarını reddederek hiçbir zaman da olmadıklarını söyleyen ve dediklerimi tekrarlayarak tanrılara dua edenlerin ve şarap ve buhur ile Tanrıların heykelleriyle birlikte senin heykeline tapınanların (heykelin bu amaçla getirilmesini emretmiştim) ve nihayetinde Mesih'i lanetleyenlerin (gerçek Hristiyanların bunlardan hiçbirini zorla yapmayacağı söyleniyor) salıverilmelerinin uygun olduğunu düşündüm. İhbarcı tarafından ismi verilen diğerleri önce Hristiyan olduklarını itiraf edip, sonra reddettiler. Doğrudur, onlar önce Hristiyan olmaya ikna olmuşlardı, fakat sonra bırakmışlardı. Kimisi üç yıl, kimisi daha fazla, birkaçı da yirmi beş yıl kadar önce. Hepsi senin heykeline ve Tanrıların suretlerine tapındı ve Mesih'i lanetlediler."—*Pliny Letters (Plinius'un Mektupları)* (Londra: William Heinemann, 1915), kitap 10:96 (2. cilt, s. 401–403).

TARTIŞMA SORULARI:

❶ Bu ilginç mektupta belirtilen, Hristiyanların karşılaştığı ana sorun neydi? Burada, Vahiy 14:9–12 ayetlerindeki üçüncü meleğin mesajında açıklanan son günlerde olacak olaylarla nasıl benzerlikler görebiliriz? Bu bize büyük mücadele içindeki bazı temel konular hakkında ne söylüyor?

❷ "Allah'ın yasasını yüceltenler dünyanın yargıya uğramasına neden olmakla suçlanmışlardır, şimdi de doğanın korkunç sarsıntılarının ve insanlar arasındaki dünyayı kederle dolduran çekişme ve kan dökülmesinin nedeni olarak gösterileceklerdir. Son uyarıya eşlik eden güç kötüleri hiddetlendirmiştir; mesajı kabul eden herkese karşı öfkeleri alevlenmiştir, Şeytan ise nefret ve zulüm ruhunu daha da fazla kışkırtacaktır."—Ellen G. White, *The Great Controversy (Büyük Mücadele)*, s. 614, 615 [*Sevginin Zaferi*, s. 102, 103]. Tüm bunların ne zaman gerçekleşeceğini bilmesek de, imanımız nedeniyle, ne şekilde gelirse gelsin, düşmanlıkla karşılaşmaya her zaman nasıl hazır olabiliriz? Hazır olmanın anahtarı nedir?

7. DERS **6–12 Mayıs*

Hizmetçi Önderlik

SEBT GÜNÜ

KONUYLA İLGİLİ METİNLER: *1Pe. 5:1–10, Elç. 6:1–6, Yer. 10:21, Mat. 20:24–28, Özd. 3:34, Va. 12:7–9.*

HATIRLAMA METNİ: **"Bütün kaygılarınızı O'na yükleyin, çünkü O sizi kayırır"** *(1. Petrus 5:7).*

Büyüyen kiliselerle ilgili araştırmalar her zaman etkili önderliğin önemini vurgulamıştır. Bu önderlik, vizyonunu Allah'tan ve O'nun Sözü'nden alarak, topluluktaki herkese müjde görevini sürdürmede kendi ruhsal armağanını kullanma fırsatı verir.

Fakat kilise önderliği oldukça zorludur. Çoğunlukla, aslında meşgul olmalarına rağmen zamanlarının bir kısmını kiliseye veren gönüllüler kiliseleri yönetirler. Üyeler destekleyemeyecekleri bir şey olursa katılmayı keserek "ayakları ile oy verebilirler." Dahası, etkili bir Hristiyan önder ayrıca derinlemesine ruhsal olmalıdır. Petrus'un zulüm görmekte olan kiliselere yazdığını da unutmamalıyız. Kilise önderi böyle zamanlarda bilhassa hassastır. Öyleyse kim bu görev için donanımlıdır?

1. Petrus 5:1–10 ayetlerinde, Petrus yerel kilise seviyesinde Hristiyan önderliği konusuna değiniyor. Bu ayetlerde sadece yerel önderlerde değil üyelerde de olması gereken bazı çok önemli nitelikler hakkında yazıyor. Sözleri o zaman olduğu gibi bugün bizim için de geçerlidir.

**13 Mayıs Sebt Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

İlk Kilisede İhtiyarlar

Şu ayetleri incele: Elç. 6:1–6, 14:23, 15:6, 1Ti. 5:17, 1Pe. 5:2. Bu ayetler ilk kilisenin karşılaştığı zorluklar ve önderlerinin rolü hakkında bize nasıl bir anlayış sağlıyor?

Kalabalık bir topluluğun imanlı olması ve kiliseye katılması Allah'tan büyük bir berekettir. Fakat ilk Hristiyanların tecrübesinin de gösterdiği üzere, hızlı büyüme yanında sorunları da getirebilir.

Örneğin Elçilerin İşleri 1–5 bölümleri Kutsal Ruh'un yönlendirişini ve birçok kişinin Hristiyanlığa dönüşünü belgeler. Elçilerin İşleri 6:1–6 ayetleri sonucu gösterir: grup kendi önderliğinin başa çıkamayacağı kadar büyüdü ve kilisenin günlük işlevlerini yönetmek için birtakım yapıların devreye alınması gerekti.

Örgütsel yapıdaki bu zayıflığı doruk noktasına getirip ortaya çıkaran konu, ayrımcılıktan şikâyetti. Grekçe konuşan grup günlük yiyecek dağıtımında kendi dullarının ihmal edildiğinden şikayet ediyordu. Karşılık olarak, bir topluluk, yani yardımcılar, 12 elçiye kilise kaynaklarının yönetiminde yardımcı olmak üzere özellikle atandılar.

İlk kilisenin özel bir şekilde Kutsal Ruh tarafından yönlendirildiği doğrudur. Fakat o zaman dahi kilise yapılarının kurulmasına ihtiyaç vardı. En başlarda ihtiyaç duyulan kilit bir kilise önderleri grubu, her yerel topluluk için belirlenen ihtiyarlardı. Hatta, bu yeni kurulan Hristiyan topluluklarına ihtiyarlar atamak Pavlus ve Barnaba'nın İsa'nın henüz duyulmadığı yerlere gittiklerinde yaptıkları bir şeydi *(Elç. 14:23)*.

Hristiyanlık çağının başlarında ihtiyarlara birçok değişik görevler verilmişti. Kendi yerel topluluklarının önderleri olarak, zaman zaman yeni iman edenlere öğretmenlik yaptılar. Vaaz verdiler ve topluluğun iyiliği için gerekli olan şeylerin yapılmasını sağladılar *(Elç. 15:6, 1Ti. 5:17, 1Pe. 5:2)*.

Her zaman aynı fikirde olmasanız bile, yerel kilisendeki liderlerle birlikte daha iyi çalışmayı hangi şekillerde öğrenebilirsin?

İhtiyarlar

1. Petrus 5:1–4 ayetlerini oku. Önderler kilisedeki görevlerini hangi tutum ve davranışlarla yapmalılar? Bu ilkeler rolümüzün ne olduğuna bakmasızın hepimize nasıl uygulanabilir?

Petrus ihtiyarlara talimatlarına kendisinin de bir ihtiyar olduğunu söyleyerek başlıyor. Sonra kendisi hakkında iki şeyi belirtiyor: o Mesih'in acılarının bir tanığıdır ve açığa çıkarılacak olan yücelikten de pay alma beklentisi içindedir. Petrus bunu söyleyerek bir ihtiyarda olması gereken ilk özelliğin altını çiziyor: ihtiyar Mesih'in bizim yerimize çektiği acıların ve O'nun bize sunduğu büyük umudun önemini anlamalıdır.

Petrus ihtiyarın rolünü Allah'ın sürüsünü gözeten bir çobana benzetiyor. Kiliseyi sürüye benzetmesi üyelerin bazen koyunlar gibi kendi yollarına gidebileceklerini akla getiriyor. Bu nedenle çobanın onları topluluğa geri yönlendirmesine ve toplulukla uyum içinde çalışmalarını sağlamasına ihtiyaçları vardır. İhtiyar aynı zamanda bir Hristiyanın nasıl davranması gerektiğinin mütevazı bir örneği olarak da işlev görmelidir.

Burada çoban olanlar için hangi uyarıyı görüyoruz? *Yer. 10:21, Hez. 34:8–10, Zek. 11:17.*

Hristiyan önderliğinin önemli bir işlevi, çobanların koyunlarıyla sabırla çalıştığı gibi kilisedeki insanlarla çalışmalarıdır. İhtiyarlar, ibadet etmek ve İsa'nın mesajını İsa'yı ve O'nda bulunan kurtuluşu bilmesi gerekenlerle paylaşmak için, insanları nazikçe bir araya getirmelidir.

Petrus ayrıca ihtiyarların gözetim görevini zoraki gönüllü olarak yapmaları gerektiğini söylüyor. Kilisede önderlik etmenin zorluklarını gönüllü olarak üstüne alacak insanlar bulmak her zaman kolay değildir. Bu bilhassa aday gösterme komisyonu zamanlarında belirgin şekilde ortaya çıkar. Kilisenin iyi işleyebilmesi için yerine getirilmesi gereken bir kaç belirgin görev vardır. Birçok insanın önderlik görevlerini almakta gönülsüz olmalarının sebepleri vardır. Bu görevlerden bazıları hatırı sayılır zaman ayırmayı gerektirir ve bu görevlere uygun olan kişilerin halihazırda üstlendikleri bir çok görev olabilir. Başkaları bu görevi üstlenmek için yeterince hazır olmadıklarını düşünebilirler. Fakat Petrus'un sözlerine göre, bizden istenirse, mümkünse bu liderliği gönüllü olarak kabul etmeliyiz.

Hizmetçi Önderlik

1 Petrus 5:3 ve Matta 20:24–28 ayetlerini oku. Bu ayetlerde Hristiyan önderliğinin hangi önemli ilkeleri bulunuyor?

1. Petrus 5:3 ayetinin Grekçe aslında, anahtar sözcük kataküriyuontes'tir. "Hükümdarlık etmek" veya birisi üzerinde "efendilik etmek" anlamına gelen bu sözcük Matta 20:25 ayetinde de bulunur. Dolayısıyla, 1. Petrus 5:3 ayetinde ihtiyarlara verilen talimat "Yönetiminize verilenlere egemen kesilmeyin" *(Cosmades)* olarak çevrilebilir ve İsa'nın Matta 20:25 ayetindeki sözlerini yansıtır.

Matta 20:20–23 ayetleri, İsa'nın Matta *20:24–28* ayetlerindeki sözlerine bağlam sağlıyor. Yakup ve Yuhanna'nın annesi İsa'ya yaklaşıp, krallığına geldiğinde oğullarından birinin İsa'nın sağında diğerinin de solunda oturmasını dilemişti.

"İsa diğer kardeşlerinden üstün olmayı arzu ettikleri için bencilliklerinden dolayı onları azarlamaz ve nazik davranır. Onların kalplerinden geçeni okur. Kendisine ne kadar derinden bağlı olduklarını bilir. Onların yüreğindeki sevgi sadece insana özgü olan sevgi değildir. Dünyasal düşüncelerin etkisinde olmasına rağmen, İsa'nın kurtarıcı sevgisi gibi saf ve temizdir. Onları azarlamayacak, fakat derinleştirecek ve aklayacak."—Ellen G. White, *Çağların Arzusu*, s. 548 [*Sevgi Öğretmeni*, s. 536].

İsa böyle itibarlı mevkinin Kendisi tarafından değil, ancak Baba tarafından verilebileceğini söylüyor. Fakat sözüne devam ederek, Kendi krallığıyla Ulusların krallıkları arasındaki en önemli farkın Kendi krallığında ortaya çıkacak önder tipi olduğunu açıklıyor. İsa'nın Kral olduğu krallıkta önderlik etmek isteyenler hizmetçi olmalılar, zira İsa'nın krallığındaki önderler İsa gibi olacaklar. "Nitekim İnsanoğlu, hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidye olarak vermeye geldi" *(Matta 20:28)*.

Bu nedenle Petrus kilise önderlerini aynı gayeye çağırıyor: İsa'da görünen adanmışlık ve özveri onlarda da görünmeli.

Filipililer 2:4–8 ayetlerini oku. Pavlus'un burada söyledikleri Petrus'un yazdıklarıyla nasıl örtüşüyor? Daha da önemlisi, bu ayetlerde yapmamız istenen şeyleri nasıl yapabiliriz?

Alçakgönüllülüğü Kuşanmak

Petrus 'un yaşadığı eski dünyada toplum keskin bir şekilde katmanlara ayrılmıştı. Yöneten elit kesimin elinde, bugün "hâkim mevcudiyet" diye tanımlayabileceğimiz güç vardı. Onların etrafında kümelenmiş daha düşük sınıftan insanlar vardı, en düşük sınıf ise kölelere aitti. Alçakgönüllülük alçak sınıfta olanların yüksekte olanlara karşı gösterebilecekleri uygun davranıştı. Alçakgönüllülük anlamındaki Grekçe sözcük aynı zamanda "düşük," "önemsiz," "zayıf" ve "fakir" anlamlarını taşır. Toplumdaki gücü ve mevkii olmayan insanları tanımlar. Yahudilik ve Hristiyanlık dışındaki toplumlarda *alçakgönüllü* sözü düşük statü ile ilişkilendiriliyordu ve alçakgönüllü davranmak özgür insanlar için uygun bir davranış olarak övülmüyordu.

1. Petrus 5:5–7 ayetlerini oku. Bağlamı ve yaşadıkları zamanı göz önüne alacak olursak, Petrus'un burada yazdıklarında böylesi olağanüstü olan nedir?

Kutsal Kitap'ta alçakgönüllülük Petrus'un yaşadığı kültür ve zamanda görüldüğünden farklı bir anlayışta görünüyor. Petrus Septuaginta'dan (Grekçe Eski Ahit) Süleyman'ın Özdeyişleri 3:34 ayetini alıntı yapıyor, bu ayet Yakup 4:6 ayetinde de alıntı yapılmıştır. Eski Ahit'te, Allah'ın tarihteki işinin bir parçası da gururluları yere sermektir *(Yşa. 13:11, 23:9, Eyü. 4:11)*.

Bir kişinin Allah'a karşı uygun davranışı alçakgönüllülüktür. "Uygun zamanda sizi yüceltmesi için, Tanrı'nın kudretli eli altında kendinizi alçaltın" *(1Pe. 5:6)*. Hristiyanların sadece Allah'la değil, fakat birbirleriyle olan ilişkilerinin de niteliği gurur değil, alçakgönüllülük olmalıdır *(1Pe. 5:5)*.

Hristiyanlar, hatta Hristiyan önderler, Allah'ın lütfuyla kurtulmuş olan günahkârlar olduklarının farkındadırlar. Öyleyse, bu en önemli bağlamda hepimiz eşitiz ve Çarmıh'ın önünde hepimiz mütevazı olmalıyız. Bu mütevazılık başkalarıyla olan ilişkimizde de açığa çıkmalıdır, özellikle de yönetimimiz altındaki kişilerle olan ilişkilerimizde. Tabi ki göklerin ve yerin Yaratıcısı Allah'ın önünde herkes alçakgönüllü olabilir. Ayrıca, üzerimizde yetkisi olan, bizden daha "yüksek" statüde olan üstlerimize karşı mütevazı olmak da nispeten kolaydır. Asıl deneme "altımızda" olanlara, üzerimizde hiçbir yetkisi olmayanlara tevazu gösterdiğimizde ortaya çıkar. Petrus'un burada bahsettiği bu türden bir alçakgönüllülüktür.

Çarmıh'ta ve onun temsil ettiklerinde, her zaman mütevazı kalmamıza yardımcı olması gereken ne var?

Kükreyen Bir Aslan Gibi

Daha önce gördüğümüz üzere, Petrus zulüm bağlamında yazdı. Büyük mücadele teması okuyucuları için sadece soyut bir teoloji değildi; onu birçoğumuzun (en azından şimdilik) tecrübe etmediği şekilde tecrübe ediyorlardı.

1. Petrus 5:8–10 ve Vahiy 12:7–9 ayetlerini okuyun. Bu ayetler bize kötülüğün kökeni ve Şeytan'ın dünyamızdaki işi hakkında ne öğretiyor?

Vahiy kitabı Hristiyanların iyiliğin güçleriyle kötülüğün güçleri arasındaki kozmik savaşta rol aldıklarını ortaya koyuyor. Vahiy'de iyiliğin güçleri Tanrı'nın Sözü, Kralların Kralı ve Rablerin Rabbi olan İsa tarafından yönetiliyor *(Va. 19:13, 16)*. Kötülüğün güçleri Şeytan olarak da adlandırılan ve ejderha olarak resmedilen iblis tarafından yönetiliyor *(Va. 12:7–9; 20:7, 8)*. Popüler medyanın, hatta bazı Hristiyanların dahi Şeytan'ın gerçekliğini reddetmelerine rağmen, iblis bize karşı sadece kötü niyetleri olan güçlü bir varlıktır. Yine de iyi haber şu ki, iblis sonunda tamamıyla yok edilecek *(Va. 20:9, 10)*.

Petrus iblisin temsil ettiği tehlikeyi azaltmıyor. İblis, yutabileceği herkesi arayan kükreyen bir aslan gibidir (1Pe. 5:8). Petrus da, okuyucularının şu an çektikleri acılarda şeytanın gücünü görebileceklerini belirtiyor. Fakat bu acılar sonsuz yücelikle sona erecek *(1Pe. 5:10)*.

1. Petrus 5:10 ayetini tekrar oku. Petrus burada bize ne diyor?

Yaşadıkları denemelerin kesin mahiyetini bilmesek de, Petrus'un ifade ettiği umudu görebiliriz. Evet, iblis gerçektir. Savaş gerçektir ve acılarımız gerçektir. Fakat "lütfun kaynağı olan Tanrı" iblisi yendi. Böylece acılarımız ne olursa olsun, ölüme kadar sadık kalırsak, İsa sayesinde zafer güvencesine sahibiz *(bkz. İbr. 11:13–16)*.

Yolumuza ne çıkarsa çıksın imanda kalmayı, sonuna kadar dayanmayı nasıl öğrenebiliriz?

EK ÇALIŞMA: İsa'nın hizmetçi liderliğinin muhteşem bir örneği Son Akşam Yemeği'ndeki davranışında görülür. O anda İsa kim (Tanrı'nın Oğlu) olduğunun ve Babası'na dönmek üzere olduğunun *(Yuhanna 13:1)* tamamen bilincindeydi. Yemekten sonra öğrencilerin ayaklarını yıkadı. Sonra şöyle dedi: "Ben Rab ve Öğretmen olduğum halde ayaklarınızı yıkadım; öyleyse, sizler de birbirinizin ayaklarını yıkamalısınız. Size yaptığımın aynısını yapmanız için bir örnek gösterdim" *(Yuhanna 13:14, 15)*. İsa'nın izleyicileri birbirlerinin ayaklarını her yıkadıklarında sadece bu sahneyi tekrar oynamakla kalmazlar; İsa'nın krallığında önder olmak için hizmetçi gibi olmak gerektiğini birbirlerine hatırlatırlar. Kuşkusuz, öğrenciler hayatlarının geri kalanında, özellikle İsa'nın gerçekten kim olduğunu daha iyi anladıktan sonra, Efendileri'nin gösterdiği bu alçakgönüllülük davranışını hatırladılar. Yine kuşkusuz, kilise önderlerine başkaları üzerinde egemenlik taslamamalarını, aksine "alçakgönüllülüğü kuşanmalarını" söylerken Petrus'un aklında da bu vardı.

"Mesih insan olmayı kabul ederek, göksel akıllı varlıkların şaştığı bir tevazu gösterdi. İnsan olmaya razı gelmek, Mesih'in ezelden mevcudiyetindeki yüceliği olmasaydı tevazu sayılmazdı. Mesih'in insanla onun bulunduğu yerde buluşabilmek ve insanlara Allah'ın kızları ve oğulları olmaları için ahlâki güç vermek amacıyla kraliyet giysisini, krallık tacını, yüksek hükümranlığını bir kenara bıraktığını ve ilahî kişiliğini insanî kişilikle örttüğünü kavramamız için anlayışımızı açmamız gerekiyor.

"Mesih'in yaşamını niteleyen uysallık ve alçakgönüllülük, 'O'nun yürüdüğü gibi yürüyenler'in karakterlerinde ve yaşamlarında da açığa vurulacaktır"—Ellen G. White, *Sons and Daughters of God (Allah'ın Oğulları ve Kızları)*, s. 81.

TARTIŞMA SORULARI:

❶ İsa hizmetine iblisle yüzleşerek başladı. 40 gün boyunca oruç tutarak zayıflamasına rağmen Kutsal Yazılar'dan alıntı yaparak iblisin ayartmalarına dayanabildi *(Mat. 4:1–11; Mar. 1:12, 13; Luka 4:1–13)***. Bu bize kendi yaşamlarımızda bizim de iblise karşı nasıl dayanabileceğimiz konusunda ne diyor?**

❷ Başkalarında gördüğün gerçek tevazu gibi görünen örnekler neler? Bu örneklerden ne öğrenebilirsin?

❸ Derste şu soruyu cevaplayın: Bu haftanın ayetlerinde Petrus'un öğrettiklerinin yanı sıra, iyi bir Hristiyan önderin nitelikleri nelerdir? Bu nitelikler dünyevî önderlerin iyi nitelikleriyle ne şekilde örtüşebilir? Ne şekilde farklı olabilirler?

❹ Şeytan'ın gerçek olmadığı, sadece insan doğasında bulunan kötülüğün bir simgesi olduğu iddiasına nasıl cevap verirdin?

8. DERS **13–19 Mayıs*

Petrus'un Yazılarında İsa

SEBT GÜNÜ

KONUYLA İLGİLİ METİNLER: *1Pe. 1:18, 19; Kol. 1:13, 14; Yşa. 53:1–12; Yu. 11:25; Mez. 18:50; 2Pe. 1:1.*

HATIRLAMA METNİ: **"Bizler günah karşısında ölelim, doğruluk uğruna yaşayalım diye, günahlarımızı çarmıhta kendi bedeninde yüklendi. O'nun yaralarıyla şifa buldunuz."** *(1. Petrus 2:24).*

1. Petrus'u incelerken, bağlam ve Petrus'un ele aldığı özel sorun ne olursa olsun, Petrus'un İsa'ya odaklanmış olduğu bu noktada bizim için çok açık olmalı. İsa Petrus'un yazdıklarının tümüne nüfuz etmiştir; O mektuba işlenmiş olan altın ipliktir.

Petrus'un İsa Mesih'in bir "elçisi" ("gönderilmiş kişi") olduğunu söylediği ilk satırdan, "Sizlere, Mesih'e ait olan herkese esenlik olsun" *(1Pe. 5:14)* yazdığı son cümleye kadar, İsa onun ana temasıdır. Bu mektupta da İsa'nın bizim kurbanımız olarak ölüşü hakkında konuşuyor. İsa'nın çektiği büyük acılardan söz ediyor ve İsa'nın çektiği acıları bizim için örnek olarak kullanıyor. İsa'nın dirilişi ve bunun bizim için ne anlam ifade ettiği hakkında konuşuyor. Ayrıca, İsa'dan sadece *Mesih*, yani "meshedilmiş olan" olarak değil, İlahî Mesih olarak da bahsediyor. Yani 1. Petrus'ta İsa'nın ilahî doğasına ilişkin daha başka kanıtlar görüyoruz. O insan bedeninde gelen ve sonsuz yaşam vaadine ve umuduna sahip olabilelim diye yaşayıp ölen Allah'ın Kendisi'ydi.

Bu hafta Petrus'un 1. mektubunu tekrar gözden geçirerek İsa hakkında ne söylediğine daha yakından bakacağız.

**20 Mayıs Sebt Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

Kurbanımız İsa

Kutsal Kitap'ın en önemli, hatta belki de en kapsayıcı teması, Allah'ın düşkün insanlığı kurtarma işidir. Yaratılış kitapçığındaki Adem ile Havva'nın düşüşünden Vahiy'deki Babil'in düşüşüne kadar, Kutsal Yazılar Allah'ın "kaybolanı" *(Luka 19:10)* arayıp kurtarma çabasını şu veya bu şekilde ortaya koymaktadır. Bu tema aynı şekilde Petrus'un mektuplarında da ortaya çıkar.

1. Petrus 1:18, 19 ve Koloseliler 1:13, 14 ayetlerini oku. Kurtarılmış olmak ne demektir ve kanın kurtuluşla ilgisi nedir?

_____

_____

1. Petrus 1:18, 19 ayetleri İsa'nın ölümünün önemini şu şekilde tanımlar: "Biliyorsunuz ki... altın ya da gümüş gibi geçici şeylerle değil, kusursuz ve lekesiz kuzuyu andıran Mesih'in değerli kanının fidyesiyle kurtuldunuz." Bu sözlerde iki anahtar imge var: kurtuluş ve hayvan kurbanlığı.

Kurtuluş sözcüğü Kutsal Kitap'ta birkaç şekilde kullanılır. Örneğin, ilk doğan sıpa (kurban edilemezdi) ve ilk doğan oğul *(Çık. 34:19, 20)* temsilci kuzunun kurbanlığıyla kurtuluyordu. Para, fakirlik yüzünden satılmış şeylerin geri alınması (kurtarılması) için kullanılabilirdi *(Lev. 25:25, 26)*. En önemlisi, bir köle kurtarılabilirdi *(Lev. 25:47–49)*. Petrus'un birinci mektubu okuyucularına "atalarınızdan kalma boş yaşayışınızdan" *(1Pe. 1:18)* geri satın alınmalarının (kurtarılmalarının) bedelinin yalnızca "kusursuz ve lekesiz kuzuyu andıran Mesih'in değerli kanı" *(1Pe. 1:19)* olduğunu bildiriyor. Tabi ki kuzu imgesi hayvan kurbanlığı kavramını hatırlatıyor.

Petrus böylece Mesih'in ölümünü İbrani Kutsal Kitabı'ndaki hayvan kurbanlığına benzetiyor. Günahkâr biri tapınağa kusursuz bir koyun getirir. Bundan sonra günahkâr ellerini hayvanın üstüne koyar *(Lev. 4:32, 33)*. Hayvan kesilir ve kanının bir kısmı sunağın üstüne serpilir; kalanı da yere dökülürdü *(Lev. 4:34)*. Kurbanlık hayvanın ölümü kurbanı sunan kişiye "kefaret" ederdi *(Lev. 4:35)*. Petrus İsa'nın bizim yerimize öldüğünü ve O'nun ölümünün bizi eski yaşamlarımızdan ve aksi halde uğrayacağımız felâketten kurtardığını söylüyor.

Kurtuluş umudumuzun yalnızca bizim yerimize cezalandırılan temsilcide olduğu gerçeği Allah'a mutlak bağlılığımız hakkında bize ne öğretiyor?

Mesih'in Acıları

Hristiyanlar sıklıkla "Mesih'in acıları"ndan söz ederler. Bu kavramı batı dillerinde ifade eden passion sözcüğü "acı çekmek" anlamındaki Grekçe fiilden gelir ve "Mesih'in acıları" ifadesi genelde İsa'nın Yeruşalim'e zaferli girişle başlayan hayatının son bölümünde çektiği acılara işaret eder. Petrus da Mesih'in o günlerde çektiği acılar teması üzerinde durur.

1. Petrus 2:21–25 ve Yeşaya 53:1–12 ayetlerini oku. Bu ayetler İsa'nın bizim yerimize çektiği acılar hakkında bize ne söylüyor?

İsa'nın acılarının özel bir önemi var. O "bizler günah karşısında ölelim, doğruluk uğruna yaşayalım diye, günahlarımızı çarmıhta kendi bedeninde yüklendi" *(1Pe. 2:24)*. Günah ölüm getirir (Rom. 5:12). Biz günahkârlar olarak ölmeyi hak ediyoruz. Fakat bizim yerimize "ağzından hileli söz çıkmayan" *(1Pe. 2:22)* mükemmel İsa öldü. Bu değişimde, biz kurtuluş planına sahibiz.

Yeşaya 53:1–12 ayetlerini tekrar oku. Bu ayetler İsa'nın bizim yararımıza kurtuluş planını uygularken hangi acıları çektiğini söylüyor? Bu bize Allah'ın karakteri hakkında ne diyor?

"Şeytan sürekli ayartmaya çalışarak İsa'yı zor durumda bırakmıştır. Kurtarıcı'nın bakışları henüz mezarının kapılarından sızamıyordu. Mezarından zafer kazanarak çıktığını veya Babası'nın kurbanlığı kabul ettiğini gösteren hiçbir umut ışığı görünmüyordu. Günahın, Allah'ın gözünde kendisini O'ndan sonsuza dek ayıracak kadar çirkin olduğundan endişe ediyordu. Mesih, merhamet suçlu nesil için yalvarışını bırakacağında bir günahkârın hissedeceği ızdırabı yaşadı. Babası'nın öfkesini insanın temsilcisi olarak O'nun üzerine yollayan, içtiği kâseyi bu kadar acı hale getiren ve Allah'ın Oğlu'nun kalbini kıran şey günah duygusuydu"—Ellen G. White, *Çağların Arzusu*, s. 753 (Sevgi Öğretmeni, s. 744).

Mesih'in bizim için katlandıklarına cevabımız ne olmalı? 1. Petrus 1:21 ayetinin söylediği gibi, O'nun örnekliğini nasıl izlemeliyiz?

İsa'nın Dirilişi

1. Petrus 1:3, 4, 21; 3:21, Yuhanna 11:25, Filipililer 3:10, 11; Vahiy 20:6 ayetlerini oku. Hangi büyük umuda işaret ediyorlar ve bunun bizim için anlamı nedir?

Daha önce de gördüğümüz üzere, Petrus'un 1. mektubu İsa'ya iman ettikleri için acı çeken kişilere hitap ediyor. Bu yüzden Petrus'un mektubunun hemen başında okuyucularının dikkatini kendilerini bekleyen umuda çekmesi çok mantıklı. Söylediği gibi, Hristiyanın umudu yaşayan bir umuttur, zira İsa'nın dirilişine dayanır *(1Pe. 1:3)*. İsa'nın dirilişi sayesinde, Hristiyanlar gökteki çürümeyecek ve solmayacak bir mirası özlemle bekleyebilirler *(1Pe. 1:4)*. Başka bir deyişle, işler ne kadar kötüye giderse gitsin, her şey geçtiğinde bizi bekleyen şey hakkında düşün.

Gerçekten de, İsa'nın dirilişi bizim de ölümden dirilişimizin güvencesidir *(1Ko. 15:20, 21)*. Pavlus'un sözleriyle, "Mesih dirilmemişse imanınız yararsızdır, siz de hâlâ günahlarınızın içindesiniz" *(1Ko. 15:17)*. Fakat İsa ölümden dirildiği için, ölümü dahi yenecek gücü olduğunu göstermiş oldu. Dolayısıyla, Hristiyan umudu temelini tarihsel bir olay olan Mesih'in dirilişinde bulur. O'nun dirilişi bizim zamanın sonunda gerçekleşecek dirilişimizin esasıdır.

Bu umut ve vaat olmasa nerede olurduk? Mesih'in bizim için yaptığı her şey diriliş vaadiyle doruğa ulaşır. Bilhassa yaygın Hristiyan inanışının aksine ölülerin mezarda bilinçsizce uyuduğunu bildiğimize göre, diriliş olmasa ne umudumuz olur?

"Hristiyan için ölüm uykudan başka bir şey değildir, sessizlik ve karanlıkla dolu kısa bir andır. Hayat Mesih'le birlikte Allah'ta saklıdır ve 'yaşamınız olan Mesih göründüğü zaman, siz de O'nunla birlikte yücelmiş olarak görüneceksiniz.' Yuhanna 8:51, 52; Kol. 3:4... O'nun ikinci gelişinde tüm değerli ölüler O'nun sesini duyacaklar ve yüce, ölümsüz hayata kavuşacaklar."—Ellen G. White, *Çağların Arzusu*, s. 787 (*Sevgi Öğretmeni* s.774, 775).

Ölümün görünürdeki kesinliğini düşün. Çok acımasız, affetmez ve çok gerçektir. Öyleyse diriliş vaadi imanımız için ve inanıp umut ettiğimiz her şey için neden çok önemli?

Mesih olarak İsa

Daha önce de gördüğümüz üzere, İsa'nın yeryüzündeki hizmetinde en önemli dönüm noktalarından birisi Petrus'un O'nun kim olduğuna ilişkin soruyu yanıtlamasıydı: "Sen, yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin" *(Matta 16:16)*. *Mesih* (Grekçe *bristos*) sözcüğü "meshedilmiş kişi" anlamına gelir; İbranicesi *maşiyah*'tır. "Meshetmek" kökünden gelir ve Eski Ahit'te çeşitli bağlamlarda kullanılmıştır. (Bir yerde pagan kral Koreş'e işaret etmek için dahi kullanılmıştı, *[bkz. Yşa. 45:11]*.) Dolayısıyla, Petrus İsa'ya Mesih derken İbrani Kutsal Yazıları'ndan türetilmiş bir ideali ifade eden sözcüğü kullanıyordu.

***Mesih* ve *meshedilmiş* sözcüklerinin geçtiği aşağıdaki Eski Ahit ayetlerini oku. Ne anlama geldiği hakkında bağlam bize ne öğretiyor? Petrus İsa'ya Mesih derken bunun ne demek olduğunu nasıl anlamış olabilir?**

Mez. 2:2 _____

Mez. 18:50 _____

Dan. 9:25 _____

1Sa. 24:6 _____

Yşa. 45:1 _____

Petrus İsa'yı Mesih olarak ilan ederken Rab'den ilham almış olsa da *(Matta 16:16, 17)*, şüphesiz bunun ne anlama geldiğini tam olarak anlamamıştı. Mesih'in tam olarak kim olduğunu, neyi gerçekleştireceğini ve belki de en önemlisi bunu nasıl gerçekleştireceğini anlamamıştı.

Petrus bu anlayış eksikliğinde yalnız değildi. İsrail'de Mesih hakkında birçok değişik fikir vardı. Yukarıdaki ayetlerde Mesih veya *meshedilmiş* sözcüklerinin kullanımı, ayetler Mesih'in nihayetinde kim olacağını ve ne yapacağını öngörüyor olsalar da, başlı başına tam resmi yansıtmıyor.

Yuhanna 7:40 ayeti Mesih hakkındaki bazı beklentileri gösteriyor: O Davut'un soyundan, Beytlehem kasabasından gelecekti *(Yşa. 11:1–16, Mik. 5:2)*. Bu kısımda haklılar. Fakat yaygın tasavvura göre, Davut'un soyundan gelen bir Mesih Davut'un yaptığını yapacak, yani Yahudilerin düşmanlarını bozguna uğratacaktı. Romalılar tarafından çarmıha gerilecek bir Mesih kimsenin beklemediği bir şeydi.

Tabi ki, Petrus mektuplarını yazdığı sırada İsa'nın Mesih olduğunu (1. ve 2. Petrus'ta 15 kez İsa *Mesih* olarak adlandırılıyor) ve O'nun insanlık için ne gerçekleştireceğini daha iyi anlamıştı.

İlahî Mesih İsa

Petrus İsa'nın sadece Mesih olduğunu değil, Rab olduğunu da biliyordu. Yani, bu mektupların yazıldığı zamanda Petrus Mesih'in Allah'ın Kendisi olduğunu biliyordu. "Rab" (asıl dilde "efendi") unvanı dünyevî bir anlam taşıyabilirse de, bu kavram tanrısallığa açık bir gönderme de olabilir. 1. Petrus 1:3 ve 2. Petrus 1:8, 14, 16 ayetlerinde, Petrus İsa'dan Mesih olarak, Rab olarak, Allah'ın kendisi olarak söz ediyor.

Yeni Ahit'in diğer yazarları gibi Petrus da İsa'yla Allah arasındaki ilişkiyi *Baba* ve *Oğul* sözcükleriyle tanımlıyor. Örneğin, "Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun" *(1Pe. 1:3; 2Pe. 1:17 ayetiyle karşılaştır)*. İsa Sevgili Oğul olarak tanımlanıyor *(2Pe. 1:17)* ve İsa'nın Rab olarak bazı yetkileriyle göksel mevkii Baba Allah'la olan özel ilişkisinden kaynaklanıyor.

2. Petrus 1:1, Yuhanna 1:1 ve Yuhanna 20:28 ayetlerini oku. Bu ayetler İsa'nın ilahîliği hakkında bize ne söylüyorlar?

_____

İkinci Petrus 1:1 "Tanrımız ve Kurtarıcımız İsa Mesih"ten söz ediyor. Ayetin Grekçe aslında aynı belirli tanımlık (harfi tarif) hem Allah hem de Kurtarıcı için kullanılıyor. Dilbilgisi kurallarına göre bu hem "Tanrı" hem de "Kurtarıcı" sözcüklerinin İsa için kullanıldığı anlamına geliyor. Bu nedenle İkinci Petrus 1:1 ayeti Yeni Ahit'te İsa'nın mutlak ilahîliğinin en açık göstergelerinden biri olarak duruyor.

İlk Hristiyanlar İsa'yı anlamakta zorlandıkları zaman, Yeni Ahit'teki kanıtları yavaş yavaş bir araya getirdiler. Gerçekten, Yeni Ahit'in diğer bölümlerinde olduğu gibi, Petrus'un yazılarında da Baba, Oğul ve Kutsal Ruh birbirlerinden ayrıdır (örneğin, Baba/Oğul: *1Pe. 1:3, 2Pe. 1:17*; Kutsal Ruh: *1Pe. 1:12, 2Pe. 1:21*). Fakat aynı zamanda, İsa tamamıyla ilahî olarak resmedilir, Kutsal Ruh da öyle. Zamanla ve bir çok tartışmadan sonra, kilise Tanrılığa ilişkin ilahî sırrı mümkün olduğu kadarıyla açıklayabilmek için Üçlübirlik öğretisini geliştirdi. Yedinci Gün Adventisleri Üçlübirlik öğretisini 28 temel inançlarına dâhil ederler. Böylece, Petrus'ta İsa'nın sadece Mesih olarak değil Allah'ın Kendisi olarak açık bir tasvirini görüyoruz.

İsa'nın yaşamı ve ölümü hakkında düşündüğünde ve böylece *O'nun Allah olduğunu* fark ettiğinde, nasıl bir Allah'a kulluk ettiğimiz hakkında ve neden O'nu sevmemiz ve O'na güvenmemiz gerektiği hakkında bu sana ne diyor? Cevabını Sebt günü derste söyle.

EK ÇALIŞMA: "Hristiyan kilisesi adını Mesih'in Grekçe karşılığı *Hristos*, yani 'Meshedilmiş Olan'dan aldığı için 'Mesih'le başlamak mantıklı görünüyor. İbranice sözcük Yahudilerin beklediği ve Allah'ın vekili olarak Allah'ın halkı için yeni çağı açacak kurtarıcı tasviriyle ilişkilidir. Hem İbranice hem de Grekçe kavramlar "meshetmek" anlamına gelen kökten türemişlerdir. Anlaşılan, Yeni Ahit yazarları İsa'yı 'Mesih' olarak adlandırarak özel bir görev için ayrılmış olarak kabul ediyorlar.

"*Hristos* unvanı Yeni Ahit'te 500'den fazla kez geçer. İsa'nın çağdaşları arasında Mesihlik için birden fazla anlayış olsa da, birinci yüzyılda Yahudilerin Mesih'i Allah'la özel bir ilişkisi olan biri olarak gördükleri genellikle kabul edilir. O, Allah'ın krallığının kurulacağı dünyanın sonunu müjdeleyecekti. Allah O'nun aracılığıyla halkının kurtuluşu için tarihe müdahale edecekti. İsa 'Mesih' unvanını kabul etti fakat kullanımını teşvik etmedi; zira bu kavram kullanımını zorlaştıracak politik çağrışımlar yapıyordu. Görevini tanımlaması için bu unvanı aleni olarak Kendi adına kullanmaya isteksiz olsa da, İsa bunu kullandıkları için ne Petrus'u *(Matta 16:16, 17)* ne de Samiriyeli kadını *(Yuhanna 4:25, 26)* azarladı. İsa'nın öğrencilerinden birine bir bardak su verilmesi hakkındaki sözlerini Markos'un aktarışında ('Mesih'e ait olduğunuz için' [Markos 9:41]) görüldüğü gibi, O kendisinin Mesih olduğunu biliyordu."—*The SDA Bible Commentary [Yedinci Gün Adventist Kutsal Kitap Şerhi]*, cilt 12, s.165.

TARTIŞMA SORULARI:

❶ Yeşaya 53:1–12 ayetlerini oku. Bu ayetlere göre İsa bizim için neler yaptı? O'nun bizim yararımıza yaptıklarının ayrıntılarını yaz. Bu ayetlerde İsa'nın bizim temsilcimiz olduğu fikrini hangi şekillerde açık olarak görebiliriz? O'nun Temsilcimiz olmasına neden ihtiyacımız var?

❷ Tarih boyunca bazıları Kutsal Kitap'ın ölümden sonra hayat vaadini insanları baskı altında tutabilmek için kullandılar. *Evet, şimdi buradaki hayatın zor, fakat sadece Allah'ın İsa'nın dönüşünde bizim için vaat etmiş olduklarına odaklan.* Allah'ın Sözü'nde öğretilen bu gerçek kötüye kullanıldığı için, pek çok kişi ölümden sonra hayata ilişkin Hristiyan anlayışını reddediyor; aksine bunu yalnızca bazı insanların diğerlerini baskı altında tutabilmek için kullandıkları bir taktik olarak görüyorlar. Bu suçlamaya nasıl karşılık verirdin?

❸ Derste Mesih'in ilahîliği ve bunun Allah'ın karakterine ilişkin bize ne söylediği hakkındaki Perşembe gününün sorusuna cevabını değerlendir. O'nun ilahîliği ve bunun Allah hakkında açıkladığı şey neden böylesine iyi bir haber?

9. DERS **20–26 Mayıs*

Kendin Ol

SEBT GÜNÜ

KONUYLA İLGİLİ METİNLER: *2Pe. 1:1–15, Ef. 2:8, Rom. 5:3–5, İbr. 10:38, Rom. 6:11, 1Ko. 15:12–17.*

HATIRLAMA METNİ: **"İşte bu nedenle her türlü gayreti göstererek imanınıza erdemi, erdeminize bilgiyi, bilginize özdenetimi, özdenetiminize dayanma gücünü, dayanma gücünüze Tanrı yoluna bağlılığı, bağlılığınıza kardeşseverliği, kardeşseverliğinize sevgiyi katın."** *(2. Petrus 1:5–7)*.

Yeni Ahit hakkındaki en şaşırtıcı şeylerden birisi, bu kadar kısıtlı bir yere ne kadar çok gerçeğin "sıkıştırılabileceğidir." 2. Petrus 1:1–14 ayetlerini kapsayan bu haftanın dersini ele alalım. Bu 14 ayette Petrus bize iman yoluyla doğruluk konusunu öğretiyor. Daha sonra kendilerini İsa'ya teslim edenlerin hayatlarında Allah'ın gücünün neler yapabileceği konusuna giriyor. Bizim "tanrısal özyapıya ortak" *(2Pe. 1:4)* olabileceğimiz, böylece dünyanın yozlaşmasından ve kötü arzularından özgür olabileceğimiz harika gerçeğinden bahsediyor.

Hatta burada bize sadece bir çeşit Hristiyan erdemleri kataloğu verilmiyor, fakat Petrus bunları belirli bir sırada sunuyor. Biri birini izliyor, onu da başka biri izliyor, böylece en önemli olana gelindiğinde zirveye ulaşılıyor.

Petrus ayrıca Mesih'te olmanın ne demek olduğu ve eski günahlarımızdan "temizlenmenin" *(2Pe. 1:9)* anlamı hakkında yazıyor, hatta sonra kurtuluş güvencesi fikrini akla getirerek, Rabb'in "sonsuz egemenliğinde" *(2Pe. 1:11)* ebedî hayata sahip olma vaadine değiniyor.

Son olarak da, hayatî önemde bir konu olan ölülerin durumundan kısaca bahsediyor. Sadece 14 ayette ne kadar çok zengin ve derin gerçekler var!

**27 Mayıs Sebt Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

Değerli Bir İman

2. Petrus 1:1–4 ayetlerini oku. Petrus bize İsa Mesih'te ne verildiğini söylüyor? Yani, lütuf gerçekliği burada nasıl görülüyor?

Petrus mektubuna, bu mektubun "bizimle birlikte aynı değerli imana kavuşmuş olanlara" *(2Pe. 1:1, CANDEMİR)*; ya da "bizimkiyle eşdeğer bir imana kavuşmuş olanlara" *(2Pe. 1:1, YÇ)* hitap ettiğini söyleyerek başlıyor. "Değerli" olarak çevrilen kelime "eşit değerde" yada "eşit ayrıcalıkta" anlamına gelir. Petrus bu değerli imana "kavuşmuş" olduklarını söylüyor; kazandıklarını ya da hak ettiklerini değil, fakat Allah'tan bir hediye olarak aldıklarını söylüyor. Ya da, Pavlus'un yazdığı gibi: "İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrı'nın armağanıdır" *(Ef. 2:8)*. Bu çok değerli, zira "iman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek olanaksızdır" *(İbr. 11:6)*. Bu çok değerli, çünkü bu imanla birçok harika vaade sarılıyoruz.

Petrus İsa'nın "tanrısal gücü"nün bize hayata ve Allah'a adanmışlığa ilişkin her şeyi verdiğini vurguluyor *(2Pe. 1:3)*. Var oluşumuz dahi yalnızca Allah'ın gücüyle mümkündür, kutsallığa da yalnızca O'nun gücü aracılığıyla erişebiliriz. Bu ilahî güç "bizi Kendi yüceliği ve erdemiyle çağıranın bilgisi aracılığıyla" bize verildi *(2Pe. 1:3, CANDEMİR; ayrıca bkz. Yuhanna 17:3)*.

Allah'ı sevmeye çağrılıyoruz, fakat tanımadığımız bir Tanrı'yı nasıl sevebiliriz? Allah'ı İsa aracılığıyla, Yazılı Söz aracılığıyla, yaratılmış dünya aracılığıyla ve imanlı ve itaatkâr bir hayat yaşama tecrübesiyle tanırız. Allah'ı ve Allah hakikatini O'nun hayatlarımızda yaptıklarını tecrübe ettikçe tanıyoruz ve bu bilgi bizi değiştirecektir. Ayrıca, O'nu bize bağışlamış olduğu lütuf hakikati aracılığıyla tanıyoruz.

Petrus bundan sonra daha da inanılmaz bir şey söylüyor: bize "tanrısal özyapıya" ortak olmayı da içeren "çok büyük ve değerli vaatler verildi" *(2Pe. 1:4)*. İnsanlık başlangıçta Allah'ın suretinde yaratılmıştı; fakat bu suret büyük ölçüde bozuldu ve aşağılandı. Yeniden doğduğumuzda, bizdeki Kendi ilahî suretini onarmak için çalışan İsa'da yeni bir yaşama sahip oluruz. Fakat bu değişimin meydana gelmesini istiyorsak dünyanın yozlaşmasından ve kötü arzularından kaçmalıyız.

İmandan yoksun olsaydın hayatın nasıl olurdu? Bu cevap iman armağanının neden değerli olduğunu anlamamıza nasıl yardım eder?

Hristiyan Erdeminin Gayesi: Sevgi

2. Petrus 1:5–7; Romalılar 5:3–5; Yakup 1:3, 4 ve Galatyalılar 5:22, 23 ayetlerini oku. Bu ayetlerde hangi konu benzer şekillerde görülüyor?

_____

_____

Antik çağda filozoflar arasında erdemleri listelemek yaygındı. Bu tür listeler "erdemler kataloğu" olarak adlandırılır ve Yeni Ahit'te de birkaç örneği vardır *(Rom. 5:3–5; Yakup 1:3, 4; Gal. 5:22, 23)*. Büyük ihtimalle Petrus'un okuyucuları bu tür listelere alışkındı, gerçi bir filozofun muhtemel listesiyle Petrus'un listesi arasında ilginç farklar da var. Petrus'un bunları belirli bir sırada düzenlediğine dikkat edin; böylece her erdem bir öncekinin üzerine bina edilerek, sevgide zirveye ulaşıyor!

Petrus'un saydığı her bir erdemin özel bir anlamı var:

İman: Bu bağlamda, iman İsa'ya olan kurtarıcı inançtan başka bir şey değildir *(bkz. Gal. 3:11, İbr. 10:38)*.

Erdem: Erdem (Grekçe *arête*), pagan filozoflar arasında dahi takdir gören her türlü iyi niteliktir. Muhakkak, iman çok önemlidir, ancak içinde erdemin açığa vurulduğu, değişmiş bir yaşama yol açmalıdır.

Bilgi: Tabi ki Petrus genel bilgiden değil, İsa Mesih'le kurtarıcı bir ilişkiden doğan bilgiden bahsediyor.

İtidal/Özdenetim: Olgun Hristiyanlar güdülerini, özellikle de aşırılıklara yönlendiren güdülerini kontrol edebilirler.

Sabır/Sebat: Sebat katlanmaktır, özellikle denemelerle ve zulümle karşılaşıldığında.

Tanrı yoluna bağlılık: Burada "Tanrı yoluna bağlılık" olarak tercüme edilen sözcük, pagan dünyasında bir tanrıya inanmanın sonucu olan etik davranış anlamına gelmektedir. Yeni Ahit'te bu sözcük aynı zamanda tek gerçek Tanrı'ya inanmanın sonucu olan etik davranış kavramını içermektedir *(1Ti. 2:2)*.

Kardeşseverlik: Hristiyanlar bir aile gibidir ve Allah'a bağlılık onları üyeleri birbirine nazik davranan bir topluma dönüştürecektir.

Sevgi: Petrus'un listesi sevgiyle zirveye ulaşıyor. Onun sözleri de "İşte kalıcı olan üç şey vardır: İman, umut, sevgi. Bunların en üstünü de sevgidir" *(1Ko. 13:13)* diyen Pavlus gibi.

Petrus erdemleri saymaya başlamadan önce, bu erdemleri edinmek için "her türlü gayreti göstermemizi" söylüyor *(2Pe. 1:5)*. Bununla ne demek istiyor? İnsanî çaba imanlı ve Allah'a adanmış bir yaşam sürme arzumuzda nasıl bir rol oynar?

Kendin Ol

Petrus, Hristiyanlar olarak gayretle peşinden koşmamız gereken özellikleri saydıktan sonra, sonucun ne olacağını ilân ediyor.

2. Petrus 1:8–11 ayetlerini oku. Bir Hristiyan için zaten yapılmış olanlarla, Hristiyan'ın nasıl yaşaması gerektiği arasında nasıl bir bağlantı vardır?

Petrus okuyucularını İsa'da kendileri için geçerli olan yeni gerçekliğe göre yaşamaya teşvik ediyor. İman, erdem, bilgi, özdenetim, sebat, Tanrı yoluna bağlılık, kardeşseverlik ve sevgi niteliklerine "artan ölçüde sahip olursunuz" *(2Pe. 1:8)*.

Sorun şu ki, tüm Hristiyanlar bu yeni gerçekliğe göre yaşamıyorlar. Bazıları Rabbimiz İsa Mesih'i tanımakta etkisiz ya da verimsiz *(2Pe. 1:8)*. Böyle insanlar "eski günahlarından" temizlendiklerini unutmuşlardır *(2Pe. 1:9)*. Bu yüzden Petrus, Hristiyanların İsa'da kendileri için geçerli olan yeni gerçekliğe göre yaşamaları gerektiğini söylüyor. Mesih'te bağışlanmayı, aklanmayı ve ilahî tabiata hissedar olma hakkını kazandılar. Bu nedenle "çağrılmışlığınızı ve seçilmişliğinizi kökleştirmeye daha çok gayret edin" çağrısını alıyorlar *(2Pe. 1:10)*. Daha önceki gibi yaşamak, "etkisiz" ve "verimsiz" olmak için hiçbir özürleri yoktur.

"İman hakkında çok şey duyuyoruz, fakat işler hakkında daha da çok şey duymaya ihtiyacımız var. Pek çok kişi gevşek, uyumlu ve çarmıhsız bir inancı yaşayarak kendi canlarını kandırmaktadır."—Ellen G. White, *Faith and Works (İman ve İşler)*, s. 50.

Romalılar 6:11 ayetini oku. Pavlus'un buradaki sözleri, bugün okuduğumuz ayetlerde Petrus'un yazdıklarını ne şekilde yansıtmaktadır?

Bir anlamda, hem Petrus hem de Pavlus "Kendin ol" diyorlar. Biz Mesih'te, günahlarından arınmış ve ilahî tabiata hissedar olan yeni yaratıklarız. Bu sayede yaşamak üzere çağrıldığımız hayatı yaşayabiliriz. Bizim "Mesih gibi" olmamız gerekiyor, ki "Hristiyan"ın anlamı da budur.

Ne kadar "Mesih gibi"sin? Hangi konularda daha iyisini yapabilirsin?

Çadırdan Ayrılmak

"Ama bu çadırda bulunduğum sürece size hatırlatmak suretiyle sizi uyandırmayı doğru sayarım; bilirim ki, Rabbimiz İsa Mesih'in de bana belirttiği gibi, çadırımın kaldırılması yakındır" *(2Pe. 1:13, 14, CANDEMİR).*

Oscar Cullman 1956 yılında *"Immortality of the Soul or Resurrection of the Dead?: The Witness of the New Testament (Ruhun Ölümsüzlüğü mü yoksa Ölülerin Dirilişi mi?: Yeni Ahit'in Tanıklığı)"* adlı kısa bir inceleme yazdı. Diriliş kavramının ölümsüz ruh kavramıyla hiç uyuşmadığını savundu. Dahası, Yeni Ahit'in kesinlikle ölülerin dirilişi tarafında olduğunu söyledi.

Daha sonra "Hiçbir yazım daha önce böyle bir heyecan veya bu kadar şiddetli bir düşmanlık uyandırmamıştı" diye yazdı.

1. Korintliler 15:12–57 ayetlerini oku. Pavlus ölümde ne olduğunu ima ediyor?

_____

_____

Yeni Ahit'in ölüm ve diriliş hakkında söyledikleri konusundaki çalışma, birçok Yeni Ahit uzmanını Cullman'ın haklı olduğuna ikna etti. Gerçekten de, Yeni Ahit beden öldükten sonra ölümsüz ruhun yaşamaya devam etmesi fikrini değil, diriliş kavramını doğru varsayar. Örneğin, 1. Selanikliler 4:16–18 ayetlerinde, Pavlus sevdiklerini kaybedenlerin İsa'nın ikinci gelişinde ölüleri dirilteceği bilgisiyle teselli edilmesini salık veriyor. 1. Korintliler 15:12–57 ayetlerinde, Pavlus dirilişi ayrıntılı olarak tanımlıyor. Söze Hristiyan inancının İsa'nın dirilişine dayandığını belirterek başlıyor. Eğer İsa dirilmemişse, O'na iman etmek boştur. Fakat Pavlus, Mesih'in ölmüş olanların ilk örneği olarak gerçekten de ölümden dirilmiş olduğunu söylüyor. Mesih'in ölümden dirilişi, O'nda olanların hepsinin ölümden dirilişini de mümkün kılmaktadır.

Pavlus 1. Korintliler 15:35–40 ayetlerinde bedenin dirilişinden söz ediyor. Şimdiki bedenlerimizi dirilişte alacağımız bedenlerimizle karşılaştırıyor. Şu anda sahip olduğumuz beden ölecek; dirilişte alacağımız bedense asla ölmeyecek.

Özetle, Yeni Ahit ölümden söz ettiği zaman bunu ruhun ölümsüzlüğü bağlamında değil, diriliş kavramı açısından yapıyor. 2. Petrus 1:12–14 ayetlerini anlamak için arka plan bilgisi olarak bunu bilmek önemli.

Ölümün Karşısında İman

2. Petrus 1:12–15 ayetlerini oku. Petrus yakında çadırının kaldırılacağını/bedenden ayrılacağını söylerken ne demek istiyor?

İkinci Petrus 1:12–14 ayetleri mektubun sebebini ortaya koyuyor. Petrus yakında öleceğini düşünüyor, bu nedenle mektup onun son mesajını veya vasiyetini içeriyor.

Petrus'un yakında öleceğini düşündüğü,, 2. Petrus 1:13, 14 ayetlerindeki "bu çadırda bulunduğum sürece... çadırımın kaldırılması yakındır" ifadelerinden anlaşılıyor [KM, Candemir]. Petrus bedeni ölürken terk edeceği bir çadıra (tapınağa) benzetiyor. Aslında Petrus'un çadırının kaldırılmasından bahsederken bedenini kastettiği çok açık, öyle ki bazı modern çevirilerde bu ifade "bu bedende yaşadığım sürece... bedenden ayrılışımın yakın oluşunu biliyorum" *(2Pe. 1:13, 14, YÇ)* şeklinde yer alıyor. Petrus'un anlatımındaki hiçbir şey, çadırını veya bedenini "terk ettiğinde" ruhunun ayrı bir varlık olarak yaşamaya devam edeceğini ima etmiyor.

2. Petrus 1:12–15 ayetlerini tekrar oku. Petrus ölümünün yaklaştığı gerçeğiyle nasıl baş ediyor ve bu tavır bize iman hakkında ne öğretiyor?

---

2. Petrus 1:12–15 ayetleri Petrus'un sözlerine ciddiyet katıyor. Bunları hayatının çok yakında sona ereceğini bilerek yazıyor. Bunları biliyor, çünkü söylediği gibi "Rabbimiz İsa Mesih bunu bana gösterdi" [14. ayet, Cosmades]. Yine de göründüğü kadarıyla ne bir korku, ne bir endişe, ne de kötü bir önsezi var. Tersine, geride bırakacağı kişilerin iyiliğini düşünüyor. Onların "mevcut gerçeğe" sıkı sıkıya bağlı kalmalarını istiyor ve (yaşadığı sürece) onlara sadık kalmalarını öğütleyecektir.

Burada Petrus'un Rab'le ilişkisinin gerçekliğini ve derinliğini görebiliriz. Evet, o yakında ölecek, üstelik bu kolay bir ölüm de olmayacak, *(bkz. Yuhanna 21:18*; Ellen G. White, *Elçilerin İşleri*, s. 498, 499), fakat o özverili bir kaygıyla diğerlerinin iyiliğini düşünüyor. Gerçekten, Petrus öğrettiği imanı yaşayan bir adamdı.

İmanımız korkunç ölüm gerçeği ile baş etmemize nasıl yardımcı olur? Ölümün karşısında bile, İsa'nın bizim için yaptıkları sayesinde sahip olduğumuz harika umuda tutunmayı nasıl öğrenebiliriz?

EK ÇALIŞMA: Gördüğümüz üzere, Petrus yakında öleceğini biliyordu. Ayrıca (üstelik uzun zamandır) nasıl öleceğini de biliyordu. Bu, bizzat İsa'nın ona söylemiş olmasından ötürüydü. "Sana doğrusunu söyleyeyim, gençliğinde kendi kuşağını kendin bağlar, istediğin yere giderdin. Ama yaşlanınca ellerini uzatacaksın, başkası seni bağlayacak ve istemediğin yere götürecek" *(Yuhanna 21:18)*.

Ölümü nasıl oldu? "Petrus bir Yahudi ve yabancı olarak kamçılanma ve çarmıha gerilme cezasına çarptırılmıştı. Bu korkunç ölümün karşısında, elçi İsa'yı yargılandığı zaman inkâr edişindeki büyük günahını hatırladı. Bir zamanlar çarmıhı kabul etmeye son derece hazırlıksız olmasına rağmen, şimdi hayatını müjde uğruna vermeyi sevinç sayıyordu, ancak yalnızca Rabbi'ni inkâr etmiş olan kendisinin, Efendisi ile aynı şekilde ölecek olmasının taşıyamayacağı kadar büyük bir şeref olduğunu hissediyordu. Petrus o günahtan samimi bir şekilde tövbe etmişti, ve sürünün koyunlarını ve kuzularını gütmesi için kendisine verilen yüce görev ile de belli olduğu gibi, Mesih tarafından da bağışlanmıştı. Fakat kendisini hiçbir zaman affedememişti. Kederinin ve tövbesinin acısını son korkunç sahnenin ıstıraplarını düşünmek bile hafifletememişti. Cellatlarından son bir iyilik olarak, haça baş aşağı şekilde çivilenmesini rica etti. Ricası yerine getirildi, ve büyük elçi Petrus bu şekilde öldü."—Ellen G. White, *Elçilerin İşleri*, s. 499. Bu gelecek gözlerinin önünde olmasına rağmen, Petrus'un endişesi hâlâ sürünün ruhsal iyiliğiydi.

TARTIŞMA SORULARI:

❶ Petrus'un (ve diğer tüm Kutsal Kitap yazarlarının) Hristiyanların kutsal bir yaşam sürmesi gerektiğine ilişkin tüm bu yazdıklarına rağmen, neden birçoğumuz İsa'da "kendimiz" olamıyoruz?

❷ Derste 2. Petrus 1:5–7 ayetlerindeki listeyi inceleyin. Her bir madde hakkında konuşun ve kendinize sorun: Bu erdemleri nasıl daha iyi sergileriz ve bunu yapmaya çalışanlara nasıl yardımcı olabiliriz?

❸ Petrus hakkında Müjdeler'de açıklandığı kadarıyla bildiklerimizi düşünürsek, yazdıkları (daha önceki düşüşlerine rağmen) Mesih'in onda yaptığı harika işi etkili bir şekilde gösteriyor. Onun örneğinden kendimiz için nasıl bir umut ve teselli çıkarabiliriz?

❹ 2. Petrus 1:12 ayetinde Petrus "mevcut olan gerçek" hakkında yazıyor [Candemir]. Petrus'un zamanındaki "mevcut gerçek" neydi ve bizim zamanımızdaki "mevcut gerçek" nedir?

❺ Birisi "Ölülerin ölümün ötesinde olduğu ne kadar da kesin" diye yazdı. "Ölüm yaşayanların yanlarında taşıdıkları bir şey." Hristiyanlar olarak, ölümü yanımızda nasıl "taşımalıyız"?

10. DERS **27 Mayıs–2 Haziran*

Peygamberlik Sözü ve Kutsal Yazılar

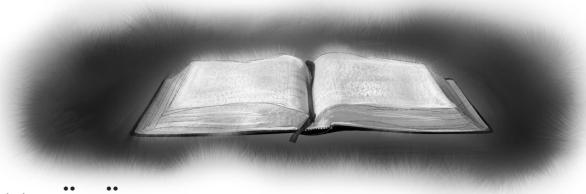

SEBT GÜNÜ

KONUYLA İLGİLİ METİNLER: *Yşa. 53:1–12; Dan. 7:13, 14; 2Pe. 1:16–20; Mat. 17:1–6; 2Ti. 3:15–17.*

HATIRLAMA METNİ: **"Ve bizde daha emin peygamberlik sözü vardır; gün ağarıncaya ve sabah yıldızı yüreklerinizde doğuncaya dek, karanlık yerde ışık veren bir lâmba gibi o söze dikkat ederek iyi edersiniz"** *(2. Petrus 1:19, CANDEMİR).*

Petrus'un mektuplarını çalışmaya devam ederken, bir nokta öne çıkmalı: Petrus'un yazdıklarından ne kadar emin ve bunların onun için ne kadar kesin olduğu. Aynı durumu Pavlus'ta da görebiliriz: her ikisi de İsa Mesih ve Çarmıh hakkında ilân ettiklerinde net ve kesin kanaate sahip.

Bu hafta inceleyeceğimiz ayetlerde Petrus'ta bu kesinliğin daha başka örneklerini göreceğiz. Hatta kendisi bize neden bu kadar emin olduğunu da söylüyor. "Uydurma masallara" *(2Pe. 1:16)*, örneğin kendi zamanlarındaki pagan inançlarını barındıran öğretilere inanmadıklarını söylüyor. Aksine, Petrus iki nedenden dolayı inandıklarından emindi.

Birincisi, "Rabbimiz İsa Mesih"e kendi gözleriyle tanıklık etmişti *(2Pe. 1:16)*. Fakat ikinci ve belki de daha önemli olan neden (çünkü neredeyse geri kalan herkes gözle tanıklık etmeyecek), "emin peygamberlik sözü"dür *(2Pe. 1:19, CANDEMİR)*. Petrus İsa'yı kesin olarak onaylamak için Kutsal Yazılar'a, özellikle de İsa'dan söz eden peygamberlik bölümlerine işaret ederek, Kutsal Kitap'a geri dönüyor. Şüphesiz, bunların bazıları İsa'nın Kendisi'yle ilgili olarak atıfta bulunduğu bölümler *(Mat. 26:54, Luka 24:27)*. Öyleyse, İsa ve Petrus Kutsal Kitap'ı bu kadar ciddiye aldığına göre, biz ne cüretle ciddiye almıyoruz?

**3 Haziran Sebt Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

Eski Ahit'te İsa

Petrus mektupları boyunca kendinden emin bir şekilde yazıyor. Ne söylediğini biliyor, çünkü ***kim*** hakkında konuştuğunu biliyor. Bunun bir nedeni, İsa'nın Eski Ahit peygamberlerinin işaret ettiği Kişi olduğunu Petrus'un bilmesidir. Petrus'un "insan olan" Söz'ü *(Yuhanna 1:14)* tanımasına yardımcı olan, Yazılı Söz'e güveniydi.

1. Petrus 1:10–12 ayetlerinde, Petrus okuyucularına İbrani Kutsal Kitabı'nı, eski zaman peygamberlerini ve onların İsa hakkında öğrettiklerini işaret ediyor. Petrus'a göre, Kutsal Ruh Eski Ahit'te İsa hakkında iki çok önemli gerçeği ortaya koydu: Mesih'in çekeceği acıları ve bunların ardından gelecek olan yücelikleri *(1Pe. 1:11)*. Bu iki temel konu tüm İbrani Kutsal Kitabı boyunca görülebilir.

Bu ayetler bir arada Eski Ahit'in İsa konusunda hangi öngörülerde bulunduğunu öğretiyor? *Mez. 22; Yşa. 53:1–12; Zek. 12:10, 13:7; Yer. 33:14, 15; Dan. 7:13, 14.*

_____

_____

_____

1. Petrus 1:10–12 ayetlerinde, Petrus okurlarına kurtuluş tarihinde çok özel bir yerde bulundukları güvencesini veriyor. Onlara eski zaman peygamberlerine açıklanandan çok daha fazlası açıklanmıştı. Peygamberler aslında kendi zamanlarına hitap etmişlerdi, fakat mesajlarının en önemli bölümleri Mesih'in gelişine dek gerçekleşmeyecekti.

Peygamberlerin öngördükleri olayların bazıları ancak Petrus'un okurlarının yaşadığı zamanda gerçekleşmişti. Bu okurlar meleklerin bile öğrenmek istediği gerçekleri "gökten gönderilen Kutsal Ruh`un gücüyle... Müjde'yi iletenler" *(1Pe. 1:12)* sayesinde duydular. Kendilerine vaaz edilen müjde sayesinde, Kurtarıcı'nın çekeceği acıların ve aşağılanmanın tabiatı ve gerçeği hakkında eski zaman peygamberlerinin bildiklerinden çok daha ayrıntılı şekilde öğrendiler. Tabi ki bizim gibi onların da "ardından gelecek yücelikler" *(1Pe. 1:11)* için beklemeleri gerekecek. Bu peygamberlik sözlerinin ilk bölümünün gerçekleşmiş olmasına bakarak, son bölümünün de gerçekleşeceğinden emin olabiliriz.

Hayatında hangi Kutsal Kitap vaatlerinin gerçekleştiğini gördün? Hangileri için hâlâ bekliyorsun, bunların senin için anlamı ne ve her şartta bunlara tutunmayı nasıl öğrenebilirsin?

Görkemin Tanıkları

2. Petrus 1:16–18 ayetlerini oku. Petrus İsa'ya olan imanı hakkında başka hangi kanıtlara sahip olduğunu söylüyor?

Peygamberlik sözünün yanı sıra, Petrus duyurduğu birçok şeye kendi gözleriyle tanıklık etmişti. Hristiyanlığın "uydurma masallar" *(2Pe. 1:16)* üzerine değil, kendisinin de tanıklık ettiği, tarihte olmuş gerçek olaylar üzerine kurulduğunu söyledi.

Müjdeler'de, İsa'nın hayatındaki ve hizmetindeki birçok önemli olayda Petrus oradaydı. Vaaz ve öğreti verilirken, mucizeler yapılırken oradaydı. İlk zamanlardaki balık mucizesinden *(Luka 5:4–6)*, İsa'yı dirilişinden sonra Celile'de görmeye kadar *(Yuhanna 21:15)*, Petrus olan olayların birçoğuna kendi gözleriyle tanıklık etmişti.

2. Petrus 1:17, 18 ayetlerinde, Petrus bizzat gördüğü olaylardan özellikle hangisine odaklanıyor? Bu olayın özel önemi neydi?

Petrus tanık olduğu özel bir olayın altını çiziyor: İsa'nın görünümünün değişmesi. İsa dua etmek üzere dağa çıkarken Petrus, Yakup ve Yuhanna'yı da yanına almıştı *(Luka 9:28)*. Orada onlarla birlikteyken gözlerinin önünde görünümü değişti. Yüzü parladı ve giysileri göz kamaştırıcı bir şekilde bembeyaz oldu *(Matta 17:2, Luka 9:29)*. Musa ile İlyas yanına geldi ve gökten gelen bir ses "Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum" *(Matta 17:5)* dedi.

Petrus İsa ile birlikte geçirdiği zamanda birçok şey görmüştü; ama bu olay bilhassa göze çarpar. Bu olay İsa'nın Allah'ın Oğlu olduğunu, yeryüzündeki zamanını Allah'ın tasarısına göre geçirdiğini ve Baba'yla çok özel bir ilişkisi olduğunu ortaya koyuyordu. Petrus gördüğü ve göreceği, "gökten gelen bu ses" *(2Pe. 1:18)* de dâhil olmak üzere birçok olay olsa da, Petrus'un bu mektupta odaklandığı bu olaydı.

Ruhsal hayatın ve imanın üzerinde derin ve kalıcı etkiler bırakan olay veya olaylar hakkında düşün. Bu olay neydi, seni nasıl etkiledi ve bugün halen senin için ne anlama geliyor? Sence bu olay seni neden etkiledi? Cevaplarını Sebt günü derste paylaş.

Yüreklerimizdeki Sabah Yıldızı

"Peygamberlerin sözleri bizim için daha büyük kesinlik kazandı. Gün ağarıp sabah yıldızı yüreklerinizde doğuncaya dek, karanlık yerde ışık saçan çıraya benzeyen bu sözlere kulak verirseniz, iyi edersiniz" *(2Pe. 1:19)***. Bu ayeti dikkatle oku. Petrus burada bugün bile bizim için çok önemli olan ne söylüyor?**

_____

_____

_____

Kutsal Kitap'ta birçok yerde gördüğümüz gibi *(Yar. 1:14, Yu. 1:5, Yşa. 5:20, Ef. 5:8)* burada da ışık ve karanlık arasında ayrım yapılıyor. Petrus'a göre, Allah'ın Sözü "karanlık" bir yerde parlayan ışık gibidir (bazıları *karanlık* sözcüğünü "murdar" veya "kirli" olarak da tercüme ediyor). İşte bu yüzden bu ışığa "kulak vermemiz" ve "gün ağarıp sabah yıldızı yüreklerimizde doğuncaya dek" onu izlememiz gerektiği hususunda bu kadar net. Biz, düşkün ve karanlık bir dünyada yaşayan düşkün varlıklarız. Bizi bu karanlıktan ışığa çıkarması için Allah'ın doğaüstü gücüne ihtiyacımız var, o ışık ise İsa'dır.

Petrus okuyucularına bir hedef gösteriyor. Bazıları "gün ağarıncaya kadar" ifadesinin İsa'nın ikinci gelişine işaret ettiğine inanıyorlar. Bu kesinlikle bizim nihaî umudumuz olsa da, "sabah yıldızı"nın yüreklerinizde doğması daha yakın ve daha kişisel bir anlam ifade ediyor. "Sabah yıldızı" İsa'ya işaret eder *(Va. 2:28, 22:16)*. Onların yüreklerinde doğması, İsa'yı tanımak, O'na tamamıyla tutunmak ve kendi hayatlarında yaşayan Mesih gerçekliğini tecrübe etmekle ilgili olmalı. İsa sadece doktrinsel bir gerçek olmamalı; O var oluşumuzun merkezi, iman ve umudumuzun kaynağı olmalı. Böylece Petrus, Allah'ın Sözü'nü çalışmakla, "sabah yıldızı" olan İsa'yla kurtarıcı bir ilişki içinde olmak arasında kesin bir bağlantı kuruyor.

Tabi ki, ışığın içimizde parlamasıyla birlikte, bunu başkalarına da yayacağız. "Tüm dünya Allah'ın gerçeğinin görkemiyle aydınlanmalı. Bu ışık tüm ülkeleri ve tüm halkları aydınlatmalı. Işığı alanlar da başkalarını aydınlatmalı. Sabah yıldızı bizim üzerimize doğdu, biz de onun ışığını karanlıkta olanların yoluna yansıtmalıyız."—Ellen G. White, *Christian Experience and Teachings of Ellen G. White (Hristiyan Tecrübesi ve Ellen G. White'ın Öğretileri)*, s. 220.

Kendi Kutsal Kitap çalışman İsa'yı daha iyi tanımana nasıl yardımcı oldu?

Peygamberlik Sözleri Kesinlik Kazandı

2. Petrus 1:19–21 ayetlerini oku. Petrus hangi peygamberlik sözlerinden bahsediyor? Kutsal Yazılar'daki *hiçbir* peygamberlik sözünün kimsenin özel yorumu olmadığını söylerken ne demek istiyor?

Petrus, Hristiyanlığın uydurma masalları dayanmadığını vurgulayarak *(2Pe. 1:16)* iki türden kanıtlar sunuyor: birincisi gözle tanıklık *(2Pe. 1:16–18)*, ikincisi daha önce kullandığı bir tez *(1Pe. 1:10–12)* olan Kutsal Yazılar'daki peygamberlik sözleri *(2Pe. 1:19–21)*.

Petrus ayrıca "Kutsal Yazılar'daki hiçbir peygamberlik sözü kimsenin özel yorumu değildir" ifadesini kullanıyor *(2Pe. 1:20)*. Petrus bunu söylerken Kutsal Yazılar'ı kendi başımıza çalışmamızı yasaklamıyor. Bu, 1. Petrus 1:13 ayetinde "fikrinizin belini kuşatın" *(KM, Candemir)* ya da başka bir ifadeyle "zihinlerinizi eyleme hazırlayın" *(KK)* diyen kişinin düşüncelerine fazlasıyla aykırı olurdu. Eski zaman peygamberlerini kendilerine verilen peygamberlik sözlerinin anlamını dikkatle inceledikleri ve araştırdıkları için öven kişinin söyleyeceği bir söz de olmazdı *(1Pe. 1:10)*.

Öyleyse Petrus ne demek istedi? Yeni Ahit kilisesi birlikte gelişti ve birlikte öğrendi. Hristiyanlar daha büyük bir bedenin parçasıydılar *(1Ko. 12:12–14)*. Petrus burada imanlılar topluluğundan kaynaklanan her türlü ruhsal bilgilerin reddedildiği bir çalışmaya karşı uyarıda bulunuyordu. Başkalarıyla iletişim kurarsak, topluluk olarak büyüyebiliriz. Ruh toplulukla ve topluluğun içindeki bireylerle çalışır. Böylece kavrayışlar paylaşılabilir, arıtılabilir ve derinleştirilebilir. Fakat başkalarının katkılarını reddederek yalnız çalışan kişinin yanlış yorumlamalara varması muhtemeldir, bilhassa da peygamberlik sözleri gibi konularda.

Sonraki ayetlerde Petrus'un bu gözlemi yapması için iyi bir sebep görüyoruz. Aralarında sahte peygamberler ve sahte öğretmenler bulunan Hristiyanlara yazıyor *(2Pe. 2:1)*. Petrus onlara Kutsal Yazılar üzerine yorumlarını bir bütün olarak kilisenin yönlendirişine sunmalarını tavsiye ediyor. Ruh tarafından yönlendirilen imanlı topluluğunun nasihatini dinlemeyi reddeden ne kadar çok kişi bağnazlığa ve yanılgıya sapmıştır? Bu o zamanlarda da tehlikeliydi, bugün de öyle.

Genel kilisenin öğüdüne ve tavsiyesine açık olmak neden çok önemli? Aynı zamanda, başkalarına uymakta ne kadar ileri gidebiliriz, sınırlar nedir?

Hayatlarımızdaki Söz

Gördüğümüz gibi, Petrus Kutsal Yazılar'a büyük önem verdi. İkinci Petrus 1:19–21 ayetleri Kutsal Kitap'ın Hristiyan yaşamımız açısından öneminin ve ilahî esin kaynaklı oluşunun güçlü bir tasdikidir. 2. Petrus 1:21 ayetinde, Petrus'un demek istediği çok açık. Kutsal Kitap diğer kitaplar gibi insan isteğinin ve insan tasarısının ürünü değildir. Kutsal Ruh'un gücünün "Allah'ın kutsal adamları" aracılığıyla çalışması sonucu üretilen bir kitaptır.

2. Timoteos 3:15–17 ayetlerini oku. Bu ayetler Kutsal Yazılar'ın hayatlarımızdaki rolünü anlamamıza nasıl yardımcı olurlar? 2. Petrus 1:19–21 ayetindeki gerçeği nasıl pekiştiriyorlar?

Pavlus Timoteos'u kendisini ve kiliseyi bekleyen tehlikelere karşı uyardıktan sonra, Kutsal Yazılar'ın önemini kısaca özetliyor. "Kutsal Yazılar'ın tümü Tanrı esinlemesidir ve öğretmek, azarlamak, yola getirmek, doğruluk konusunda eğitmek için yararlıdır" *(2Ti. 3:16)*.

Bu üç konuya bir bakalım.

Doktrin: Doktrinler kilisenin öğretileridir. Allah'ın Sözü'nde önem verilen çeşitli Kutsal Kitap konuları hakkında topluluğun inançlarını ifade eder. İdeal olarak, her doktrin Mesih merkezli olmalı ve bize "Tanrı'nın yetkin isteği"ne uygun bir şekilde nasıl yaşayacağımız konusunda bir şey öğretmeli *(Rom. 12:2)*.

Rehberlik: Pavlus Timoteos'a Kutsal Yazılar'ın "azarlamak, yola getirmek, doğruluk konusunda eğitmek için yararlı" olduğunu söylüyor *(2Ti. 3:16)*. Petrus da Kutsal Yazılar'daki peygamberlik sözlerini karanlık yerde ışık saçan çıraya benzetirken aynı noktaya değiniyor *(2Pe. 1:19)*. Başka bir deyişle, Kutsal Yazılar nasıl yaşamamız gerektiği ve neyin doğru neyin yanlış davranış olduğu konusunda rehberlik sağlar. Kutsal Ruh tarafından esinlenen Kutsal Yazılar, Allah'ın isteğinin açıklamasından başka bir şey değildir.

"Bilge kılıp kurtuluşa kavuşturacak": Pavlus, Kutsal Yazılar'ın bizi "bilge kılıp kurtuluşa kavuşturacağını" *(2Ti. 3:15)* söylerken, Kutsal Yazılar'ın bize İsa'yı gösterdiğine dikkat çekiyor. Kurtuluş, İsa'nın günahlarımıza karşılık olarak öldüğü inancı üzerine inşa edilir.

Öğreti, ahlaki rehberlik, kurtuluş bilgisi: tabi ki bunları içeren Allah'ın Sözü "gün ağarıp sabah yıldızı yüreklerinizde doğuncaya dek, karanlık yerde ışık saçan çıraya" benzer *(2Pe. 1:19)*.

EK ÇALIŞMA: "Mantık sahibi her insanın öncelikli ve en yüce görevi Kutsal Yazılar'dan gerçeği öğrenmek, sonra da ışıkta yürüyerek başkalarını da kendisini örnek almaya teşvik etmek olmalıdır. Kutsal Kitap'ı her gün gayretle çalışmalı, her düşünceyi tartarak metinleri birbiriyle karşılaştırmalıyız. Fikirlerimizi ilahî yardım ile kendimiz biçimlendirmeliyiz, çünkü Allah'ın önünde kendimiz için hesap vereceğiz.

"Kutsal Kitap'ta en açık bir şekilde bildirilen gerçekler, büyük bilgeliğe sahip oldukları iddiası ile, Kutsal Yazılar'ın kullanılan dilden anlaşılmayan mistik, gizli ve ruhsal bir anlamı olduğunu öğreten eğitimli kişiler tarafından şüphede ve karanlıkta bırakılmıştır. Bu kişiler sahte öğretmenlerdir. İsa böyle bir gruba şunları söylemiştir: 'Ne Kutsal Yazılar'ı ne de Tanrı'nın gücünü biliyorsunuz.' Markos 12:24. Kutsal Kitap'ın dili, simgesel bir dil veya mecaz kullanılmadıkça, belirgin olan anlamına göre açıklanmalıdır. Mesih şu sözü vermiştir: 'Eğer bir kimse Tanrı'nın isteğini yerine getirmek istiyorsa, bu öğretinin Tanrı'dan mı olduğunu... bilecektir.' Yuhanna 7:17. İnsanlar Kutsal Kitap'ı düz anlamıyla kabul etselerdi, onları yanlış yönlendirecek ve kafalarını karıştıracak sahte öğretmenler olmasaydı, melekleri sevindirecek ve şu anda yanılgı içinde kaybolmuş olan binlerce kişiyi Mesih'in sürüsüne getirecek olan bir çalışma başarılırdı."—Ellen G. White, *Büyük Mücadele*, s. 598, 599 [Sevginin Zaferi, s. 96].

TARTIŞMA SORULARI:

❶ Kutsal Yazılar konusunda doğru bir anlayışa ulaşmak için gerekli olan diğer önemli ilkeler nelerdir?

❷ Martin Luther "Kutsal Yazı kendi kendisinin ışığıdır" yazdı. Bununla, Kutsal Kitap'ta temelde yatan bir birlik olduğunu ve bir bölümün diğer bölümleri anlayabilmek amacıyla kullanılabileceğini kastediyordu. Bu ilkeye örnek olarak neleri gösterebilirsin?

❸ Derste, kendi Hristiyan yaşamını önemli derecede etkileyen olay veya olaylar hakkındaki Pazartesi gününün sorusuna cevabını değerlendir. Varsa, olayların ortak noktası neydi? Birbirinizin tecrübelerinden neler öğrenebilirisiniz?

❹ Biri sana Kutsal Kitap çalışmanın Rab'le yürüyüşünü nasıl daha samimi bir hale getirebileceğini sorsaydı, cevabın ne olurdu? Rab İsa Mesih'i tanımak için O'nun Yazılı Sözü'nü çalışma tecrübenden hangi ilkeleri öğrendin?

11. DERS **3-9 Haziran*

Sahte Öğretmenler

SEBT GÜNÜ

KONUYLA İLGİLİ METİNLER: *2Pe. 2:1–22, Yu. 8:34–36, Mat. 12:43–45, Yah. 4–19, Yar. 18:16–33.*

HATIRLAMA METNİ: **"Onlara özgürlük vaat ederler, oysa kendileri yozlaşmışlığın kölesidirler. Çünkü insan neye yenilirse onun kölesi olur"** *(2. Petrus 2:19).*

Petrus ilk mektubunda, pastörlere özgü bir kaygıyla, okuyucularını zulmün tehlikelerine karşı cesaretlendirmeye çalıştı. Ne tür bir zulümden bahsettiğini tam olarak bilmesek de, pagan Roma İmparatorluğu "Hristiyan" denilen insanların gelişen hareketini ortadan kaldırmaya çalışırken kilisenin korkunç denemelerle karşılaşacak olduğunu biliyoruz.

Fakat Şeytan iki taraftan saldırı başlattı. Muhakkak, dışarıdan gelen zulüm (yani kaba kuvvet ve zorbalık) çok güçlü bir araçtı. Fakat kilise, belki de dışarıdan gelen zulümden daha tehlikeli olan, başka bir tehditle karşı karşıyaydı. Bu tehdit içeridendi. Tıpkı Yahudi ulusunun geçmişte sahte peygamberlerle uğraşmak zorunda kaldığı gibi, Petrus'un zamanındaki İsa'nın takipçileri de kiliseye "gizlice yıkıcı öğretiler sokacak" olan *(2Pe. 2:1)* sahte öğretmenlerle uğraşmak zorunda kaldılar. Daha da kötüsü, Petrus birçoklarının bu "mahvedici yolları" izleyeceğine dair uyardı *(2Pe. 2:2, Candemir)*.

Petrus'un hakkında uyarıda bulunduğu bu öğretilerin bazıları nelerdi? Petrus bunlara nasıl tepki verdi ve bugün biz de içerden gelen tehditlerle karşı karşıya kaldığımızda onun uyarılarından kendimiz için hangi dersleri çıkarabiliriz?

**10 Haziran Sebt Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

Sahte Peygamberler ve Öğretmenler

Bazen ilk kiliseyi mükemmelleştirmek, ilk İsa imanlılarının büyük bir barış ve uyum içinde oldukları bir zaman olarak düşünmek kolayımıza gelebilir.

Bu hata olurdu. İsa zamanında bile kilise zorluklarla karşılaştı, bunlar sıklıkla içeriden kaynaklanıyordu (Yahuda'yı düşünün). Yeni Ahit mektuplarının da gösterdiği gibi, sorunların çoğu aralarındaki sahte öğretilerden kaynaklanıyordu. İlk kilise sadece dışarıdan gelen zulümle değil, kendi içinden kaynaklanan sorunlarla da mücadele etti. Bu mektupta Petrus bu dâhilî zorluklardan bazılarına değiniyor. Bunlar nelerdir? "Ama İsrail halkı arasında sahte peygamberler vardı; tıpkı sizin de aranızda yanlış öğreti yayanlar olacağı gibi. Bunlar kendilerini satın alan Efendi'yi bile yadsıyarak gizlice aranıza yıkıcı öğretiler sokacaklar. Böyleleri kendi başlarına ani bir yıkım getirecek. Birçokları da onların sefahatine kapılacak. Onların yüzünden gerçeğin yoluna sövülecek. Açgözlülüklerinden ötürü uydurma sözlerle sizi sömürecekler. Onlar için çoktan beri verilmiş olan yargı gecikmez. Onları bekleyen yıkım da uyuklamaz" *(2Pe. 2:1–3)*. Kardeşlerin büyük bir barış ve dâhilî uyum içinde olduğu bir zamanmış gibi görünmüyor, değil mi?

2. Petrus 2:1–3, 10–22 ayetlerini oku. Petrus burada neye karşı uyarıyor? Kiliselerde teşvik edilen bazı sahte öğretiler nelerdi?

_____

_____

_____

İkinci Petrus 2:1 ayeti büyük ihtimalle Rabb'in Petrus'a bu mektubu yazmayı ilham etmesinin nedenini açıklıyor. Onları geçmişte sahte peygamberler olduğu gibi gelecekte de sahte öğretmenler olacağına dair uyarıyordu. Petrus bu öğretmenlere karşı "yıkıcı öğretiler"den *(2Pe. 2:1)* tedbirsiz olanları tutsaklığa götürmeye kadar *(2Pe. 1:19)* birçok suçlama yöneltiyor ve diğer pek çok yanılgıları da sayıyor. Yazdıklarından anladığımız kadarıyla bunlar gerçekten de tehlikeli öğretilerdi, bu da Petrus'un onlara neden bu kadar sert bir şekilde tepki gösterdiğini açıklıyor. Petrus'un doktrinin önemli olmadığına dair hiçbir düşüncesi yoktu.

Petrus'un bu sahte öğretilere ne kadar sert bir tepki verdiğine bakın. Bu, gerçeğin ne kadar önemli olduğu hakkında bize ne demeli? Kendimizi kiliseye yanlış öğreti getirme girişimlerinden nasıl koruyabiliriz?

Mesih'te Özgürlük mü?

"Çünkü yanlış yolda yürüyenlerden henüz kurtulanları, boş ve kurumlu sözler söyleyerek benliğin tutkularıyla, sefahatle ayartırlar" ***(2Pe. 2:18)*****. Petrus bu ayette neye karşı uyarıyor? 2. Petrus 2:19 ayetinde kaygısını açıklamaya yardımcı olan ne söylüyor? 19. ayetteki "özgürlük" sözcüğünün önemi nedir?**

Petrus okuyucularını sahte öğretmenlerin tehlikelerine karşı en güçlü ifadelerle uyarıyordu. 2. Petrus 2:18–21 ayetlerinde, bu sahte öğretmenlerin özgürlük vaat ederken aslında insanları köleliliğe yönlendireceğine dair uyardı.

Müjdenin bütünüyle çarpıtılmış hali! Mesih'te özgürlük, günahın köleliğinden özgür olmak anlamına gelmeli *(Rom. 6:4–6)*. Petrus'un uyardığı hata, kişiyi günahın esaretinde bırakan her türlü Mesih'te özgürlük anlayışıdır. Bilginler Petrus'un burada bahsettiği sapkınlığın tam olarak ne olduğunu tartışsa da, konu günah konusunun bütünüyle ve kişinin günaha köle olmasıyla açıkça bağlantılı.

Yuhanna 8:34-36 ayetlerini oku. Mesih'in buradaki sözleri Petrus'un söylediğini anlamamıza nasıl yardımcı oluyor?

Bu sahte öğretmenlerin öğrettikleri her neyse, kurbanlarını (Rab İsa'yı daha yeni bulmuş olan insanları) eski günahkâr yaşamlarına geri yönlendiriyorlardı. Paklık ve kutsallık ihtiyacını önemsizleştiren, daha yeni kurtulmuş oldukları dünyanın "yozlaşmışlığına" *(2Pe. 2:19)* tekrar düşmelerine neden olan bir tür ucuz lütuf müjdesini tasavvur edebiliriz. Petrus'un bu öğretilere karşı bu kadar keskin ve güçlü bir şekilde konuşmasına ve bu öğretileri izlemenin sonuçları hakkında uyarmasına şaşmamalı.

Mesih'te özgürlükten ne anlıyorsun? Mesih seni neyden özgür kıldı?

Köpek Kendi Kusmuğuna Döner

2. Petrus 2:17–22 ve Matta 12:43–45 ayetlerini oku. Hristiyanlığa dönmüş birisinin tekrar eski yaşam biçimine dönmesinin tehlikeleri nelerdir?

Petrus sahte öğretmenler tarafından ayartılarak eski günahlarına döndürülenlerin sonu hakkında bilhassa kaygılıydı (2Pe. 2:18). Sahte öğretmenler özgürlük vaat eder, fakat Petrus'un da işaret ettiği gibi, onların vaat ettikleri özgürlük İsa'nın Kendisini izleyenlere vaat ettiği özgürlükten bütünüyle farklı bir özgürlüktür.

Petrus'un verdiği güçlü uyarıya bakın. "Doğruluk yolunu bilip de" *(2Pe. 2:21)* kendi eski yollarına dönmelerindense, onu hiç bilmemeleri daha iyi olurdu.

Tabi ki bu onların durumunun umutsuz olduğu anlamına gelmez. Hepimiz Rabb'in yolundan ayrılıp tekrar geri gelenlerin hikâyelerini biliyoruz. Ayrıca bunu yaptıklarında Rabb'in çok mutlu olduğunu ve onları geri kabul etmekten memnuniyet duyduğunu da biliyoruz. *(Bkz. Luka 15:11–32.)* Bu yalnızca Rab'den uzaklaşmanın çok tehlikeli bir yol olduğu anlamına geliyor, aynı zamanda hoş da değil. Köpeğin kendi kusmuğuna dönmesi benzetmesi bunu kaba ve sert bir şekilde tanımlıyor, ancak Petrus bu tasvirle fikrini anlatıyor.

Belki de 2. Petrus 2:20 ayetinde İsa'nın sözlerinin yansıması kasıtlıdır *(bkz. Matta 12:45, Luka 11:26)*. İsa kötü ruhtan kurtulmuş bir adama ilişkin benzetme anlatır. Ruh kendi evi olmadan amaçsızca dolanır ve "çıktığım eve, kendi evime döneyim" der *(Matta 12:44)*. Gelir ve onu boş ve düzeltilmiş bulur. Sonra gider ve yanında kendisinden daha kötü birkaç ruh daha getirir. İsa'nın dediği gibi, "o kişinin son durumu ilkinden beter olur" *(Matta 12:45)*. İsa'nın tasvir ettiği ve Petrus'un tanımladığı tehlike gerçektir. Yeni imanlı daha önce hayatına hâkim olan şeyleri Ruh'a ait şeylerle değiştirdiğinden emin olmalıdır. Eski dünyevî faaliyetlerin yerini kiliseye katılım ve yeni imanı paylaşma almazsa, kişinin eski yollarına dönmesi çok kolay olur.

Kilise ailesi olarak tüm üyelerimizi, özellikle de yenileri, daha iyi yetiştirebileceğimiz ve öğrenciler yapabileceğimiz yollar nelerdir?

Petrus ve Yahuda

Birçok kişi Yahuda 4–19 ayetlerinin 2. Petrus 2:1–3:7 ayetlerindeki mesajı büyük ölçüde tekrarladığını fark etti. Kutsal Yazılar bir mesajı tekrarladığında, Allah'ın önemli bir bildiri iletmek istediğinin bilincinde olmalıyız. Bu benzer bölümlerde, Petrus ve Yahuda bizi önemli bir gerçekten haberdar etmek için büyük çaba harcıyorlar: Kötülerin kaderi Allah'ın denetimindedir. Hem Petrus hem de Yahuda Allah'ın kötülüğü yakından izlediği konusunda bize kesin güvence veriyor. İster günahkâr insanlık, ister düşmüş melekler olsun, Allah onların yaptıkları kötülükleri özel bir şekilde dikkate almış ve yargı günü için cezalarını hazırlamıştır *(2Pe. 2:9, 17; Yah. 6)*.

2. Petrus 2:1–3:7 ve Yahuda 4–19 ayetlerini oku. Petrus ve Yahuda Allah'ın günahla mücadelede ciddi olması gerçeğini vurgulamak için Allah'ın intikamının hangi eski örneklerini veriyorlar?

Petrus ve Yahuda Allah'ın geçmişteki intikam örneklerinden üçünü yazıyorlar. Bunlar, tufan yoluyla eski dünyanın yıkılışını, Sodom ile Gomora'nın kül oluşunu ve meleklerin yok edilmek üzere zincire vurulmasını içeriyor *(2Pe. 2:4–6; 3:7; Yahuda 6, 7)*. Tüm bu bölümler ayrılamaz bir katiyetle birbiriyle bağlantılıdır. Kutsal Yazılar Allah'ın merhametinden ve lütfundan çok fazla bahsetse de, günahın nihaî yok edilişinde Allah'ın adaleti de önemli bir rol oynar.

Böylesine sert bir cezaya sebep olan günahlar nelerdi? Bunlar, yıkıcı sapkınlıkları içeri sokmayı; otoriteyi küçümsemeyi; kendilerini yenen şeye köle olmayı; Allah'ın lütfunu saptırarak ahlâksızlık yapma iznine dönüştürmeyi; tek Hükümdar ve Rab olarak İsa Mesih'i reddetmeyi; kendi bedenlerini kirletmeyi; boş ve kurumlu sözler söylemeyi ve küfürbaz olmayı içeriyor *(2Pe. 2:1, 10, 19, Yah. 4, Yah. 8, 2Pe. 2:18, Yah. 10)*.

İlginçtir ki, bu tanımlamalar şiddet hareketlerini ve genellikle bizi öfkelendiren diğer mezalimleri içermiyor. Aksine, bir ortak yanı bulunan ve daha az göze çarpan günahları tanımlıyorlar. Bunlar bazen kilise topluluğunda mazur görülen günahlardır. Bu gerçek kilisede büyük bir içten tövbe ve yeniden yapılanma ihtiyacı için bizi uyandırmalı.

2. Petrus 2:12 ve Yahuda 10 ayetlerini oku. Petrus ve Yahuda burada içgüdülerinin yönetimi altında, "akıldan yoksun" *(2Pe. 2:12, Yah. 10)* **hayvanlar seviyesine düşmüş, yok oluşa giden kişileri tarif ediyorlar. Bu tanımlama Allah'ın insanlığı başlangıçta nasıl yarattığıyla nasıl benzeşiyor ve bunun senin hayatında olmasını nasıl engelleyebilirsin?**

Daha Fazla Eski Ahit Dersi

2. Petrus 2:6-16 ayetlerini oku. Petrus kötülüğün neye yönlendireceğine ilişkin uyarıda bulunurken başka hangi örnekleri kullanıyor?

Kutsal Kitap'ta Sodom'dan ayrıntılı olarak ilk bahsedilen yer Yaratılış 13:12, 13 ayetleridir. Lut ve İbrahim "mali" sebeplerden dolayı ayrılmaya karar verdiler. Lut Ürdün vadisini seçti ve "Sodom'a yakın bir yere çadır kurdu" *(Yar. 13:12)*. Kutsal Kitap bundan sonra "Sodom halkı çok kötüydü, Rabb'e karşı büyük günah işliyordu" diyor *(Yar. 13:13)*. Daha sonra, Allah İbrahim'i Sodom'u yok edeceği konusunda uyarırken, İbrahim orada 10 doğru adam varsa orayı yok etmemesi konusunda Allah'la pazarlık yaptı *(Yar. 18:16–33)*. Lut'u ziyaret eden habercilere yapılanlar, orada 10 doğru kişi bile bulunmasının imkânsızlığını fazlasıyla ortaya koydu. Şehir haklı olarak yok edildi; sadece Lut ile iki kızı kaçtı *(Yar. 19:12–25)*.

Petrus bu hikâyeden iki ders çıkarıyor. İlk olarak, bu iki şehir tanrısızların başına gelecek ceza için bir örnek oluşturuyor (2Pe. 2:6). İkincisi, Rabb'in doğruları denemeden nasıl kurtaracağını bildiğini gösteriyor *(2Pe. 2:7–9)*. Petrus bundan sonra Sodom ve Gomora'da yok edilenlerin ayırıcı niteliklerine dikkati çekiyor: benliğin yozlaşmış tutkuları ardından giderler, yetkiyi küçümserler, dikbaşlı ve küstahtırlar ve meleklere küfretmekten çekinmezler *(2Pe. 2:10, 11)*. Bu nitelikler Petrus'un sahte öğretmenleri ve takipçilerini tarifiyle benzerlikler gösteriyor.

Balam'ın hikâyesi Çölde Sayım 22:1–24:25 ayetlerinde yer alıyor. Moav kralı Balak tarafından İsrailleri lanetlemek üzere tutulmuştu. Başlangıçta isteksizdi, fakat sonuçta büyük bir miktar para karşılığında görevi üstlenmeye ikna edildi *(Say. 22:7–21)*. Yolda giderken "RABB'in bir meleği" ile karşılaştı ve ölümden ancak eşeğinin geri dönmesi sayesinde kurtuldu. Balam eşeğini dövdü ve yanlışını ancak gözleri açılınca fark etti, böylece kendisi de "RABB'in meleğini" gördü *(Say. 22:22–35)*. Sonunda Balam İsrail'i bereketledi *(Say. 23:4–24:24)*. Petrus Balam'ı fuhuşla ve açgözlülükle ayartılanlar için bir örnek olarak kullandı *(2Pe. 2:14, 15)*. Böyle insanlar Balam gibidirler. Takip etmeleri gereken yolu terk ettiler.

Hem Kutsal Kitap'ta hem de Ellen G. White'ın yazılarında bize verilenler hakkında düşün. Dolayısıyla, Yedinci Gün Adventistleri olarak uyarılmadığımızı neden söyleyemeyiz?

EK ÇALIŞMA: Hristiyanların "Mesih'te özgürlük" hakkında konuştuklarını sıkça duyarız. Tabi ki bu geçerli bir kavram. Mesih'in bizim için yaptıkları nedeniyle yasanın mahkûmiyetinden özgür olmak ve kurtuluş güvencesine sahip olmak, gerçekten de özgür olmak demektir. Martin Luther'in hikayesi ve lütfu anlamasından önce acısını çektiği esaret, bu özgürlüğün ne anlamına gelebileceğinin harika bir örneğidir. Fakat Petrus'ta gördüğümüz üzere, bu harika gerçek çarpıtılabilir. "Kurtuluş için bütünüyle Mesih'e bağımlı olduğumuz harika gerçeği, varsayım yanılgısına yakın durur. Mesih'te özgürlük binlerce kişi tarafından yasasızlıkla karıştırılmıştır; Mesih bizi yasanın mahkûmiyetinden kurtarmak amacıyla geldiği için de, birçokları yasanın kendisinin hükmünün kalmadığını ve yasayı tutanların lütfu kaybettiklerini bildiriyorlar. Böylece, gerçek ve yanlış çok yakın durduğundan, Kutsal Ruh tarafından yönlendirilmeyen zihinler yanlışı kabul etmeye yönlendirilecekler ve bunu yaparak kendilerini Şeytan'ın aldatmacalarının gücüne teslim edecekler. Şeytan, insanların gerçek yerine yanılgıyı almalarını sağlayarak, Protestan dünyasının kendisine bağlılığını gerçekleştirmeye çalışmaktadır."—Ellen G. White, *Christ Triumphant (Zaferli Mesih)*, s. 324.

TARTIŞMA SORULARI:

❶ 2. Petrus 2:19 ayeti ve Petrus'un yanlış öğretinin sonuçları hakkında söylediği diğer şeyler üzerine odaklan. İnandığımız önemli gerçekleri kendi başımıza öğrendiğimizden neden emin olmalıyız? Neye inanmamız gerektiği konusunda hepimizin hemfikir olması ne kadar önemli? Diğer imanlı kardeşlerimizin düşündüklerinden farklı fikirler düşünmek ne zaman "tehlikeli" hale gelir?

❷ Petrus'un yargı ve ceza konusu hakkında söylediği bazı güçlü ifadelere bak: "kendi başlarına ani bir yıkım getirecek" *(2Pe. 2:1)***; "hayvanlar gibi onlar da yıkıma uğrayacaklar"** *(2Pe. 2:12)***; "haksızlık yapanları yargı gününde cezalandırmak üzere saklamayı"** *(2Pe. 2:9, Cosmades)***; "onları bekleyen yıkım da uyuklamaz"** *(2Pe. 2:3)***. Bu ayetler bize sadece yargı gerçeği hakkında değil, ayrıca Allah'ın Kendi halkını yanlışa sürükleyenleri nasıl şiddetle mahkûm ettiği hakkında ne demeli?**

❸ "Mesih'te özgürlük"ten bahsedenlerin bunu genelde yasa bağlamında değil (bazıları tamamı konusunda yapsa da) yalnızca dördüncü emir olan Sebt emri bağlamında yapmaları sence ne anlama geliyor? Bu tez, "Mesih'te özgürlük" fikrinin çarpıtılabileceği başka bir yolu görmemize nasıl yardımcı olur?

12. DERS **10–16 Haziran*

Rabb'in Günü

SEBT GÜNÜ

KONUYLA İLGİLİ METİNLER: *2Pe. 3:1, 2; Yu. 21:15–17; 2Pe. 3:3–13; Mez. 90:4; Mat. 24:43–51; 2Pe. 3:14–18.*

HATIRLAMA METNİ: **"Her şey böylece yok olacağına göre, sizin nasıl kişiler olmanız gerekir?.. kutsallık içinde yaşamalı, Tanrı yolunu izlemelisiniz"** *(2Pe. 3:11).*

Geçmiş çağlarda Allah'a inanmayanlar güvenilmez kişiler, hatta potansiyel tehlike olarak görülürdü. Neden? Fikir basitti: Allah'a inanmıyorlarsa, yaptıkları işler için gelecekte O'nun önünde hesap verecekleri bir yargıya da inanmıyorlardı. Bu teşvik olmadığında, insanlar yanlış yapmaya daha fazla eğilimli olacaklardı.

Bu tür düşünceler bugün demode (ve "siyaseten yanlış") olsa da, bunun arkasındaki mantık ve neden inkâr edilemez. Tabi ki birçok insanın doğruyu yapmak için gelecekteki yargıdan korkmasına gerek yok. Fakat aynı zamanda Allah'a hesap verme beklentisi insanı doğru davranışlara sevk etmeye kesinlikle yardımcı olabilir.

Gördüğümüz üzere Petrus kötülük yapanların Allah'ın huzurunda uğrayacakları yargı hakkında uyarıda bulunmaktan korkmuyordu, zira Kutsal Kitap böyle bir yargının geleceği konusunda açık. Bu bağlamda, Petrus son günlerden, İsa'nın ikinci gelişinden ve "maddesel öğelerin şiddetli ateşte eriyip gideceği" andan açık bir şekilde bahsediyor *(2Pe. 3:10)*. Petrus hepimizin günahkâr olduğunu biliyordu ve önümüzde böyle bir beklenti olduğu için soruyor: "Kutsal yaşayışta ve Allah'a adanmışlıkta sizin ne tür kişiler olmanız gerekir?" *(2Pe. 3:11, CANDEMİR)*.

**17 Haziran Sebt Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

Yetki Silsilesi

Petrus kilisenin karşılaşacağı tehlikeli öğretilerin türü hakkında okuyucularını uyardı. Özgürlük vaat ettikleri halde insanları Mesih'te vaat edilen özgürlüğün aksine günahın köleliğine geri sürükleyecek kişilerden sakınmalarını söyledi.

Maalesef bu, kilisenin karşılaşacağı tek sahte öğreti değildi. Başka bir tehlikeli öğreti gelecekti. Fakat Petrus bu özel uyarıya geçmeden önce, başka bir şeyi öncelikle söylüyor.

"Sevgili kardeşler, şimdi bu benim size yazdığım ikinci mektuptur. Her iki mektubumda da bu konuları anımsatarak temiz düşüncelerinizi uyandırmaya çalıştım. Öyle ki, kutsal peygamberlerin çok önceden söylediği sözleri ve Kurtarıcımız Rabb'in elçileriniz aracılığıyla verdiği buyruğu anımsayasınız" *(2Pe. 3:1, 2).* **Petrus burada yazdıklarına okuyucularının neden kulak vermeleri gerektiğine ilişkin hangi hususu vurguluyor?** *Ayrıca bkz. Yuhanna 21:15–17.*

_____

_____

_____

2. Petrus 3:1, 2 ayetlerinde, Petrus okurlarına daha önce "kutsal peygamberler" aracılığıyla gelen ilham edilmiş sözleri hatırlatıyor. Böylece onları tekrar Kutsal Kitap'a, yani Eski Ahit'e yönlendiriyordu. Onlara kendilerinde "emin peygamberlik sözü" bulunduğunu hatırlatıyordu *(2Pe. 1:19, CANDEMİR)*. İnançlarının Allah'ın Sözü üzerine kurulu olduğunu açıkça belirtmek istiyordu. Yeni Ahit'teki hiçbir şey, Eski Ahit'in artık geçerli olmadığı veya daha az önemli olduğu fikrini doğrulamaz. Aksine, Yeni Ahit'in geçerliliğini tesis eden ve Petrus'un İsa hakkındaki iddialarını doğrulayan, Eski Ahit'in tanıklığıdır.

Fakat dahası da var. Petrus bundan sonra Eski Ahit'in "kutsal peygamberleri"nden, "Rab ve Kurtarıcı'nın biz resulleri"nden (2. ayet, *CANDEMİR*) biri olarak kendi yetkisine kadar, açık bir silsile olduğunu ortaya koyuyor. Yaptığı işi yapması için Rab'den çağrı aldığından emindi. Böylesi bir inançla ve kesinlikle konuşmasına şaşmamalı. Mesajının kaynağını biliyordu.

Hayatlarımızdaki nihaî yetki kaynağı neden kültür, kendi kanaatimiz veya mantığımız değil de Allah'ın Sözü olmalıdır? (Sonuçta, Yedinci Gün Sebti'ni Allah'ın Sözü dışında bir sebepten dolayı ne diye tutacaktık ki?)

Alaycılar

Petrus, okuyucularına "kutsal peygamberlerin çok önceden söylediği sözleri ve Kurtarıcımız Rabb'in elçileriniz aracılığıyla verdiği buyruğu" *(2Pe. 3:2)* anımsatmaya çalıştıktan sonra, özel uyarısına geçiyor. Belki de bu öğretinin ne kadar tehlikeli olabileceğini bildiği için, hangi yetkiyle yazdığını bunun üzerine işlemek istemiştir.

2. Petrus 3:3, 4 ayetlerini oku. Mesih'in dönüşünden şüphede olanlar hangi iddiaları ileri sürecekler?

_____

_____

Sahte özgürlüğü teşvik edenlerle İkinci Geliş hakkında şüphelerini ifade edenler arasında önemli bir benzerlik bulunmaktadır. İlk grup "benliğin yozlaşmış tutkuları ardından" *(2Pe. 2:10)* yürürken, Mesih'in dönüşünü inkar edenler "kendi tutkularının ardından" gidiyorlardı *(2Pe. 3:3)*.

(Günahlı arzuların yanlış öğretilere sürüklemesi tesadüf olamaz, değil mi?)

Alaycıların "Rabb'in gelişiyle ilgili vaat ne oldu?" *(2Pe. 3:4)* şeklindeki iğneli soruyu soracaklarına ilişkin uyarıyor. Bunu yaparak, Hristiyanların İsa'nın bu dünyaya yakında geri döneceğine dair uzun zamandır sahip oldukları inancı sorgulayacaklar. Sonuçta, özellikle Petrus son günlerden söz ettiği için, bu alaycılar birçok Hristiyanın öldüğüne ve her şeyin gerçekten de her zaman olduğu gibi devam ettiğine dair reddedilemez hakikati öne sürecekler.

Yüzeysel olarak bu mantıksız bir soru değil. Ellen G. White, kutsal adam Hanok'un dahi "doğru insanlarla kötü insanların birlikte toprağa döndüğünü ve bunun onların sonu olduğunu" gördüğünü ve bundan dolayı kederlendiğini yazdı (*Patriarchs and Prophets*, s. 85 [Geçmişten Sonsuzluğa s. 40]). Tufandan önce yaşamış olan Hanok bile bu sorunla boğuştuysa, ondan binlerce yıl sonra, hatta "son günler"de yaşayanlar ne kadar daha çok boğuşacaklardır?

Peki ya bugün yaşayan biz Yedinci Gün Adventistleri'ne ne demeli? Başlı başına adımız bile Mesih'in ikinci gelişi fikrini savunuyor. Buna rağmen O hâlâ gelmiş değil. Evet, tam da Petrus'un öngördüğü üzere, alaycılarla karşılaşıyoruz.

Kendi iman tecrübende, Mesih'in henüz dönmemiş olduğu gerçeğiyle nasıl baş ediyorsun? Cevabını Sebt günü derste söyle.

Bin Yıl Bir Gün Gibi

2. Petrus 3:8–10 ayetlerinde, Petrus alaycıların ortaya atacağı iddiaya nasıl cevap veriyor? Mesih'in neden hâlâ dönmediğini bugün bile anlamamıza yardımcı olabilecek ne söylüyor?

Petrus dünyanın değişmeyen doğası meselesine cevap veriyor. Okuyucularına dünyanın yaratılıştan beri değişmediğinin doğru olmadığını hatırlatıyor. (Petrus'un dayanağı ve yetki kaynağı olarak nasıl doğrudan Allah'ın Sözü'ne başvurduğuna dikkat edin.) Büyük bir kötülük zamanı olmuş, bunun ardından Allah dünyayı bir tufanla yok etmişti *(2Pe: 3:6)*. Aslında, tufan dünyaya bugün hâlâ sahip olduğumuz büyük bir şans getirmişti. Bundan sonra Petrus sıradaki yıkımın suyla değil ateşle olacağını söylüyor *(2Pe. 3:10)*.

Petrus ayrıca "Rabb'in gözünde bir gün bin yıl, bin yıl bir gün gibidir" *(2Pe. 3:8)* diye yazdı. Petrus bunu söylerken Mezmur 90:4 ayetinin sözlerini düşünmüş olabilir: "Çünkü senin gözünde bin yıl geçmiş bir gün, dün gibi, bir gece nöbeti gibidir." Başka bir deyişle, bizim zaman anlayışımız Allah'ın zaman anlayışından farklıdır; bu nedenle zaman hakkında yargıda bulunurken dikkatli olmalıyız.

İnsani bakış açısıyla Mesih'in dönüşünde gecikme varmış gibi gözüküyor. Fakat biz olaylara sadece insani bakış açımızdan bakıyoruz. Allah'ın bakış açısından, gecikme söz konusu değil. Hatta Petrus, Allah sabrını gösterdiği için fazladan zaman verildiğini söylüyor. O hiç kimsenin mahvolmasını istemiyor *(2Pe. 3:9)*. Öyleyse, fazladan zaman birçoklarına tövbe etme fırsatı sağlamak amacıyla verilmiştir.

Ancak Petrus, Allah'ın sabrının İsa'ya ilişkin verilecek bir kararı ertelemek için fırsat olarak kullanılmaması konusunda uyarıda bulunuyor. Rabb'in günü beklenmeyen anda, gece hırsız nasıl gelirse öyle gelecektir. Gece gelen bir hırsız muhtemelen fark edilmeden gizlice kaçmayı umar. Fakat Rabb'in günü hırsız gibi gelse de, kesinlikle fark edilecek. Petrus'un da dediği gibi, "gökler büyük bir gürültüyle ortadan kalkacak, maddesel öğeler yanarak yok olacak" *(2Pe. 3:10)*. Dolayısıyla, Petrus'un mesajı Pavlus'un mesajıyla benzeşiyor: "Uygun zaman işte şimdidir, kurtuluş günü işte şimdidir" *(2Ko. 6:2)*.

Öyleyse Ne Olmuş?

Genç bir adam annesine tanıklıkta bulunmaya çalışıyordu. Annesine İsa'nın ölümünü ve O'nun geri dönüş vaadini anlattı. Çok anlamlı bir iş yaptığını düşünerek, kendisiyle gurur duyuyordu. İsa ve İkinci Geliş hakkındaki kısa vaazını bitirdiğinde, annesi ona baktı ve şöyle dedi: "Peki şimdi bunun benimle ne ilgisi var?"

2. Petrus 3:11–13 ayetlerini oku. Petrus "Peki şimdi bunun benimle ne ilgisi var?" sorusuna nasıl cevap veriyor? *Bkz. Mat. 24:43–51.*

Daha önce de söylediğimiz gibi, başlı başına adımız, Yedinci Gün Adventistleri, Mesih'in dönüşünün hakikatine olan inancımızı ortaya koyuyor. Bu temel bir öğretidir; Mesih'in dönüşü ve bununla ilgili vaat edilen her şey olmasaydı, Hristiyan imanımız tümüyle anlamsız olurdu.

Fakat biz Matta 24:43–51 ayetlerindeki benzetmede sözü edilen kötü köleye dönüşme tehlikesiyle karşı karşıya değil miyiz? Benzetmede tasvir edilen türden bir kötülük yapmıyor olabiliriz, fakat mesele bu değil (sonuçta bu bir benzetme). Aslında benzetmenin uyardığı nokta, özellikle başkalarına nasıl davranmamız gerektiği konusunda, standartlarımızı kolayca düşürebileceğimiz ve dünyaya daha çok benzeyerek Rabb'in dönüşüne inancımızda coşkumuzu kaybedebileceğimiz.

Tabi ki, zaman zaman ellerindeki çizelgelerle ve peygamberlik sözü hesaplamalarıyla Mesih'in dönüş tarihini bildiklerini ileri sürenlerle karşılaşacağız. Fakat çoğunlukla, Yedinci Gün Adventistleri'nin karşılaştığı tehlike Mesih'in yakındaki gelişi için tarihler belirlemeleri değil. Aksine, tehlike yıllar geçtikçe İkinci Geliş vaadinin düşüncemizde çok daha az rol oynamaya başlamasıdır.

Evet, burada ne kadar çok zaman geçirirsek, İkinci Geliş'e o kadar yaklaşıyoruz. Öte yandan, burada ne kadar çok zaman geçirirsek, O'nun dönüşünün günlük yaşamımızı gerçekten etkilemeyecek kadar uzakta olduğunu düşünmek bizim için daha kolay olacaktır. Kutsal Yazı bu tür bir rahatlığa karşı uyarıyor. Petrus'un dediği gibi, İsa dönecekse ve yargıyla karşılaşacaksak, Hristiyanlar kutsallık içinde ve Tanrı yolunu izleyerek yaşamalılar *(2Pe. 3:11)*. İkinci Geliş hakikati, ne zaman gerçekleşirse gerçekleşsin, şu andaki yaşam biçimimizi etkilemeli.

İkinci Geliş hakikati günlük yaşamında ve düşüncende seni ne kadar etkiliyor? Yanıtın, bilakis, sana yaşamın ve imanın hakkında ne söylüyor?

Son Bir Atıf

Petrus mektubunu, başlangıcından beri mektuba hakim olan konuyla bitiriyor: kutsal bir yaşam sürmek ve "yasasızların hatasıyla" *(2Pe. 3:17, CANDEMİR)* yoldan çıkmamaya dikkat etmek.

2. Petrus 3:14–18 ayetlerini oku. Petrus kime atıfta bulunuyor ve bu atıfta hangi uyarıda bulunuyor?

_____

_____

Petrus'un mektubunu bitirirken "sevgili kardeşimiz Pavlus'un" *(2Pe. 3:15)* sözlerine atıfta bulunması ne kadar da ilginç. Pavlus da İsa'nın ikinci gelişini beklerken barış içinde yaşamamız ve zamanı kutsal hayatı geliştirmek için kullanmamız gerektiğini yazdı *(bkz. Rom. 2:4, Rom. 12:18, Flp. 2:12)*.

Petrus'un Pavlus'un yazılarına atıfta bulunmasının, Pavlus'un yazılarına Hristiyanlık tarihinin ilk zamanlarında büyük değer verildiğini nasıl gösterdiğine de dikkat edin. Petrus'un elimizdeki Yeni Ahit'te bulunan Pavlus'un yazılarının tamamına mı yoksa bir kısmına mı atıfta bulunduğu belirlenemez. Yine de Petrus'un yorumları Pavlus'un mektuplarının muteber olduğunu gösteriyor.

Son olarak, Petrus tıpkı diğer Kutsal Yazılar gibi Pavlus'un yazılarının da yanlış yorumlanabileceğini belirtiyor. Grekçe *grafa* sözcüğü sözlük anlamıyla "yazılar" anlamına gelir, fakat bu bağlamda açıkça Musa'nın ve peygamberlerin kitapları gibi "kutsal yazılar" anlamında kullanılmış. Burada Pavlus'un yazılarının tıpkı İbrani Kutsal Kitabı gibi yetki sahibi olduklarının ilk kanıtlarını görüyoruz.

Özgürlük vaat eden sahte öğretmenler hakkında daha önce okuduklarımızı düşünürsek, insanların Pavlus'un özgürlük ve lütuf hakkındaki yazılarını günahkâr davranışlara bahane olarak kullandıklarını tasavvur etmek zor değil. Pavlus, yalnızca iman yoluyla aklanma öğretisini kuvvetle vurguladı *(Rom. 3:21, 22)*, fakat yazılarında günaha ruhsat veren hiçbir şey yok *(bkz. Rom. 6:1–14)*. Pavlus'un kendisi de iman yoluyla aklanma hakkında verdiği vaazlara ve öğretilere ilişkin olarak bu yanılgıyla mücadele etmek zorunda kalmıştı. Ancak Petrus, onun yazılarını çarpıtanların "kendi yıkımlarını" hazırladıklarını söyleyerek uyarıyor *(2Pe. 3:16)*.

İsa Mesih'te çağrıldığımız gibi bir yaşam sürmene yardımcı olması için şu anda hangi seçimleri yapabilirsin?

EK ÇALIŞMA: Bizim açımızdan baktığımızda, İkinci Geliş çok gecikmiş gibi gözükebilir. Anlaşılan İsa böyle düşüneceğimizi biliyordu ve bazı benzetmelerinde bizi bu zamanda uyanık ve tetikte olmazsak neler olabileceğine dair uyardı. Matta 24:45–51 ayetlerindeki iki hizmetçi benzetmesini ele alalım (Çarşamba günkü derste değinilmişti). İkisi de efendilerinin dönüşünü bekliyordu. Fakat onun dönüşü konusunda ikisi de ayrı sonuçlara vardılar. Biri efendisinin dönüşü için her an hazır olması gerektiğine karar verdi. Diğeri efendinin geciktiğini söyledi ve bunu kötü şeyler yapmak için fırsata dönüştürdü. "O'nun geliş zamanını tam olarak bilmediğimiz için dikkatli olmamız buyruluyor. 'Efendileri geldiğinde uyanık bulunan kölelere ne mutlu!' Luka 12:37. Rabb'in gelişini gözleyenlerin bu bekleyişleri boş yere değildir. Mesih'in gelişinin beklentisi insanların Allah'tan ve O'nun günaha karşı vereceği yargıdan korkmalarını sağlayacaktır. O'nun merhamet tekliflerini reddetmenin ne kadar büyük bir günah olduğunu onlara gösterecektir. Rabb'in gelişini gözleyenler gerçeğe itaat ederek canlarını arındırırlar."—Ellen G. White, *Çağların Arzusu*, s. 634 [Sevgi Öğretmeni, s.628].

TARTIŞMA SORULARI:

❶ Pazartesi gününün İkinci Geliş hakkındaki sorusuna cevabınızı derste tartışın. Mesih'in henüz dönmemiş olduğu gerçeğiyle hangi yollarla baş ediyoruz? Birbirimizin cevaplarından neler öğrenebiliriz?

❷ Yedinci Gün Adventistleri olarak, kültürden, mantıktan veya gelenekten değil, sadece Allah'ın Sözü'nden gelen hangi öğreti, uygulama ve inançlara sahibiz?

❸ Bu hafta boyunca gördüğümüz üzere, Petrus günahlı eğilimleri ve arzuları sahte öğretilerle bağdaştırıyor. Derste şu ifade vardı: "Günahlı arzuların yanlış öğretilere sürüklemesi tesadüf olamaz, değil mi?" Bu neden sadece bir tesadüf değil? Bu ikisi arasındaki çeşitli bağlantılar neler olabilir?

❹ Albert Einstein muhteşem bir fikir olan zamanın mutlak olmadığı fikrini dünyaya sundu. Yani, nerede olduğunuza ve ne kadar hızlı hareket ettiğinize bağlı olarak, sizin bulunduğunuz referans çerçevesindeki zaman, başka bir referans çerçevesinde bulunan kişinin zamanından farklı olacaktır. Konunun özü, zaman çok gizemli bir şey ve bizim tam olarak anlayamayacağımız bir şekilde hareket ediyor. Özellikle Mesih'in henüz dönmemiş olması bağlamında, bu fikir bize Allah'ın zamanının bizim zamanımızla aynı olmadığı fikrini anlamamıza nasıl yardımcı olur?

13. DERS **17–23 Haziran*

1. ve 2. Petrus'taki Ana Konular

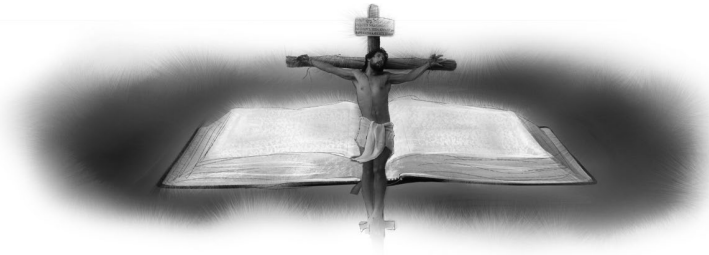

SEBT GÜNÜ

KONUYLA İLGİLİ METİNLER: *Yşa. 53:5, 6, 9; Lev. 16:16–19; Lev. 11:44; Rom. 13:1–7; 1Ko. 14:40; 2Ti. 3:16.*

HATIRLAMA METNİ: "Bizler günah karşısında ölelim, doğruluk uğruna yaşayalım diye, günahlarımızı çarmıhta kendi bedeninde yüklendi. Onun yaralarıyla şifa buldunuz" *(1. Petrus 2:24).*

Birinci ve İkinci Petrus mektupları pratik amaçlarla yazılmıştı. 1. Petrus mektubunda, Petrus'un ele aldığı konu Hristiyanların karşılaştığı zulümlerdi. 2. Petrus mektubundaki önemli mesele sahte öğretmenlerdi. Petrus okuyucularını önlerindeki zorluklara karşı cesaretlendirmeye çalışırken ve aynı zamanda onları uyarırken, etkili ve yetkin bir biçimde yazdı.

Burada dikkate değer olan, Petrus'un her iki meseleye de teolojik terimlerle cevap vermesidir. Zulümden kaynaklanan acılar, Petrus'u İsa'nın kurtuluşumuzu sağlayan acılarını ve ölümünü derin düşünmeye yönlendirdi. Sahte öğretmenler İsa'nın bu dünyaya dönüşünden sonra meydana gelecek olan yargı gerçeğiyle yüzleşeceklerdi. Bunlar Petrus'un her iki mektubunda ele aldığı bazı konular.

Bu son haftanın dersinde Petrus'un yazmış olduğu beş konuyu ayrıntılı olarak incelenecek: İsa'nın kurtuluşumuzu sağlayan acıları; Allah'ın eylemlerimizi son yargıda yargılayacağı bilgisine verdiğimiz pratik yanıt; İsa'nın yakında gerçekleşecek dönüşüne olan umudumuz; toplumda ve kilisede düzen; ve Kutsal Yazılar'ın yaşamlarımızda rehberlik sağlayan rolü.

**24 Haziran Sebt Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

Acılar, İsa ve Kurtuluş

Aşağıdaki ayetleri oku ve her kısmın kurtuluş hakkında ne ortaya koyduğuna dikkat et:

1Pe. 1:2 _____

1Pe. 1:8, 9 _____

1Pe. 1:18, 19 _____

1Pe. 2:22–25 _____

1Pe. 3:18 _____

Petrus kurtuluştan bahsettiğinde, genellikle İsa'nın günahkarlar için Vekil olarak çektiği açılar bağlamındadır. Örneğin 1. Petrus 2:22–24 ayetlerinde, Petrus İsa'nın acıları hakkında yazarken Yeşaya 53:5, 6, 9 ayetlerini yansıtan bir dil kullanıyor. "[İsa] günahlarımızı çarmıhta kendi bedeninde yüklendi. O'nun yaralarıyla şifa buldunuz" (1Pe. 2:24) ifadeleri vekillik ve kurban kavramlarını açıklar.

İbrani Kutsal Kitabı'nda tanımlanan birçok kurbanda, günahkârlar sunularını tapınağa getirir ve ellerini kurbanın başına koyarlardı. Bu hareket günahları günahkârdan simgesel olarak hayvana aktarırdı, bundan sonra da hayvan günahkârın yerine ölürdü *(Lev. 4:29, 30, 33, 34; 14:10–13)*. Günahın sunakta biriken kirliliği Kefaret Günü'nde temizlenir ve giderilirdi *(Lev. 16:16–19)*.

Kurbanın kanı günaha kefaret edilmesinde önemli bir rol oynardı. Hristiyanlar İsa'nın paha biçilmez kanının fidyesiyle kurtarılmışlardır *(1Pe. 1:18, 19)*. Pavlus da vekillik konusunda aynı fikri ifade etti: Günahı bilmeyen İsa bizim için günah sunusu oldu *(2Ko. 5:21)*. 1. Petrus 3:18 ayetinin belirttiği gibi, Mesih günahlara karşılık olarak acı çekti; doğru kişi (İsa) doğru olmayanlar (biz) için acı çekti.

Pavlus gibi *(Rom. 3:21, 22)* Petrus da imanın gerekliliğini vurguluyor. Okuyucularına söylediği gibi: "Mesih'i görmemiş olsanız da O'nu seviyorsunuz.. Çünkü imanınızın sonucu olarak canlarınızın kurtuluşuna erişiyorsunuz" *(1Pe. 1:8, 9)*. Kurtuluş dindarca davranışlar yoluyla kazanılmaz, fakat İsa'nın bizim için yaptıklarına inandığımız ve O'nu kişisel Kurtarıcımız olarak kabul ettiğimiz zaman bağışlanır. Bizim güvencemiz O'ndadır, bizde değil. Bizde olsaydı, hangi gerçek güvenceye sahip olurduk?

Vekilin olarak İsa, neden Büyük Kurtuluş Umudu'dur? Bu harika gerçekten nasıl bir teselli çıkarabilirsin?

Nasıl Yaşamalıyız?

Petrus'un diğer tüm konulardan daha sık ele aldığı bir konu, 2. Petrus 3:11 ayetinde sorduğu soruyla ortaya konulmuştur: "Öyleyse bütün bu şeyler eriyeceğine göre... kutsal yaşayışta ve Allaha adanmışlıkta sizin ne tür kişiler olmanız gerekir?" *(Candemir)*.

Aşağıdaki ayetleri oku. Petrus Hristiyan davranışı hakkında ne söylüyor? *1Pe. 1:15–17, 22; 1Pe. 2:1; 1Pe. 3:8, 9; 1Pe. 4:7–11; 2Pe. 3:11.*

_____

_____

_____

Petrus iki mektubunda birçok noktada Hristiyan davranışını ele alıyor ve birkaç konu sürekli olarak tekrarlanıyor. Birincisi, Petrus Allah'ın yargısıyla Hristiyan davranışı arasındaki bağlantıyı iki kez vurguluyor *(1Pe. 1:17 ve 2Pe. 3:11)*. Allah herkesin yaptıklarını yargılayacak. Bu nedenle Hristiyanlar kutsal bir yaşam sürmeliler.

İkincisi, Petrus birkaç kez Hristiyanların kutsal olmaları gerektiğine değiniyor. İbrani Kutsal Kitabı'nda, kutsal olan şeyler tapınakta kullanılmak için *(Çık. 26:34; 28:36; 29:6, 37)* veya Allah'ın amaçları için *(örneğin Yaratılış 2:3 ayetindeki Sebt Günü)* ayrılmış olan şeylerdir. Hatta, Petrus'un da değindiği gibi, Allah'ın tasarısı O'nun halkının da Kendisi gibi kutsal olmalarıydı *(Lev. 11:44; 19:2; 1Pe. 1:15, 16)*. Bir şeyi kutsal olarak ayırma işlemine "kutsama" denir, Petrus'un arzusu da okuyucularının Ruh'la kutsanmaları ve İsa'ya itaatkâr olmalarıdır *(1Pe. 1:2)*.

Üçüncüsü, Petrus kutsanmış olanlar için uygun davranışlara ilişkin bazı ayrıntılar verdi. Onlar her kötülüğü, hileyi, ikiyüzlülüğü, kıskançlığı ve bütün iftiraları üzerinizden sıyırıp atmalıydılar *(1Pe. 2:1)*. Ruhta birliğe sahip olmalı, birbirlerini sevmeli ve alçakgönüllü olmalıydılar *(1Pe. 3:8, 9)*. İyiliğe, Tanrı yoluna bağlılığa ve sevgiye sahip olmalıydılar *(2Pe. 1:5–7)*. Aslında, birbirlerini sürekli sevmeliydiler *(1Pe. 4:7–11)*. Son olarak, Petrus okuyucularına kaygılarını İsa'ya yüklemelerini salık veriyor *(1Pe. 5:7)*.

Birbirimizi yargılayıcı olmadan teşvik etmeyi, Petrus'un mektuplarında çağrısını yaptığı türden bir yaşam sürmeyi nasıl öğrenebiliriz?

İkinci Geliş'e Umut

Aşağıdaki ayetleri oku ve gelecekteki olaylar hakkında söylenenlere dikkat et:

1Pe. 1:4 _____

1Pe. 1:17 _____

1Pe. 1:5, 6 _____

1Pe. 4:17 _____

2Pet 3:1–10 _____

1. Petrus mektubunu ilk okuyanların ve dinleyenlerin karşı karşıya kaldığı en önemli meselelerden birisi zulümdü. Petrus okuyucularını, zulümle hayatları aksatılmış olsa bile, onları gelecekte gökte bekleyen ve kimsenin ellerinden alamayacağı bir ödül olduğu düşüncesiyle teselli ediyor. 1. Petrus mektubunun en başında, Hristiyanların kendileri için gökte saklanan çürümez bir mirasa sahip olduklarını söylüyor *(1Pe. 1:4)*.

Petrus gelecekte gerçekleşecek iki şeyin altını çiziyor: son yargı ve kötülüğün ateşle yok edilmesi. Başka bir deyişle, şu anda zulüm olsa da, adalet ve yargının yerine geleceğini ve imanlıların sonsuz ödüllerine kavuşacaklarını gösteriyor.

Petrus yargı konusuna üç ayrı yerde değiniyor *(1Pe. 1:17; 4:5, 6, 17)*. Baba Tanrı'nın tüm insanları işlerine göre tarafsızlıkla yargıladığını söylüyor *(1Pe. 1:17)*. İsa'nın Kendisinin ölüleri ve dirileri yargılamaya hazır olduğuna dikkat çekiyor *(1Pe. 4:5)*. Ayrıca ilginç bir gözlemde bulunarak, yargının Allah'ın ev halkından başlayacağını söylüyor *(1Pe. 4:17)*.

Petrus "tanrısızların" dünya çapında bir ateş fırtınasıyla yok edileceğini de vurguluyor *(2Pe. 3:7)*.

Petrus İsa'nın gerçekten geri gelip gelmeyeceği tartışmasından kaynaklanan sorunlara da zaman ayırıyor *(2Pe. 3:1–10)*. İsa'nın ikinci gelişinin "gecikmesinin" daha fazla insanın tövbe etmesini ve kurtulmasını sağlamak için olduğunu ifade ediyor. Ayrıca, gelecekteki bir hesap gününün kesinliğinin herkesi kutsal ve lekesiz bir yaşam sürmeye ikna etmesi gerektiğini belirtiyor.

Böylece, Petrus ne kadar bulunulan yere ve zamana ve pratik Hristiyan yaşamına odaklansa da, okuyucularını bekleyen geleceğe ilişkin umudu onların önünde tutmaya devam ediyor. Kısacası, o anki şartlar ne olursa olsun, imanda ve itaatte kararlılıkla ilerlemeye devam etmeleri gerekiyor.

Sen de, içinde bulunduğun şartlara bakmaksızın, imanda ve itaatte kararlılıkla ilerlemeye neden devam etmelisin? Başka hangi seçenek var?

Toplumda ve Kilisede Düzen

Aşağıdaki ayetleri oku. Petrus bu ayetlerde hem devlet yönetiminin hem de kilise önderliğinin önemi hakkında ne diyor ve Hristiyanlar bunların her ikisine karşı nasıl davranmalı? Nerede yaşıyor olursak olalım, Petrus'un sözleri bugünkü şartlarımıza nasıl uygulanmalı?

1Pe. 2:11–21 _____

_____

1Pe. 5:1–5 _____

_____

Petrus Hristiyanların zaman zaman devlet yönetimi ve dini önderler tarafından zulme uğradığı bir zamanda yaşadı. Bu durum devlet yetkililerinin doğru rolü hakkında kendisinin ve Pavlus'un söylediklerini daha da önemli hale getiriyor *(1Pe. 2:13–17, Rom. 13:1–7)*. Hem Petrus'a hem de Pavlus'a göre, yönetimler Allah tarafından kötülük yapanların zapt edilmesi için konulmuştur. Tabi ki, hükümetlerin sorun olabileceği zamanlar da vardır. Hristiyanlar bununla Petrus'un zamanında karşı karşıya geldiler ve bu durum yıllarca daha da kötüye gidecekti.

Fakat genellikle, iyi bir yönetimin kamu düzeni ve güvenliği koruyacağı kabul edilmektedir. Bugün bile kamu düzeninin bozulduğuna dair örnekler vardır ve makul bir yönetime olan büyük ihtiyacı herkes görebilir. İyi bir yönetimin Allah tarafından insanlığa verilen bereketlerden biri olduğu gerçektir.

Petrus şüphesiz Pavlus'un iyi bir kilise yönetiminin de önemli olduğuna dair kanısını paylaşacaktı. Pavlus kilise ibadetinde "her şeyin uygun ve düzenli biçimde yapılmasında" ısrar ediyor *(1Ko. 14:40)*. Aynı şekilde Petrus da kilise önderlerine "Tanrı'nın size verdiği sürüyü güdün" diyor *(1Pe. 5:2)*. Bunu alçakgönüllülükle ve özenle yapmalılar. Yerel kiliselerin iyi bir şekilde yönetilmeleri gerekiyor. İyi önderler vizyon ve ahenk getirir ve başkalarının kendi ruhsal armağanlarını Allah'ın yüceltilmesi için kullanmalarına imkân sağlarlar.

Birinci Petrus 5:5 ayeti, birbirinize karşı alçakgönüllülüğü kuşanmanız gerektiğini bildiriyor. Bunu yapmayı nasıl öğrenebiliriz? Kişisel olarak, bunu başkalarıyla ilişkilerine uygulayabilmek için ne yapabilirsin?

Kutsal Yazılar'ın Üstünlüğü

Aşağıdaki ayetleri oku. Bunlar Kutsal Kitap'ın yaşamlarımızdaki ve imanımızdaki rolünün ne olması gerektiğini anlamamıza yardımcı olacak ne söylüyorlar?

1Pe. 1:10–12 _____

2Pe. 1:16–20 _____

2Pe. 3:2 _____

2Pe. 3:16 _____

Petrus ikinci mektubunda sahte öğretmenlere karşı koyuyor. "Kutsal peygamberlerin çok önceden söylediği sözleri ve Kurtarıcımız Rabb'in elçileriniz aracılığıyla verdiği buyruğu anımsayasınız" *(2Pe. 3:2)* derken, okuyucularını iki yetki kaynağına yönlendiriyor. Bugün biz de başvurmak için aynı "kutsal peygamberlerin" sözlerine, yani Eski Ahit'e sahibiz. Yaşayan elçilere ulaşmamız tabi ki mümkün değil, ama bir anlamda daha iyi bir şeye sahibiz: onların Yeni Ahit'te açıklanan ilhamla yazılmış tanıklıkları. Matta, Markos, Luka ve Yuhanna bize İsa'nın yaşamının, ölümünün ve dirilişinin eksiksiz öyküsünü bıraktılar. Elçilerin İşleri'nde, elçilerin faaliyetlerinin tarihçesi bize bırakıldı. Doğrusu, elçilerin ilhamla yazılmış kendi sözlerini de okuyabiliriz. Pavlus Allah'ın Sözü'nün yetkisi hakkında güçlü sözlerle yazıyor *(2Ti. 3:16)*. Bundan sonra Petrus, doktrinsel ve ahlâkî yetkinin kaynağı olarak okuyucularını Kutsal Yazı'ya yönlendiriyor.

2. Petrus 3:16 ayetinde Petrus, Kutsal Yazılar gerçeğin kaynağı olsa da, Kutsal Ruh'un bize vermek istediği mesaja dikkat göstermediğimizde bizzat gerçeğin kaynağının yanlış anlaşılabileceğine ve korkunç sonuçlara yol açabileceğine dair okuyucularını ve dinleyicilerini uyarıyor.

Petrus'un sözleri bugün bizim için temel Kutsal Kitap çalışma ilkeleri hakkında iyi bir hatırlatıcı olmalıdır. Kutsal Kitap'tan bir bölüm okurken duayla okumalıyız. Belli bir kısmı bölümün, kitapçığın ve bütün Kutsal Kitap'ın bağlamına göre okumalıyız. Yazar, yazdığı zaman özellikle neyden bahsediyordu? Yazılanları yazıldıkları tarihsel şartların ışığında okumalıyız. (1. ve 2. Petrus mektupları söz konusu olduğunda, bu ilk yüzyıldaki Roma İmparatorluğu olurdu.) Ruhsal kavlayış amaçlayarak ve Kutsal Kitap'ın temel mesajının Mesih'in kurban olarak ölümüyle gerçekleşen kurtuluş olduğu bilinciyle okumalıyız *(1Pe. 1:10–12)*. Son olarak, Kutsal Kitap'ı kendi hayatlarımızın bağlamında okumalıyız. Allah hangi gerçeğe ulaşmamızı arzuluyor? Yazılı Söz'ü kendi hayatlarımıza Allah'ın krallığına olumlu katkı yapabilecek şekilde nasıl uygulayabiliriz?

EK ÇALIŞMA: Ağır bir teoloji içinde sunulsa da, Petrus'un mektupları Hristiyan yaşamına ve birbirimize nasıl davranmamız gerektiğine güçlü bir vurgu yapıyor. Başka bir deyişle, evet, gerçeği İsa'da olduğu şekliyle bilmeliyiz. Fakat daha da önemlisi, *gerçeği yaşamalıyız da*. Başlarda şu muhteşem sözleri buluyoruz: "Gerçeğe uymakla kendinizi arıttınız, kardeşler için içten bir sevgiye sahip oldunuz. Onun için birbirinizi candan, yürekten sevin" *(1Pe. 1:22)*. Petrus'un canlarımızı paklamakla gerçeğe itaat etmek arasında nasıl bağlantı kurduğuna dikkat edin. Gerçek bizi değiştirir, birbirini coşkuyla ve "temiz bir yürekle" seven insanlar haline getirir. İtaat, yürek paklığı ve sevgi; bunların üçü de birbiriyle bağlantılıdır. Bizim ulaşmak için çabalamamız gereken ülkü budur. Bu görevi yerine getirseydik hayatlarımızın ve kiliselerimizin ne kadar da farklı olacağını düşünebiliyor musunuz? Hiçbir şey olmasa bile, kilisede birlik duygusu nasıl olurdu, düşünün. "Kardeşler, evlerinize ve kiliselerinize dönerken Mesih'in ruhunu taşıyacak mısınız? İmansızlığı ve eleştiriyi bir kenara bırakacak mısınız? Daha önce hiç olmadığı kadar, birlik olarak çalışmak için birbirimize dayanmamız gereken bir zamana geliyoruz. Birlikten kuvvet doğar. Uyumsuzluktan ve ayrılıktan ise sadece zayıflık doğar."—Ellen G. White, *Selected Messages [Seçme Mesajlar]*, 2. kitap, s. 373, 374.

TARTIŞMA SORULARI:

❶ 2.Petrus 3:12 ayetinde, elçi şöyle yazdı: "Tanrı'nın gününü bekleyip o günün gelişini çabuklaştırarak kutsallık içinde yaşamalı, Tanrı yolunu izlemelisiniz. O gün gökler yanarak yok olacak, maddesel öğeler şiddetli ateşte eriyip gidecek." Allah'ın gününün "gelişini çabuklaştırarak" ifadesiyle ne demek istiyor? Allah'ın gününü, yani İkinci Geliş'i nasıl çabuklaştırabiliriz?

❷ Doğanın Allah'ın "ikinci kitabı" olduğunu söylüyoruz. Maalesef, Allah'ın ilk kitabı (Kutsal Kitap) gibi, bu ikinci kitap da yanlış yorumlanabilir. Örneğin, birçok insan için tasarım ve amaç mesajı doğadan çıkarılarak, yerine Darwin'in rastlantısal mutasyon ve doğal ayıklama kavramları getirilmiştir. Bize dünyanın gerçekten tasarım eseri olmadığı, sadece bize öyle göründüğü anlatılıyor. Öyleyse bu ikinci kitabı nasıl doğru bir şekilde okumalı ve yorumlamalıyız? İkinci kitabın bize Allah hakkında öğretebileceklerinin sınırı nedir? Birinci kitaptan, ikincisini doğru anlamamızı sağlayabilecek hangi yardımı alabiliriz? Doğayı, yani ikinci kitabı yorumlayışımız ilk kitabı, yani Kutsal Kitap'ı yorumlayışımızla çelişirse ne olur? Sorun nerede?